

BİZDEN

Es-Selamu Aleykum
Bismillahirrahmanirrahim.

Ecdadımızın dili ile aramıza mesafeler koyarken dilimizi bozan, yozlaştıran, köleleştiren sözcükleri çok duymaya başladık. İngilizce öğretimi ilkokullara kadar indi. Niçin sadece İngilizce? Arapça neden olmaz? Osmanlıca'yı niçin ilkokullarda yaygınlaştırmayız? Üniversiteler de İngilizce ile eğitim vermeye doğru ilerlemektedir. Yüksek lisans yapmak isteyenlerin önüne İngilizce engeli konuyor. Yıllarca okullarda İngilizce okutulur; ama kaç cümle kurabilmekteyiz. Para birimi ve dil çağımızın sömürge şekillerinden biri olduğu unutulmamalıdır. Bugün bilimde, teknikte mükemmel eserler ortaya koyan Almanya, Güney Kore, Japonya, Finlandiya gibi ülkelerde bizdekine benzer devasa dil engeli yoktur. Bu konuda Milli Eğitim Bakanlığı'na hatırlatma yapmak isteriz. Güzel Türkçemizi muazzam birikimimizle buluşturup, yeni fetihlere hazırlanmanın önünde ne engel var, söyler misiniz?

ÖĞDER olarak bu yılda Kitapları inceledik. İtikadı sıkıntıları ve müfredatta yanlışlıkları raporladık. Birlikte tefekkür çalıştayları ile eğitimde aksak kısımlar ele alınmaktadır. Bunlardan biri de yabancı dil konusu olacaktır. Elde edilen kıymetli görüş ve öneriler kamuoyu, ilgililer ve yetkililerle paylaşılmaktadır.

Dergimizin bu sayısında da önemli konulara vurgu yaptık. Devlet, memuruna güvenmediği için oluşturulan şikâyet hatları ile tehdit etmektedir. Art niyetli bazı kişiler tarafından farklı bir şekilde kullanılmaktadır. Günümüzde insan haklarından bahsetmek oldukça gülünçtür. Batıya göre insan hakları sadece kendileri içindir. Müslüman kanı akmış, çocukların ve kadınların cesetleri karaya vurmuş

hiç önemi yoktur. İşte bizi alın diye yalvardığımız AB böyledir. Günümüz parçalı İslam ülkelerini bir araya getirmek ve birliği oluşturmak hedef olmalı. İlla İslam Birliği... İlla da İslam Birliği... İslam'ın terör ile yan yana getirilmesi ancak bir projenin ürünüdür. Bu oyuna düşmemek ancak şuurlu öğretmen olmakla mümkün olabilir.

Veda Hutbesi'ne aşık olamayanlar Avrupa İnsan Hakları Beyannamesi'nden medet ummaktadır. Batı özel yetiştirdiği unsurlarla algı oluşturup İslam'ı terörle işlemektedir. Silm (barış) kökünden gelen İslam'ın "Bir insanı öldüren tüm insanlığı öldürmüş, bir insanı hayata bağlayan tüm insanlığı bağlamıştır." terbiyesi alan bir Müslüman nasıl terör içinde olabilir? İslam'ın İlim kalesi Endülüs'ü, Buhara'yı, Tebriz'i, Bağdat'ı, İstanbul'u nesillerimize iyi anlatmalıyız Öğrenciler ailenin aynasıdır. Aile, öğrenci ve çevre ilişkisi toplumu etkiler. Çocuklarını erdemli yetiştirmeyen, başka ülkelere özendiren, kendi bilim adamlarını tanıtmayan ve geçmişi ile bağlarını kurdurmayan devletler güçlü olamaz. Besmeleyi ve Fatiha'yı hayatına düstur edinenler ancak toplumu ihya eder. Bu ihya sadece insanları değil tüm canlı ve cansızlara hayat verir. Onları anlamlı kılar. Şehirlerin mimari yapısına şekil verir.

Dokuzuncu yılımızı tamamladığımız bu sayımızla sizlerin karşısındayız. Umarız bu çalışmalar ve hatırlatmalar devlet büyüklerimizin bu konularda daha hassas olmasına rehberlik eder. Yeni sayılarımızda buluşmak dileği ile Rabb'im bu millete yardım etsin ve İslam Birliğini tesisine vesile kılsın.

SAHİBİ
ÖĞ-DER

Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Erdal BİLİR

EDİTÖR
Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU
Ali ÖZCAN
Mustafa AYDIN
Nizamettin KARS
Mecit DÖNMEZBİLEK
Mustafa ALKAN
İbrahim PÜR
Abdurrahman ERBAŞ

TASHİH
Recep KOÇ

HUKUK DANIŞMANI
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR

DAĞITIM
Harun KAYAASLAN

GRAFİK TASARIM
KARAME TEANİTİM TASARIM
Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88
Ziyabey Cad. No: 26/4 Balgat/ANKARA

BASKI
Semih Ofset
Büyük Sanayi 1. Cadde No:74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0312) 341 40 75
Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ
Aralık 2015

YAYIN İDARE MERKEZİ
Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1
BALGAT/ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83
Fax: (0312) 287 61 80
Web: www.millisuur.com.tr
e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Milli Şuur Dergisi'ne aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Milli Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar. Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

İçindekiler

Başkandan	4
Besmele ve Fatiha	6
İmar- Eğitim İlişkisinde Ümmü'l Kurâ Modeli	10
Erdem... Her Dem... Dem	13
İnsana Yön Çizen Akıl Değil Ahlaktır	16
Veda Hutbesi ve Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Beyannamesi	19
İslam'da İnsan Hakları.....	21
Tevhid-i Tedrisat Yetmez Tevhîdî Tedrisat Gerek.....	24
Okul Öncesi Dönemde Terör Eğitimi	26
Balık Baştan (Okul Öncesi Dönemde) Kokar.....	28
Öğrenci Ailenin Aynasıdır	30
Terörden Kurtuluş İslamda	34
Aile ve Nevrotik Toplum	37
İslamın Eğitim Kalesi: Endülüs.....	40
Eğitimde Unutulan Unsur “Öğrenciler”	44
Okul Çevre İlişkileri.....	49
Sözün Gücü	53
İletişim!	54
Erbakan Hoca İle İlgili İlk Kaynaktan Bir Bilgi	56
Milli Eğitim Tüm Öğretmenlere Akademik Eğitim Vermeli.....	59
Sizden Gelen (Şiir)	60
Dik Duran Erdemli Gençlik;.....	61
Umutsuzluğa Yolculuk...Animasyon, Eğitim ve Geleceğimiz!.....	63

04

Hamdi SÜRÜCÜ

*Eğitim nedir?
Eğitimden maksat nedir?*

06

İsmail Hakkı
AKKİRAZ

BESMELE ve FATİHA

10

Halil İbrahim
KABAK

*İMAR- EĞİTİM İLİŞKİSİNDE
ÜMMÜ'L KURÂ MODELİ*

13

Ali CEYLAN

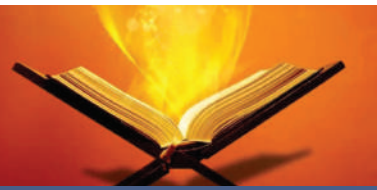
ERDEM... HER DEM... DEM

16

Anıl İzzet UYSAL

*İNSANA YÖN ÇİZEN AKIL
DEĞİL AHLÂKTIR*

21

Birol DUMAN

İSLAM'DA İNSAN HAKLARI

24

Mustafa AYDIN

*TEVHİD-İ TEDRİSAT YETMEZ
TEVHİDÎ TEDRİSAT GEREK*

26

Nurgül ALTUNTOP

*OKUL ÖNCESİ DÖNEMDE
TERÖR EĞİTİMİ*

30

Hüseyin
YAVUZ

*ÖĞRENCİ
AİLENİN AYNASIDIR*

37

Nizamettin
KARS

AİLE ve NEVROTİK TOPLUM

54

Yunus YEĞİN

İLETİŞİM!

61

Hatice KANAL

DİK DURAN ERDEMLİ GENÇLİK;

ÖĞRETMENLER VAKFI

" Güven Kapısı "

Bir harf öğretmenin
Dua eden bir elin
Açık bir amel defterin
Bir hayır kapın
Sıkıntılı anlarında sığınacağın
Yoksul ve kimsesiz çocuklara bir katkı
Seni unutturmayacak bir eserin
Geleceğin teminatı bir neslin
Olsun İster misin ?

Öğretmenler Vakfı
Nakdi Bağışlarınız İçin

Kuveyt Türk Balgat Şubesi
IBAN NO: TR 86 0020 5000
0087 8847 1000 01

Vakıfbank Balgat Şubesi
IBAN NO: TR 10 0001 5001
5800 7284 4287 44

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1 Balgat / ANKARA
Tel: 0 (312) 286 18 83 Faks: 0 (312) 287 61 80

www.ogretmenlervakfi.org
bilgi@ogretmenlervakfi.org

Eğitim nedir? Eğitimden maksat nedir?

Hamdi SÜRÜCÜ - ÖĞ-DER Genel Başkanı

Eğitim; bilgi, beceri anlayış kazandırma, yön verme, yol yordam öğretme ve bilgiyi kullanmayı öğretmektir.

Canlılar dünyasında bitkiler hariç tamamı kendilerinden sonra gelen nesilleri eğitirler. İnsanın hayvanına hareket eden canlılar nesillere bilgi aktarımında bulunurlar.

Hayvanlar aleminde her biri yavrusuna hayatta kalması için gerekli olan bilgileri aktarır. Tüm bilgi aktarma ve eğitim, hayatta kalma mücadelesi içindir. Her şey dünya hayatı ve yaşam ihtiyaçları içindir.

İnsan ise hayatı sadece dünyadan ibaret olmayan, ahiret boyutu olan, ahireti dünyada şekillendirecek olan varlıktır.

İnsan akıl ve mantık sahibi varlık olarak öğrenme ve öğrendiklerine kendinden ilaveler yapıp yorumlama ve keşfetme imkanına sahiptir.

Akıl sahibi olarak sorumlulukları olan bir varlıktır. Yaratıcısına, kendisine, ailesine, topluma ve çevresine karşı sorumlulukları vardır. Tüm bu sorumluluklarının temeli ve çözümün başı imandır. İman ile sorumluluklarının çerçevesini belirlemiş, tüm alanlarda yaratıcının koyduğu kurallara uygun hayat süreceğini beyan etmiş olur.

İmandan sonra itaat ve ibadet görevleri başlamış olur. İbadet ve itaati inşası hayatı süsü ahlaka götürmesi esastır. Ahlakı güzelleştirmeyen hiçbir çalışmanın kıymeti harbiyesi yoktur.

İman, ibadet, itaat, güzel ahlak sürecinin doğru işlemesi için tebliğ, telkin ve eğitimin doğru ve hakka uygun olmasıdır esas olan.

İnsan doğru bilgilendirilir, doğru eğitime tabi tutulursa en değerli, en üstün varlık olarak yaşar ve ahirette cennetle müjdelendir. Eğer yanlış bilgilendirilir ve eğitilirse dünyanın zalim, en menfaatçi ve hain varlığı ortaya çıkar.

Günümüz dünyasında neredeyse dünya coğrafyasının yarısı kan, gözyaşı ve zulümle karşı karşıya bulunuyor. Ortaçağın zalim sömürgecileri şimdi de yöntem değiştirmiş işbirlikçi menfaatçiler yardımıyla zulümlerine ve sömürülerine devam etmekte.

Eğitimi sadece dünya ve menfaatlerin temini için görenler nesillerini dünyanın en yeni bilgileri ve teknolojileri ile eğitirken hep menfaat ve sömürüyü öncelemektedirler.

Müslümanlar olarak bizim hedefimizin sadece dünya menfaati olmamasıdır. Asıl olan ahiret mutluluğunu kazanmak olmalıdır. Fakat ahireti kazanmanın yolunun dünyada olduğunu unutmadan çalışmalıyız.

Sömürüden, kandan, zulümden arındırılmış; adaletin, huzurun ve mutluluğun hakim olduğu adil dünya düzenini kurmak, çalışmanın görevimiz olduğunun şuurunda çalışmalıyız.

Eğitim sistemimizin ve eğitimcilerimizin gelecek nesillere dünya ve ahiret dengesini bozmadan bilgi aktarmayı, yön vermeyi, beceri kazandırmayı hedeflemesi gerekir.

Haramlardan uzak, hak ve adalet ölçüsünün temel alındığı bir eğitim sistemi ancak çözüm üretir. Eğitimden maksadımız, İnsanın Rabb'ine kulluğu ölçüsünde değer kazandığını bilen, Yaşanabilir Bir Türkiye'yi, Yeniden Büyük Türkiye'yi ve Yeni Bir Dünya'yı kuracak kamil insanı ve salih nesilleri yetiştirmek olmalıdır.

İman, ibadet, itaat, güzel ahlak sürecinin doğru işlemesi için tebliğ, telkin ve eğitimin doğru ve hakka uygun olmasıdır esas olan.

BESMELE ve FATİHA

*İsmail Hakkı AKKİRAZ - Eğitimci - Yazar **

Bismillahirrahmanirrahim

Âlemlerin Rabb'i, Rahman ve Rahim olan Allah (c.c)'a hamd ederim. Salât ve selâm, Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)'ya, âline ve sahabelerine olsun.

Müslümanlıkta eğitimin temel konusu İSLAM'DIR. İslam bilinmeden yaşanmaz. İslam'ı yaşamak için öğrenmek gerekir. İslam'da eğitimin iki başlangıcı vardır. Bunlar BESMELE ve FATİHA'DIR. Besmele ve Fatiha hayatımızın her anında olan iki şeydir. Her işimizin başında besmele çekeriz. Besmelesiz hiçbir işimiz olmaz. "Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla" Sabahleyin hayata gözlerimizi açarken besmele ile açarız. Abdest alırken, namaz kılarken, yürürken, yataarken, yemek yerken, okurken besmele ile başlarız. Rabb'imiz

emrediyor. NAHL 98: "Kur'an okuduğun zaman o kovulmuş ŞEYTAN'DAN Allah'a sığın." Yine her günümüzde, her anımızda kovulmuş, kınanmış, gazaba uğramış ŞEYTAN'DAN Allah'a sığınırız. Ahirete inanmayan kendini en büyük kabul eden, Firavun benzeri insanlardan Allah'a sığınmamız Kur'an'da işaret edilmiştir.

Peygamberimiz; Allah'ın adıyla, besmeleyle başlamayan, her önemli iş ve sözün sonunun kesik ve bereketsiz olduğunu bildirir. İnsanın ilk duyduğu, ilk gördüğü, ilk söylediği çok önemlidir. Rabb'imizin Peygamberimize indirdiği altı bin küsur ayet içinden ilk önce indirdiği "Yaratan Rabbinin adıyla oku." emri, ayetlerin hepsini kuşatacak bir emirdir. Biz, bu dünyadan ahirete olan yolculuğumuzda, "BİSMİLLAHİRRAHMA-

NİRAHİM” der ve yürürüz. Allah’ın mülkünde biz, mülkün sahibinin adıyla, gösterdiği tek doğru yolda yürürüz.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM ile yürüyen insan, bütün tehlikelerden emin olarak yol alır. Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla çıktığımız bu yolculukta, başımıza gelecek bela ve musibetlerden “BİSMİLLAH” deyip yine O’na sığınırız.

■ RAHMAN

Allah’ın isim sıfatlarındandır. Çok merhamet sahibi anlamındadır. Esirgemek, acımak, bağışlamak, ihsanda bulunmak anlamlarına gelen rahmet kelimesinden türemiştir.

Rızıkları, ihtiyaçları ve her türlü iyilikleri ihsan hususunda rahmetini, yarattığı varlıklardan hiç esirgemeyen anlamında kapsamlı bir mana ifade eder. Rahman; bu dünyada mümin kâfir ayırımı yapmadan nimetler veren, hepsine peygamberler göndererek yol gösteren, kitaplar indirerek, akıl vererek iyi ile kötüyü, güzel ile çirkini, faydalı ile zararlıyı, doğru ile yanlış, adalet ile zulmü, helal ile haramı, hayır ile şerri açıklayandır. Besmelede Rahman’ı zikreden mümin de bu dünyada mümin kâfir ayırımı yapmadan, insanların hepsini Hz. Âdem’in çocuğu olarak kabul eder, yardım elini uzatır ve onları İSLAM’A çağırır.

“Besmelede Rahman’ı zikreden mümin de bu dünyada mümin kâfir ayırımı yapmadan, insanların hepsini Hz. Âdem’in çocuğu olarak kabul eder, yardım elini uzatır ve onları İSLAM’A çağırır.”

■ RAHİM

Allah’ın isim sıfatlarındandır. Çok merhamet eden, verdiği nimetleri iyi kullananları daha büyük ve ebedi nimetler vermek suretiyle mükâfatlandıran demektir. RAHMAN sıfatı dünya ile RAHİM sıfatı ise daha çok ahiret ile ilgilidir.

Bu yüzden Allah için dünyanın rahmanı, ahiretin rahimidir denilir. Rahim sıfatının tecellileri daha çok ahirette görülecek, Allah’ın ikram ve ihsanları ahirette sadece müminler için olacaktır. Allah, ahirette müminlere rahmetiyle muamele edip, az amellerini çok kabul edip, günahlarını bağışlayıp cennetine koyarak rahmetini gösterir. AHZAP 43 ve 44: “Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için üzerinize rahmetini gönderen O’dur. Melekleri de size istiğfar eder. Allah, müminlere karşı çok merhametlidir. Kendisine kavuştukları gün, Allah’ın onlara iltifatı, “SELAM” dır. Allah onlara çok değerli mükâfat hazırlamıştır.” Allah dünya hayatında rızasını gözetenlere ahirette en büyük nimetleri ihsan edecektir.

“Allah dünya hayatında rızasını gözetenlere ahirette en büyük nimetleri ihsan edecektir.”

■ FATİHA

Kur’an’ın ilk suresi olduğu, kıldığımız namazların bütün rekâtlarında tekraren okunduğu için adına FATİHA denmiştir. Fatiha, KUR’AN’IN kısa bir özeti, aslı ve esası olduğundan ÜMMÜL-KUR’AN’DIR. Fertlerin ve toplumların maddi ve manevi meselelerini çözmeye yeterli olduğundan, EL-KÂFİ’DİR.

Fatiha Suresi, İslamca hayat ve eğitimin temel kurallarını net bir şekilde önümüze koymaktadır. İnsanın, bu dünya hayatında ölüm ile sonuçlanacak hayat yolculuğunu, yaratılmış olduğu hikmet ve gayeye uygun bir şekilde tamamlaması, iki ilme sahip olmasına bağlıdır. Bu ilimlerden birisi MARİFETULLAH, yani Allah’ı bilmek ve tanımak ilmidir. İkincisi ise MARİFETÜNNEFS yani insanın kendisini bilmesi ve tanınması ilmidir. Bu iki bilgiye sahip olmayan insanlar, dünya ve ahiret saadetine nail olamazlar. Bir insan, rızasını gözeticeği İLAHI bilip tanımadan, O’nun kuvvet ve kudreti karşısında acizliğini görmeden, İLAHİ RIZAYI ka-

BESMELE ve FATİHA

zanmanın yolunu bulamaz. Bunun için TEVHİD yani AKAİD ilmi önemlidir ve her Müslümanın bu ilmi tahsil etmesi üzerine farz bir görevdir. İşte Fatiha Suresi Kur'an'ın gösterdiği hidayete tabi olanlar için MARİFETULLAH ve MARİFETÜN-NEFS konusunda yol göstermektedir.

FATİHA 1: "Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'adır."

Hiz. Âdem'in yaratıldıktan sonra söylediği ilk cümle, ELHAMDÜ LİLLÂHİ olmuştur.

Müminlerin cennette söyleyecekleri söz, yine "ELHAMDÜ LİLLÂHİ RABBİLÂLEMİN" cümlesi olacaktır.

■ **HAMD:** İyilik, güzellik, üstünlük ve erdemlilikle niteleme ve övme manasına gelir. Terim olarak, bütün methetme türlerini içerip sevgi ve tazimle Allah'a yönelen övgü ve şükür ifade eder. Hamd, Allah'a karşı kulların memnuniyet ve sevinçlerini, O'na şükürlerini bildirmeleri demektir. HAMD, Allah'ı hakkıyla tanımak ve O'na tazimde bulunmaktır ve imanla yakından ilgilidir. Hamd etmenin zıddı nankörlüktür. Nankörlük, nimeti ve nimet vereni örtüp görmezlikten gelmek, inkâr etmektir.

HAMD, Allah'ı hakkıyla tanımak ve O'na tazimde bulunmaktır ve imanla yakından ilgilidir. Hamd etmenin zıddı nankörlüktür. Nankörlük, nimeti ve nimet vereni örtüp görmezlikten gelmek, inkâr etmektir.

■ **ÂLEM:** Allah'ın dışındaki her şeye ve bir şeyin varlığına işaret edene denir. Yaratılmışların tamamı Allah'ın varlığına ve birliğine işaret ettiği için ÂLEM adı verilmiştir. Her yaratık, kendi başına bir âlem olduğu gibi, her grup da bir âlemdir. Bu âlemlerin hepsinin sahibi ve yaratıcısı Allah'tır.

■ **RAB:** Terbiye eden, besleyip büyüten, yaşatan ve yöneten manalarına gelir. Firavun da devlet başkanı olarak kendisini yöneten, terbiye eden, besleyip büyüten olarak görmüş ve "Sizin en yüce Rabbiniz benim." demiştir. Biz, günde kırk defa namazımızda, Allah'ın âlemlerin Rabb'i olduğunu tekrarlayarak, Allah'tan başka yaratan, yaşatan ve yöneten olmadığını önce kendimize sonra bütün insanlara ilan ediyoruz.

FATİHA 2 ve 4: "O Allah, Rahmandır, Rahimdir ve Din (hesap) gününün sahibidir."

Rahman olan Allah, mümine iki göz verip de kâfire tek göz vermemiştir. Ellerimiz, dillerimiz, ayaklarımız mümin kâfir ayrımı olmaksızın aynıdır. Rahman olan Allah, havayı kimsenin tekeline bırakmamıştır. Müminle kâfir, bunlardan herhangi bir ayrıma tabi olmadan yararlanıyor. Öyleyse insanlık, isyanla değil, verilen emanetleri verildiği doğrultuda kullanarak dünyada gönül rahatlığı, ahirette Rabb'in rızasını ve cennetini elde etmeye çalışmalıdır.

Rahman olan Allah, mümine iki göz verip de kâfire tek göz vermemiştir. Ellerimiz, dillerimiz, ayaklarımız mümin kâfir ayrımı olmaksızın aynıdır.

Rahim olan Allah, ahirette müminle kâfiri ayırt eden, mümine cenneti; kâfire, münafığa, fasık ve facire cehennemi verendir. Rahim ismi zalimler, kâfirler için tehdit, müminler ve mazlumlar için ise teselli ve sığınaktır. Din günü, hesap günüdür ve ahirettir. O gün kimsenin hiç bir kimseye hiç bir fayda sağlamayacağı bir gündür. O gün emir yalnız Allah'a aittir.

Yaratan, yaşatan, yöneten ve hak ve adalet ölçülerini koyanı tanıdıktan ve O'nun Rahman sıfatının tecellisi ile kimseye zulmetmeyeceğini, o ahiret gününde Allah'tan başka kimsenin sözünün geç-

meyeceğini öğrendikten sonra, O'nun mülkünde O'nun huzurunda O'na yönelmemiz gerektiğini anlıyor ve O'na sığınıyoruz.

FATİHA 5: "Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım isteriz."

Yaratıcı ve yönetici olarak Allah'ı Rab tanıyan, bütün bu dünya nimetlerini O'nun verdiğini bilen, ahirette müminle kâfiri ayırt edecek olan Rahim'e inanan bir insan, ancak Müslüman olur. Ve ona yönelerek "Yalnız Sana ibadet ederiz ve yalnız Senden yardım isteriz." dirayetini göstermiş olur.

**Yaratıcı ve yönetici olarak Allah'ı
Rab tanıyan, bütün bu dünya
nimetlerini O'nun verdiğini bilen,
ahirette müminle kâfiri ayırt edecek
olan Rahim'e inanan bir insan, ancak
Müslüman olur.**

■ **İBADET:** Kayıtsız şartsız, hiç bir şart ileri sürmeden emri yerine getirip yasaklardan kaçınmaktır. Kişinin kendi iradesiyle severek itaat etmesidir. Kulluk ikidir, biri Allah'a kulluk, diğeri de Allah'ın kullarına kulluktur. ALLAH'A KULLUK, rızası olan İSLAM'A bir nizam olarak bağlanmak ve ahkâmına uymakla olur. Biz "Yalnız sana ibadet ederiz..." ayetini okuduktan sonra ve Allah'ın çizdiği sınırlar, koyduğu kanunlar ile sosyal, kültürel, iktisadi, siyasi, askeri, hukuki faaliyetlerimizi düzenlersek Allah'a kullukta bulunmuş olanlardan olabiliriz. KULA KULLUK ise, beşerin çizdiği sınırlar, koyduğu kanunlar ile sosyal, kültürel, iktisadi, siyasi, askeri, hukuki faaliyetlerimizi düzenlemek ile olur. İnsan, kula kulluk için değil, Allah'a kulluk için yaratılmıştır. "Yalnız Senden yardım isteriz." derken de, kendi gücümüzün, aklımızın, ilmimizin birçok şeye yetmediğini biliyor ve görüyoruz ve Rabb'in sonsuz gücü, ilmi sanatı karşısında hayran kalıyor ve yalnız O'ndan yardım istiyoruz.

Kendisinden yardım istediğimiz Allah, "Nerede olursanız olun O (Allah) sizinle beraberdir." buyurmuş, yardımının vasıtasız olarak her an müminin yanında olduğunu bildirmiştir. Allah'ın yardımı beşerin beşere yardımına benzemez.

FATİHA 6 ve 7: "Bizi doğru yola, gazaba uğrayanların ve sapıtmışların yoluna değil, kendilerine nimet verdiğin kimselerin yoluna ilet." diyoruz. Biz, Rabb'imizden bizi SIRATI MÜSTAKİME, yani doğru yola, gazaba uğramış ırkçı emperyalistlerin, sapıtmış Hristiyan batının yoluna değil, kendilerine nimet verdiğin peygamberlerin yoluna iletmesini istiyoruz. SIRATI MÜSTAKİM, dünya noktasından cennet noktasına en kısa yoldan eğilip bükülmeden, yalpalamadan gidilecek yolun adıdır. Rabb'imiz vahiyle peygamberlerine yol göstermiştir. Biz de o vahyin ışığında yürüyoruz. İmam; "Allah'ın gazabına uğrayan Yahudilerle, sapıtan Hristiyanların yolunu istemeyiz, Ey Rabb'imiz bize peygamberlere nimet olarak verdiğin doğru yolu ver." dediğinde Müslümanlar, hep bir ağızdan "âmin" diyor.

**Biz, Rabb'imizden bizi SIRATI
MÜSTAKİME, yani doğru yola, gazaba
uğramış ırkçı emperyalistlerin,
sapıtmış Hristiyan batının yoluna
değil, kendilerine nimet verdiğin
peygamberlerin yoluna iletmesini
istiyoruz.**

Türkiye olarak Avrupa Birliğine girmek istiyoruz. Avrupalılar bize, "Sizler günde kırk kere namazda okuduğunuz FATİHA ile bizi reddediyorsunuz." diyorlar. Bunun için ülkemizde, AB gözetiminde yürütülen batıca eğitim, FATİHA'NIN izini müfredattan silmeye çalışıyor, ülkeyi yönetenler de buna alet oluyor. SIRATI MÜSTAKİM, Allah'ın rızası olan İSLAM yoludur. İSLAM Müslümanların MİLLİ GÖRÜŞÜDÜR. Besmele ve Fatihâ ise Müslümanların pusula ve yol haritasıdır vesselam.

İMAR- EĞİTİM İLİŞKİSİNDE ÜMMÜ'L KURÂ MODELİ

Halil İbrahim KABAK - Eğitimi - Yazar

Allah Teâlâ Kur'an-ı Kerim'de, yeryüzünde ilk imar ve inşa edilen belde olmasına dikkat çekerek Mekke'yi "Ümmü'l-Kura"¹(Şehirlerin anası) diye nitelendirmiştir. Mekke, şehirlerin anası olduğuna göre sair şehirler evlat mesabesinde olmaktadır. Evlatlar ise genetik olarak ebeveynine benzerler. O halde Rabb'imiz bu vasıflandırmayla Mekke'nin Hz. Adem (A.S)'dan Hz. İbrahim'e ve ondan Saadet Asrına; özellikle fetihten sonraki yapılaşmasıyla bize imar ve şehirleşmede model olarak takdim etmiştir.

Mekânlar, insanın inançla, insanın insanla, insanın dünyayla, dünyaya ait nesneler ve nesnenin nesneyle olan mesafesinin ve ilişkilerinin üç boyutlu bir anlatımıdır. Bu bağlamda şehirlerin imarındaki öncelikli gaye; o şehir insanların kulluk şuurunun esas alınması gerklidir. Rabb'imiz, yeryüzünde halife olarak yarattığı ve yerleştirdiği insana; "Şüphesiz insanlar için kurulan ilk ev, Mekke'deki çok mübarek ve bütün âlemlere hida-

yet kaynağı olan Beyt (Kâbe)'dir."² buyurarak ilk kurulan şehirde, tüm camii ve mescidlerin bağlı bulundukları merkez olarak ilk yapılan binanın Kâbe olduğunu haber vermektedir.

Kur'an-ı Kerim'de kişiliğimizin bulunduğumuz ortama göre şekilleneceği gerçeğine işaret edilerek; "Rabb'imiz! Ben çocuklarımdan bir kısmını namazı dosdoğru kılmaları için, senin Beyt-i Haram'ının yanında, ekinsiz bir vadiye yerleştirdim. Artık sen de insanlardan bir kısmını onlara meylettir. Ve onları bazı meyvelerle rızıklandır ki şükretsinsinler."³ buyrulmuştur.

Hayatınızı tevhide göre şekillendirmek gayesiyle hiçbir ekonomik kaynağa sahip görünmeyen, kuş uçmayan kervan geçmeyen, ekin bitmeyen

bir vadiye de yerleşseniz Allah sizi hiç ummadığınız yerden rızıklandıracağını, ekonominizi güçlendirecek ufuklar açacağını. "Yaz ve kış yolculuğunda onları (güvenliğe kavuşturduğu ya da başkalarıyla) ısındırıp yakınlaştırdığı için, şu evin (Kabe'nin) Rabb'ine

Mekânlar, insanın inançla, insanın insanla, insanın dünyayla, dünyaya ait nesneler ve nesnenin nesneyle olan mesafesinin ve ilişkilerinin üç boyutlu bir anlatımıdır.

kulluk etsinler.”⁴ ayetleri ile beyan etmiştir. Bununla beraber “Onların, Beyt(-i Şerif) önündeki duaları, ıslık çalmaktan ve el çırpımdan başkası değildir.”⁵ ayeti kerimesiyle de; insanlar tevhidin ruhunu kaybederse şehrin iman ve tevhid simgesi olan mabedinin bir hurafe ve bidat merkezine dönüştürülebileceği tehlikesine dikkat çekilmektedir.

Kur'an-ı Kerim, şehirlerin ekonomik düzenini, huzurunu, ahlakını bozanları “Mütref” olarak adlandırır. “Biz herhangi bir memlekete tehlikeyi haber veren bir uyarıcı gönderdikse, mutlaka oranın refah ile şımartılmış (mütref) olanları: “Biz sizin gönderildiğiniz şeyleri tanımıyoruz.” dediler.”⁶Bugün ülkemizin Çukurova, İç Anadolu ve birçok bölgesinde en münbit ziraat arazilerin beton yığınlarıyla doldurulmuş olması, sanırım, bu işaret üzerinde düşünmeyi gerekli kılmaktadır.

Evlerin içindeki yaşantının da iman merkezli olması için şu rabbani talimata kulak vermek gerekmektedir: “Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: Mısır’da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kibleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın.”⁷ Yani ehlüyalinizin Rabb’ini unutmaması için evlerinizi kibleye dönük yapın ki, orada kibleye dönülsün, ömrünüzü tükettiğiniz mekânlarınızı namaz kılınan evler olsun.

Başka bir ayette içinde Allah’ın zikredildiği, namazın kılındığı, Kur’an’ın okunduğu evler şöyle methedilmektedir: “Allah, göklerin ve yerin nurudur. O’nun nurunun temsili, içinde lamba bulunan bir kandillik gibidir. O lamba bir kandil içindedir; o kandil de sanki inciye benzer bir yıldız gibidir ki, doğuya da, batıya da nispet edilemeyen mübarek bir ağaçtan, yani zeytinden tutuşturulur. Yağı, nerdeyse, kendisine ateş değmese dahi ışık verir. Nur üstüne nurdur. Allah dilediği kimseyi nuruna kavuşturur. Allah insanlara işte böyle misal getirir. Allah her şeyi bilir. Bu kandil birtakım evlerdedir

ki, Allah o evlerin yücelmesine ve içlerinde isminin anılmasına izin vermiştir. Orada sabah akşam O’nu tesbih eder...”⁸

Bu ayetlerin mimarimize bir yansıması olarak; hayatta iken evlerini kibleye dönük yapıp kişilik ve kimliklerini iman ve şuur ile yoğuran Müslümanların öldükten sonra da mezarlarını kibleye dönük yapmaları “De ki: Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep âlemlerin Rabb’i Allah içindir.”⁹ Nazmı celilindeki ifadenin tecessüm etmiş halidir.

Yöneticilerimize, şehir planlamacılarımıza ve mimarlarımıza ilham olmalıdır. Camiiler hayatın merkezine konmalıdır.Şehir planlamacılığında şu ayeti baz almalıyız.“Onların yurdu ile içlerini bereketlendirdiğimiz memleketler arasında, birbirinden görünen nice köyler var ettik ve bunlar arasında yürümeyi mesafelere ayırdık. “Oralarda geceleri, gündüzleri korkusuzca gezin, dolaşın.” dedik. Bunun üzerine, “Ey Rabb’imiz! Aralarında yolculuk yaptığımız şehirlerin arasını uzaklaştırdık.” dediler ve kendilerine yazık ettiler. Biz de onları, dillere destan ettik (efsanelere konu olan bir halk kıldık) ve onları büsbütün parçaladık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için ibretler vardır.”¹⁰

“Rahmetinin önünde müjdeciler olarak rüzgarları gönderen O’dur.

O rüzgârlar, yağmur yüklü bulutları yüklenince, onu kurak bir memlekete gönderir, sonra onunla yağmur yağdırır ve onunla her çeşit ürünü yetiştiririz. İşte biz, ölüleri de böyle diriltiriz. Gerekir ki düşünür, ibret alırsınız.”¹¹Ayet-i kerimesi de şehirleşme ve medeniyette suyun önemini çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Kapitalizm her konuda sadece kazanç kaygısıyla hareket eden bir yapıdır. Onda tevhide ve ahlâki kaygılara asla yer yoktur. Materyalizm ve kapitalizmde şehirleşme ve imar anlayışı güç gösterisidir: “(Materyalist kâfirler) dediler ki; “Sen,

Mekke’nin ziraata elverişli olmayan alanda kurulduğunun haber verilmesi; ekip dikmeye elverişli alanların ziraata bırakılması, iskânın ziraata elverişli olmayan bölgelerde olması gerektiğinin işareti olabilir.

İMAR- EĞİTİM İLİŞKİSİNDE ÜMMÜ'L KURÂ MODELİ

bizim için yerden suyu kesilmeyen bir kaynak fışkırtmadıkça sana asla inanmayacağız. Veyahut hurmalıklardan ve üzümlüklerden senin bir bahçen olsun da ortasından şarıl şarıl ırmaklar akıtmalıdır. Yahut söyleyip zannettiğin gibi, göğü başımıza parça parça düşüresin veya Allah'ı ve melekleri söylediğine şahit getiresin. "Yahut altından bir evin olmalı veya gökyüzüne yükselmelisin. Üzerimize bizim okuyabileceğimiz bir kitap indirinceye kadar senin yükselişine de inanmayız." De ki: "Rabb'imî yüceltirim; Ben, sadece elçi olarak gelen bir insanım."¹² Rabb'imiz; "Allah'a ortak koşanlar, kâfirliklerine bizzat kendileri şahitlik ederlerken, Allah'ın mescitlerini imar etme salahiyetleri yoktur. Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder..."¹³ buyurur.

Bugün kral sarayları, beş yıldızlı oteller, beton yığını, devasa yüksek binalar Kâbe'nin ihtişamını ve cazibesini gölgede bırakacak hale gelmişse, Ebrehe'nin Kâbe'nin ihtişam ve cazibesini çalmak gayesiyle Yemen'de yaptırdığı o süslü, yaldızlı sahte mabedi ne yazık ki Ümmü'l Kura'ya kadar inmiş demektir.

Hicret ile Yesrib'i Medine-i Münevvere'ye dönüştüren Resûli Ekrem Efendimizin (Salât ve selam üzerine olsun) Yesrib'e varır varmaz ilk icraatı şehrin ve hayatın merkezi olarak Mescid-i Nebî'yi ve hemen yanı başına Suffe'yi inşa etmek olmuştur. Böylece tıpkı Mekke'de olduğu gibi Mescid hayatın merkezine oturtulmuş, imar-iskân, eğitim, ekonomi, idare, sosyal hayat hep mabede göre şekillendirilmiştir. Bundan hemen sonraki faaliyetlerin başında ise Medine pazarı kurularak daha önce Yahudilere bağımlı olan ticaret ve üretim potansiyeli değerlendirilmiş, Müslümanlara ekonomik bağımsızlık kazandırılmıştır. Günümüzde Medine ve şehirlerin anası Mekke'nin birçok tekstil, elektrik, elektronik vb. ürünlerde bir Çin ve Japon pazarına; esans, parfüm vb. ürünlerde bir Fransız ve İtalyan pazarına dönüştürülüp dünya Müslümanlarının ekonomik esaretlerini, sanayi ve teknoloji bakımından emperyalistlere muhtaçlıklarını ispat eder bir duruma düşürülmüş olmasıdır.

İnanç, hayatımızdaki değerleri fiziksel çevredeki biçimlere dönüştürerek hayat tarzını etkiler ve davranışlarımızı belirler. "Ey iman edenler! Kendi evinizden başka evlere izin isteyip ev halkına selâm vermedikçe girmeyin. Bu sizin için daha iyidir; herhalde düşünüp anlarsınız."¹⁴ Ayet-i kerimesi mimarimizde kapı tokmaklarına kadar şekil vermiş, kadınlar için ayrı erkekler için ayrı ses verecek şekilde düzenlenmesini sağlamıştır. Yine; mimarimizde Kâbe'ye duyulan hürmet sebebiyle tuvaletlerin kibleye dönük olmaması imanımızın mimarimize ayrı bir yansımasıdır.

İslam, bizim hayatımızdaki fiziksel mekânları öylesine muhteşem şekillere büründürmüştür ki, mimarimizdeki külliye anlayışı inancımızın, imanımızın fiziki yapıya dönüşmüş hali olmuştur. Eski İstanbul'un ibretlik hamam kitabelerinden birinde hatırlayalım.

"Tıynetin na-pak ise, hayr umma sen germabeden, Önce tathir-ikalb et, sonra tathir-i beden."

(Karakterin temiz değilse, hamamın seni temizlemesini bekleme. Temizlik istiyorsan evvela kalbini temizle, sonra da bedenini.)

Bu etkisiyle fiziksel çevre aynı zamanda, içinde yaşayanların inançlarını, değerlerini, hayat görüşlerini örf ve geleneklerini yansıtan bir ortamdır. Bu sebeple arkeolojik kazılarla gün yüzüne çıkartılan antik yerleşim yerlerinin mimari yapısından elde edilen bulgulardan orada yaşayan insanların inandıkları dinleri, adetleri ve gelenekleri hakkında pek çok bilgiye ulaşılabilmektedir. Böyle devam ederse, bugün Müslümanların yaşadığı şehirlerin üzerinden tarihin silindiri geçtikten sonra arkeolojik bir kazıyla yeniden keşfedecek gelecek nesiller herhalde "Burada putperestlerle, gayrimüslimlerle, Müslümanlar iç içe yaşamışlar." diyeceklerdir.

Dipnotlar:

1 En'am, 92	6 Sebe', 34	11 A'raf, 57
2 Al-i İmran, 96	7 Yunus, 87	12 İsrâ, 90-93
3 İbrahim, 37	8 Nûr, 35,36	13 Tevbe, 17, 18
4 Kureyş, 2,3	9 En'am, 162	14 Nûr, 27
5 Enfal, 35	10 Sebe; 18, 19	

ERDEM... HER DEM... DEM

Ali CEYLAN - Eğitimci

Çayınızı nasıl içersiniz? Demli, şekerli, az şekerli ya da açık; hani şu paşa çayı cinsinden. Peki, kahvenizi nasıl içersiniz? Sade, şekerli, orta...

İnsanı nasıl içersiniz? Doğru, soru bu değil. “İnsanı nasıl seversiniz?” Aslında soru bu olmalıydı. Siz hiç kendinizi, bardağın içindeki içilen çay olarak düşündünüz mü? Kendinizi nasıl ikram edilirken görmek isterdiniz? Beynin nöron sınırlarını zorlarcasına terapötik bir açılımın tefekkür sofrasına davet ediyorum şimdi sizi...Çıkarlarımızı yönlendirirken bizi, hayatın en başından sonuna bağlılıklarımızın adına sevgi dedik, şefkat dedik, aşk dedik... Daha olgun göstermek için kendimizi acınacak hale düşmekten kaçınırken acımaya, acıma ile gelen merhamete erdem dedik. Saygı görmek için saygınlığı hak eden davranışlar gösterirken, gördüğümüz saygıya karşılık

sevdi. Severken büyüklüğümüzü gösterip adına erdem dedik. Sevmekten korktuğumuz için sayılmak varken, bir savunma mekanizması aradık. NLP ciler yetiştirdi imdadımıza ve elimizin üzerini göstererek tokalaşmayı öğrendik. Bu şekil tokalaşma ile insanların zihinlerine sirayet eden “ben senden daha saygın ve büyük bir insanım” mesajını en plastik duygularla verip NLP gazına gelip hep en güçlü, en büyük, en başarılı, en çalışkan, en, en, en... Derken “ene, ene, ene” demeye başladık farkında olmadan. Artık benlik egosu güçlü bir halde namaz kılan iman ordusunun saflarında en güzel namazı kılıyor; “Allah ım diğer kullarında benim kadar güzel namaz kılsın.” diyecek kadar lütufkâr, erdemli(!), samimi, bir o kadar mütevazî(!) oluyorduk. Üstelik daha da ileri gi-

dip zinanın desteklenmesini normal, eşcinselliği korumayı insanlık görevi, faize “helali hoş olsun” demeyi lütuf sayarken bir o kadar da imanımıza yabancılaşıyorduk.

Nedir bizi bu kadar dünyanın içinde iken dünyanın içine gömen arzular? Para bulduk, makam bulduk, şöhret bulduk belki ama hâlâ bir şeyler eksik içimizde. Peygamber Efendimiz ﷺ bu konuda bizi uyarıyor: “İmanın zevkine varabilmenin önemli şartlarından biri, sevdiği kimseyi Allah için sevmektir.” (Buhârî, Îmân 9, 14) Bir başka Hadis-i şerifte “Sevmediği kimseyi, başka bir sebeple değil, sırf Allah rızâsı için sevmemek de Cenâb-ı Hakk’ın değer verdiği erdemli bir davranıştır. (Ebû Dâvûd, Sünnet 3)

Tatmin duygusu için insanlar en güzel davranışlarından duygularına kıyafet, en güzel yemeklerden midelerine ziyafet, en güzel sözlerinden konuşmalarına hikmet, en güzel amellerden Rabb’imize (Azze ve Celle) ibadet yapmışlardır; ama eksik bir şeyler var.

“İmanın zevkine varabilmenin önemli şartlarından biri, sevdiği kimseyi Allah için sevmektir.”

(Buhârî, Îmân 9, 14)

Oysa farkına varmalıydı insan, ağızlar bir ama her ağzın çıktığı yol mide değil. Kimi ağız mide ile nefsi, kimi ağız kalp ile sevgiyi, kimi ağız zihin ile tefekkürü, kimi ağız ruh ile yaşama bir enerji veriyordu. Nedir bu içimizdeki önce kendimize sonra din kardeşimize karşı yabancılaşma halimiz? Nedir bu Müslümanım derken bile kendimizi reddettiğimizi fark etmeyişimiz ya da kendimizi kendimizden kaçırışımız?

Kaç hanımefendi çıkar kocasının, cebindeki çocukları için harcayacağı parayı, yabancı iki kişinin kavgasını bitirmek için harcadığını öğrendiğinde “İki kişinin arasını düzeltmiş olman daha hayırlı olmuş.” diyen. Oysa bu öykünün sahibinin Hz. Ali olduğunu bilip dinlediğinde gözleri dolar.

Gözlerini yaşlandıran hadise başına geldiğinde ise gerçekte ne yapar?

Kaçımız beyefendi olarak cihat için malı ile infak yarışına gireriz. Oysa Hz. Ömer (ra) ile Hz. Ebubekir arasındaki infak yarışını dinlerken, Hz. Ebubekir’in şu sözü üzerine transa geçer hıçkırarak ağlarız:

“ Hz.Peygamber (s.a.s), ona sordu:

- Ey Ebubekir! Sen ev halkına ne bıraktın? - Onlara Allah (c.c) ve Resulünü bıraktım.” Kendimizi kandırarak dinler ve anlatırız.

“Fakir görsek ona on para altın vermeyi kendimize yakıştırmayız, bir altın versek onu da fakire yakıştırmayız.” (Anonim)

İşte tam da burada yazının başlarında sorduğumuz sorunun cevabını vermek gerekir. Hz Ali, Hz. Ebubekir, Hz. Ömer ve daha niceleri onlar verdiklerini değil, kendilerini ikram ediyorlardı aslında. Bardağın içindeki en demli ama her demden olmayan çay gibi. Verirken, kendilerini nefislerinde yok edip, almaya ve dolayısıyla var olmaya muhtaç olanları ise onları kendi nefislerinde var olmalarına sebep oluyorlardı. Rabb’im bu nasıl bir enerji aktarımıdır böyle.

Peki ya şimdi?

Hiç şüphesiz Allah, mü’minlerden karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere canlarını ve mallarını satın almıştır.

Hiç şüphesiz Allah, mü’minlerden karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşır, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat’ta, İncil’de ve Kur’an’da O’nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah’tan daha çok ahbine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte ‘büyük kurtuluş ve mutluluk’ budur. (Tevbe Suresi 111) Mümin olma şuuruna ermenin en erdemli alame-tiymiş meğer kendini verir gibi verirken, aslında kendini cennete verdiğinin şuurunda olmak.

Akıl ile cennetten bile beri iken verdiği ile diri kurban olmak. Kurban olduktan sonra geriye kalandır dem, kurban olana kadar gösterdiği her fazilet ise erdem.

Nasıl da olamadık bir Hz. Ömer, bir Hz. Ali ve daha niceleri gibi. Olamadığımızın farkında olduğumuz için maskeledik duygularımızı. En ucuz kolay yırtılan ambalaj kâğıtları gibi paketledik kendimizi. Biz insanı nasıl mı sevdik?

Biz insanı zavallı iken sevdik; kudretini hazmedemediğimiz için,

Biz insanı güçsüzken sevdik; gücüne sevgi karşılığı veremeyecek kadar güçsüz olduğumuz için,

Biz insanı aşağılanmışken sevdik; en çaresiz anında zararı dokunamayan garip olduğu için,

Biz insanı insani duyguların en fesat haline geldiği an sevdik; nefsimizin bedenimizdeki saltanatını yaşatmak için.

Savunduk... Maneviyatımız öylesine fakir ve yok denecek kadar az ki, sahte erdem gösterilerinde bile önce kendimizi savunmaya aldık, ardından erdemlendik. Güvensiz iletişimlerde imanı-
mız kayboldu.

Maneviyatımız öylesine fakir ve yok denecek kadar az ki, sahte erdem gösterilerinde bile önce kendimizi savunmaya aldık, ardından erdemlendik.

Bir nesil geliyor ardımızdan erdem kopyası bize münhasır. Sadece maskeli davranışlar ardına saklanmış korkuları var onların. Hayallerinde kim bilir hangi dizi yıldızı yaşıyor. Kaybolan bir gençlik ve çocukluk. 23 Nisanlarda manken, dini bayramlarımızda çekingen... Hoyratça harcanandan geriye kalan ne ise gençlikten artakalan. Yapısal bir döngü sarmalına girdik. Maneviyatı ile kalbini, tefekkürü ile zihnini, manevi tefekkür ile ruhunu doyuran bir gençlik yerine, bedenini sergileyen, sergiledikçe eskitip eskiyen yerlerine makyaj yapan, yaptıkça makyajı asıl yüzünü unutan, unutulunca yüzünü özgüven yoksunluğu

içinde aynalara yoldaş olan gençlik. İnsanlarla yüzleşmek yerine aynalarda kendi ile yüzleşen ve her aynaya baktığında sadece kendinde eksiklik bulup özgüvenini yok eden bir gençlik. Bu gençlikten gelen neslin nasıl bir nesil olacağını umut ediyorsunuz?

Oysa erdem dediğimiz hâl; verme ile, infak ve tasadduk ile, yüksek ahlak ve şecaat ile beslenir. Erdemi acıkan ve erdemli açlığın farkında olan kaç kişiye acaba? Neslin erdemi için hafta sonunu bile çocukların manevi ilimlerine ayırıp, onlara sadece karşılığı Allah (Azze ve Celle) katında mahşerde ödenmek üzere hizmet eden hocalarımıza ve o hocalara anlayış gösteren hanımefendi eşlerine selam olsun. Erdeminin içine nefsinin karıştırmamış ve erdemli olduğu halde erdemli olduğu bilinmeyen insanlara selam olsun. Erdeminin içine nefsinin karıştırmamış, erdemli olduğu bilinse bile nefsinin üzerindeki dünya diriliğini alıp yerine ahiretin diriliğini koyan kullara selam olsun. Erdeminin içine nefsinin karıştırmamış, erdemli olduğu halde erdemsiz zannedilmesine rağmen, Rabb'inin her an görüp gözettiği anda yaşayan içi rahat olan kullara selam olsun. Erdemini riyadan korumuş kullara selam olsun. Sahip olduğu özgüveni erdem ile kuşatıp şecaat ile yürüyen kullara selam olsun. Vakarının hakkını erdem ile veren kullara selam olsun.

Rabb'im bizleri de o kullarından eylesin. (Amin)

İNSANA YÖN ÇİZEN AKIL DEĞİL AHLÂKTIR

Anıl İzzet UYSAL - Eğitimci

İnsanın kendi potansiyelini ortaya çıkarabilmesi için tabii tutulduğu sürece eğitim ve öğretim denir. Eğitim: Bireylerde, önceden saptanmış esaslara göre, tutum ve davranış değişikliği oluşturma sürecidir.

Öğretim: Bir bireye okulda verilecek bilginin; ne zaman, nerede, ne kadar sürede, hangi araçlarla ve kim tarafından öğretileceği daha önceden planlanmış olan, hedeflerle birlikte de yazılı şekle getirilmiş halidir.

Eğitim dünyaya geldiğimiz ilk andan itibaren başlayan süreçtir. Annemizden ve babamızdan öğrendiğimiz davranışlar eğitimimizin en temel unsurudur. İlk öğretmen olan ailelerimiz bizim ileride nasıl bir ahlaka bürüneceğimizin temeli-

ni atan ilk kişilerdir. Hayatımızın uzun bir bölümünde bizlerle olan öğretmenlerimiz de bizim eğitimimizde oldukça önemlidir. Eğer öğretmenlerimiz sadece öğretmekle kalır kişisel olarak bizleri eğitmezlerse ortaya Einstein'ın dediği gibi bir problem çıkar. Einstein der ki: "Eğitilmeden verilen öğretim geleceğe bir zalim çıkarabilir." Dünyanın birçok ülkesinde, önemli olanın öğretimdeki başarı olduğu göze çarpıyor, oysa ki insani değerlere gerektiği kadar değer verilmiyor. Bakınız değerler eğitimi okullarımızda var; lakin bir matematik dersi veya bir coğrafya dersi kadar bu eğitime vakit ayrılmıyor. Değerlerini bilmeyen bir insanın iyi bir fizikçi olması topluma ne kazandırır? Temel mesleki bilgileri öğrettik ve bir fizikçi ortaya çıkarttık. Eğer bu fizikçinin gönlün-

İNSANA YÖN ÇİZEN AKIL DEĞİL AHLÂKTIR

de insan sevgisi yoksa bu fizikçi elde ettiği bilgilerle bir bomba ortaya çıkarabilecektir. Bu da insanlığın sonuna mal olacaktır. İlimden önce ahlak ve değerler eğitimi verilmelidir. Yunus Emre'nin de dediği gibi: "Gezdim Halep ile Şam'ı, Eyledim ilmi talep; Meğer ilim bir hiç imiş, İlla edep illa edep..."

Dürüstlük, edep, doğruluk olmadan edinilen bilgi eşiğin sırtına bağlanmış kitaplara benzer. Bu da bir şey ifade etmez.

Dürüstlük, edep, doğruluk olmadan edinilen bilgi eşiğin sırtına bağlanmış kitaplara benzer. Bu da bir şey ifade etmez. Bilgi paraya çevrilecek bir şey değildir, bilgi insanların saadeti için kullanılacak en temel unsurdur. Bizim bilgimiz sadece nefsimize fayda veriyorsa şeytanın da bir zamanlar en bilgin olduğunu hatırlamalıyız. Biz Müslümanların vazifesi var, davası var. Biz Müslümanlar olarak sadece kendimiz için yaşayamayız. Biz doğudakinin ayağına batan acıyı batıdan hissediyoruz. Biz Peygamber Efendimizin buyurduğu "Müslümanlar vücut gibidir, bir yerinde sıkıntı çıkarsa bütün vücut rahatsızlanır." doğrultusunda yaşamını idame ettirmeye çalışan insanlarız. Müslümanlıkta ayrı gayrı olmaz. Bizim bilgimiz insanlara saadet getirmeli. Öğrendiğimiz her bilgi bizim cihadımızı daha da kuvvetlendirmeli.

İslam dünyası buhran içinde. Büyük sıkıntılar, terör olayları buralarda yaşanıyor. Sebebi nedir ki bir zamanlar dünyaya sevgi yayan Müslümanlar şu anda kaos yayıyor?

Teröre karışanların birçoğu üniversitede okuyan ya da üniversite mezunu kişiler. Eğitim camiasında bulunan biz öğretmenler kendimize şunu sormalıyız. Bu çocuklar en az 12 yıl bizlerin eğitiminden geçmiyor mu, nasıl oluyor da bu hale geliyorlar? Eğer bu çocuklar okullarda hakkı öğrense, hakkı bilse bu hatayı yaparlar mı? Hz. Ali'nin dediği gibi öğrenciler, hakkı öğrenmeli daha sonra hakkının kim olduğunu anlarlar ve terörden uzak dururlar.

Eğitimi düzeltmek için eğitimin ilk öncelikleri şunlar olmalıdır: Ahlâk ve Bilgi.

Bu ikisini eğitimin ortasına yerleştirmeden istenilen seviyeye ulaşılamaz. Fatih'in torunları olan bizler, temelimize ahlâkı almazsak özümüzü daha çok kaybederiz.

İnsana yön çizen akıl değil, ahlâktır. Akıl insanlara tercihler sunar, insan da ahlâkı doğrultusunda bunlardan birini seçer. Neden eğitime başladığımız andan itibaren ahlak dersleri yok? Okullarda iki temel ahlak eğitimi verilmelidir. Birincisi evrensel ahlâk. İkincisi İslami ahlâk. Bu ikisi olursa eğitimde istenilen düzeye gelmemiz daha kolay olur.

Ahlâkı güzel olmayan toplumlar çökmeye mahkûmdur. Ahlâk çökerse toplum çöker. Bir toplumda hayâyı bitirirsen o toplumun nefes borusu zedelenir. Yıllardır süregelen bu batı hayranlığı bizleri harap etmektedir. Batı özentiliği eğitimimize de işlemiş. Batının seviyesine ulaşacağız ya hani. Biz çok kültürlü bir devletiz. Bizim eğitim sistemimiz milli olmalıdır. Yerli eğitim sistemine geçmeliyiz. Bütün toplumu kucaklayan, insanların birbirini sevmesini sağlayan bir eğitim sağlanırsa, ülkemizde problem olan ayrılıklar giderilecektir. Bizler ümmet-i Muhammet olarak 1400 yıldır kardeşiz. Bizler birbirimizden çok şey öğrendik. Kültürel etkileşim içinde olduk. Bizler arasında terör sorunu olamaz. Bizler kardeşiz ve yaşamımız el verdiğince kardeş olarak kalacağız. Biz ümmet olarak her daim hakkın yanında yer almak mecburiyetindeyiz. Hakkı terk edersek bizim dostumuz kim olabilir? Allah diledikten sonra onun gazabından kim kaçabilir? Allah bize her daim hakkın yanında yer almayı nasip etsin...

Ahlâkı güzel olmayan toplumlar çökmeye mahkûmdur. Ahlak çökerse toplum çöker. Bir toplumda hayâyı bitirirsen o toplumun nefes borusu zedelenir. Yıllardır süregelen bu batı hayranlığı bizleri harap etmektedir.

TABIATIN
EN KIYMETLİ VE
EN NADİDE HAZİNESİ

Beyaz İksir

Beyaz Çay

Veda Hutbesi ve BM İnsan Hakları Beyannamesi

Barika SAĞLAM - Sosyolog-Aile Danışmanı

Sanayi devrimi sonucu artan pazar ihtiyacını karşılamak isteyen Avrupa Devletlerinin giriştikleri yarış 1. ve 2. Dünya savaşları ile sonuçlanmış, meydana gelen neticeler çok ağır olmuştur. Durumun vehametini kavrayan Büyük Devletler bireysel özgürlüklerin güvence altına alınması ihtiyacını hissetmişlerdir. Nitekim üye ülkeler, S.Arabistan ve G.Afrika'nın muhalefet şerhi-ne rağmen, 10 Aralık 1948 yılında B.M. Genel Kurulu'nda yayınlanmıştır.

İçeriği ve önemi; bu bildiriyle, yalnızca demokratik anayasalarla tanınan temel, medeni ve siyasi haklar değil, ekonomik, toplumsal, kültürel haklar da genel tanımlarla belirli hale gelmiştir.

İlk grup haklar arasında, yaşama, özgürlük ve kişi güvenliği gibi haklarla birlikte, keyfi tutuklama, hapis ve sürgünden korunma, bağımsız ve tarafsız mahkemelerde adil ve kamuya açık olarak yargılanma hakkı ile düşünce, vicdan, din, toplanma ve örgütlenme özgürlükleri bulunur. Bütün üye ülkelerin kabulü ile uluslararası bir hak ve özgürlükler belgesi olası açısından önemlidir.

10 Aralık 1948 İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi

8 Mart 632 Veda Hutbesi

Evet, tam 1316 yıl öncesi idi. Peygamber Efendimiz (s.a.v) Yaklaşık 124.000 insanın hazır olduğu bir ortamda, "Ey İnsanlar" diyerek bütün insanlığa hitaben söze başlıyordu ve burada söyledikleri-

nin bir sonraki nesillere aktarılmasını istiyordu. Kendi deyişiyle "Bu vasiyetimi, burada bulunanlar, bulunmayanlara ulaştırırsın. Olabilir ki, burada bulunan kimse bunları daha iyi anlayan birisine ulaştırmış olur." Yani zamandan mekandan ve şahıslardan bağımsız, deyim yerindeyse söyleyeceklerinin "evrensel bir bildiri" olduğunu vurguluyordu.

Veda Hutbe'sinin içeriğine geçmeden önce, amacım Veda Hutbesi ile İnsan Hakları Evrensel Beyannamesini kıyaslamak, hangisi üstündür yarıştırmak yapmak değildir. Ancak İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinden yaklaşık 1300 yıl önce bugünkü modern hukukun kabul ettiği kişi hak ve özgürlüklerini önemle vurgulayan ve güvence altına alan "Veda Hutbesi"nin çağdaş Avrupa hukukunda ve ülkemiz hukuk öğretilerinde yer almaması üzüntü vericidir.

Modern hukuk literatüründe bireysel özgürlükler açısından ilk belgenin, kralın yetkileri karşısında halkın da bazı hak ve yetkileri olduğunu açıklayan 1215 tarihli Magna Carta olduğu kabul edilmesine karşın, bireysel hak ve özgürlükler açısından daha ileri ve yaklaşık 600 sene daha önce yayınlanan Veda Hutbesinin göz ardı edilmesi bizce dikkat edilmesi gereken bir husustur.

Gelelim Veda Hutbesine, özellikle bireysel hak ve özgürlüklerle ilgili hükümlerine; "Ey insanlar" diyordu, Peygamber Efendimiz, **"Bugünleriniz nasıl**

mukaddes bir gün ise, bu aylarınız nasıl mukaddes bir ay ise, bu şehriniz (Mekke) nasıl mübarek bir şehir ise, canlarınız, mallarınız, namuslarınız da öyle mukaddestir, her türlü tecâvüzden korunmuştur.” (V.H) (İ.H.E.B 3, 12 ve 17. maddeler)

Evet! Yaşam hakkı, mülkiyet hakkı, şeref ve namus hakkının önemi, hitap edilen topluluk ta göz önünde bulundurulursa ancak bu derece vurgulanabilir. En mukaddes değerleri gibi bu özgürlükler de kutsaldır, vazgeçilemez ve dokunulmazdır.

“Cenab-i Hakk her hak sahibine hakkını vermiştir. Her insanın mirastan hissesini ayırmıştır. Mirasçıya vasiyet etmeye lüzum yoktur. Çocuk kimin döşeginde doğmuşsa ona aittir. Zina eden kimse için mahrumiyet vardır.” (V.H) (İ.H.E.B 16 ve 17. maddeleri)

Evet bugünkü aile hukukun en önemli iki hususu, Miras hakkı ve doğan çocuğun velayeti ile ilgili hüküm, asırlar sonra bile medeni hukukta her iki husus aile hukukunun en önemli prensipleri olarak önemlerini korumuşlardır.

“Rabb’iniz birdir. Babanız da birdir. Hepiniz Adem’in çocuklarısınız, Adem ise topraktan- dır. Arabın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap üzerine üstünlüğü olmadığı gibi; kırmızı tenlinin siyah üzerine, siyahın da kırmızı tenli üzerinde bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvada, Allah’tan korkmaktır.” (V.H), (İ.H.E.B 2 ve 7.maddeleri)

Evet, çağımızda bütün dünyanın başına bela olan ve ağır yasal yaptırımlarla engellenmeye çalışılan menfi milliyetçilik ve ırkçılık ancak bu kadar güzel ifadelerle reddedilebilir, insanların hak nazarında ve hukuk önünde eşitliği bu kadar güzel örneklenabilir.

“Suçlu kendi suçundan başkası ile suçlanamaz. Baba, oğlunun suçu üzerine, oğlu da babasının suçu üzerine suçlanamaz.”(V.H) (İ.H.E.B 11. maddesi)

Modern ceza hukukunda, öğretide ve ceza hukuku literatüründe en önemli madde hangisidir dersiniz, şüphesiz T.C.K’nın 20.maddesinde de yerini bulan “ceza sorumluluğunun şahsiliği prensibi” dir. Başka bir deyimle kimse başkasının işlediğinden dolayı sorumlu tutulamaz.

Görüldüğü gibi, tam 1400 yıl önce, halen bu günkü modern hukukun temel prensipleri nispetinde hükümler içeren “Veda Hutbesi”, maalesef çağdaş hukuk literatüründe değerini bulmamıştır. Bizce bunun nedeni, Avrupa’nın İslam’a, Müslümanlara ve Peygamberimize karşı ön yargılı ve islamafo- bık bakış açısı ve tekelci yaklaşımıdır.

Ancak! İslam ülkeleri ve özelde de ülkemiz hukuk öğretisinde Veda Hutbesi’nin yer almaması, değerlerimize yabancı oluşumuz ve yabancılaştırılmış olmamızdandır.

Veda Hutbesi önemlidir, bireysel özgürlüklere değinen ve güvenceye alan bir bildiri olması ile günümüz hukuk metinlerinin bile ötesinde hak ve özgürlükler içermesi açısından önemlidir. Buna rağmen çağdaş hukuk öğretilerinde hak ve özgürlükler içeren bir belge olarak yerini bulmaması büyük bir eksikliktir.

Veda Hutbesinin biz Müslümanlar için önemi; elbette hak ve özgürlüklere değinen bir bildiri olmasından ibaret değildir, Allah ve Resulü’nün emri ve inancımızın esası olduğu içindir. Eğer ki Allah ve Resulü buyurmuşsa bu Müslümanlar için yeterlidir ve saygındır. Müslümanın Veda Hutbesini sadece bilmesi ve ya öğrenmesi değil aynı zamanda bu temel prensipleri bireysel ve sosyal yaşamında da tatbik etmesi gerekir.

Burada Müslümanların ilk anayasası “Medine Vesikası”ndan söz etmek isterdim. Evet Müslümanlar ile Medineli müşrikler ve Yahudiler arasında yapılan, birlikte yaşama sözleşmesi, tarihin ilk anayasal belgesi, ancak hem konuyu dağıtmamak adına belki de başka bir yazıda buluşmak dileği ile.

Selam ve dua ile...

İSLAM'DA İNSAN HAKLARI

Birol DUMAN- Araştırmacı Yazar

Karl Marx burjuva tarihçileri Thierry, Mignet ve Guizot'ten alıntı yaparak insanlık tarihini sınıf mücadelesi olarak değerlendirmiştir. Toplumsal değişimlerin arkasındaki itici gücün ekonomi olduğunu, bu itici güç nedeniyle sınıfların sürekli birbirleriyle savaştıklarını ileri sürer. Erbakan Hoca ise insanlık tarihini hak ve batıl mücadelesi olarak değerlendirmiş ve bunun Habil ile Kabil arasındaki mücadele ile başladığını belirtmiştir.

Marxist komünizm tüm verilerini Batı tarzı bulgu, düşünce ve yorumlardan aldığından, zahiren karşıtmış gibi görünen fakat aslında köken ve sonuç itibarıyla kapitalizm ve faşizmden çok da farklı olmayan bir ideolojidir. Neticede faşizm denildiğinde ilk akla gelen Hitler'de Marx gibi sosyalist ve ateistti. Marxizm de kapitalizm ve faşizm gibi amaca ulaşmada şiddeti meşru ve hatta elzem görüyordu. Marx ve Engels tarafından kaleme alınan Komünist Partisi Manifestosu'nda bu iddia ayrıntılarıyla görülebilir.

Buharın keşfi ve makinelerde kullanılmaya başlanmasıyla birlikte Amerika ve Avrupa'nın Hindistan ve Afrika'ya istila amaçlı atakları arttı. Milyonlarca insanı öldürdüler, kaçırdılar, ülkelerin madeni zenginliklerini kendi ülkelerine taşıdılar. Hür insanları kaçırdılar, köleleştirdiler, ahırlarda yatırdılar, karın tokluğuna çalıştırdılar, mal gibi alıp sattılar, tecavüz ettiler, kendilerine direnenlere eziyet ettiler... 1960-70'li yıllara kadar da aşağıladılar.

Batılılar kendi insanlarına da acımadılar. Köleler artınca işçilerin çoğunu işten çıkardılar, kendi insanlarını da günde 12-16 saat arası ucuza çalıştırdılar. Ayaklananları kolluk güçleriyle bastırdılar. İlkel ve sağlıksız koşullarda insanları güçsüz, hastalıklı bitap düşürdüler.

İngiliz kolonilerine karşı ayaklanan ve 19 Nisan 1775 tarihinde başlayan çatışmalar neticesinde 4 Temmuz 1776'da bağımsızlığını ilan eden Amerikalılar, Thomas Jefferson tarafından düzenlenen "Bağımsızlık Bildirgesi"ni beyan etmişlerdir.

"Tüm insanlar eşit yaratılmışlardır; Yaradanları tarafından bağışlanmış, belli bazı vazgeçilemez, haklara sahiptirler, yaşam, özgürlük ve mutluluğa erişme hakları da bunlar arasındadır..." diye başlayan, adına "Virginia İnsan Hakları Bildirgesi" denilen bu beyanname ve 1789 Fransız ihtilalinden sonra ilan edilen "İnsan ve Yurttaşlık Hakları Bildirisi" benzer ifadeler içeriyordu. Ne var ki bu bildirgelerden sonra da Amerika ve Avrupalıların insanlık dışı suçları asla bitmedi. Bu bildirgelerden sonra da köle ticareti, insan katliamı, diğer ülkeleri istila hakeretleri, savaş, kan, kaos asla bitmedi. İnsanlığın Medeniyet Destanı adlı kitabında Roger Garaudy ise toplam olarak on ile on beş milyon sürgün siyahî köle olduğunun tahmin edildiğini belirtmektedir. Ancak yolculuk sırasındaki ölümler ile Afrika'da bir yerliyi esir almak için yanındaki sekiz-on kişinin de öldürülmüş

İSLAM'DA İNSAN HAKLARI

olabileceği hesaplandığında yaklaşık yüz milyona yakın Afrikalının bu şekilde yok edildiğini belirtmektedir.

Birinci Dünya Savaşı'nı da İkinci Dünya Savaşı'nı da İnsan Hakları Bildirisi'ni sözde savunan Avrupalılar çıkarmışlardır ve halen Orta Doğu'da süren savaşların arkasında onlar vardır.

Erbakan Hoca'mızın da belirttiği üzere batının hak anlayışı kuvvete, çokluğa, imtiyaza ve menfaate dayanıyor. Bu nedenle değil Amerika ve Fransızların "İnsan Hakları Bildirgeleri" tüm Avrupa da bu bildirgeleri yayınlarsa batının insanlık suçu bitmez.

İslam alimleri Kur'an'da insan haklarıyla ilgili beş ana madde ortaya çıkarmışlardır. Bunlar 1- Yaşama hakkı, 2- Irz, nesep, namusun korunması hakkı, 3- Mülkiyet hakkı, 4- Aklın korunması hakkı, 5- İnandığı gibi yaşama hakkıdır.

İslam alimleri Kur'an'da insan haklarıyla ilgili beş ana madde ortaya çıkarmışlardır. Bunlar 1- Yaşama hakkı, 2- Irz, nesep, namusun korunması hakkı, 3- Mülkiyet hakkı, 4- Aklın korunması hakkı, 5- İnandığı gibi yaşama hakkıdır.

Erbakan Hoca'mız hakları genel olarak 4 ana başlıkta katagorize etmiş ve bunları 1- Doğuştan insanlara verilen haklar, 2- Rıza ile yapılan anlaşma ve mukaveleler, 3- Adalet gereği doğan haklar ve 4- Emekten doğan haklar olarak belirlemiştir. Yukarıda belirtilen 5 maddeyi de doğuştan insanlara verilen haklar ana başlığı altında değerlendirmiştir.

Bilindiği üzere hukuk, hak kelimesinden türemiştir ve haklar anlamına gelmektedir. İslam fıkhi ibadetleri, ekonomiyi ve hukuğu da çerçeveleyen bir sistemdir, ama hepsinden çok hukuk kurullarıyla ilgilenmiştir.

Öyle ki erkek, kadın, anne, baba, çocuk, aile, akraba, komşu hakları, gayri müslimlerin imtiyaz ve hakları, devletler arası ilişkiler ve haklar olmak üzere, insanlar arasındaki bütün ilişki ve hakları ayrıntılı bir

şekilde ele almış, herkese hakkını teslim etmiştir. Avrupalılar 1215 yılında imzalanan Magna Carta (Büyük Özgürlük Fermanı) ile halka bazı hakların verildiğinden dolayı övünürler; ancak 750'li yıllarda Ebu Hanife'nin dünyanın ilk hukuk akademisini kurduğunu bilmezler.

Hukuk Profesörü Muhammed Hamidullah, Ebu Hanife'nin öğrencileri içerisinde en iyi kırk kişiyi seçtiğini, içlerinden de ticaretten tıbbaya kadar birçok alanda uzmanın bulunduğu ve sekreteryasını Ebu Yusuf'un yaptığı büyük bir fıkıh akademisi kurduğunu belirtir. Bu akademi sadece geçmiş ve mevcut konularla değil, farazi ve henüz meydana gelmemiş yüz binlerce hukuki konularla ilgili hükümler verilmiştir. (Muhammed Hamidullah, İslam Anayasa Hukuku, Beyan Yayınları, Sh. 61)

Hamidullah, dünyada hukuk ilmiyle ilgili ilk yazılan eserin İmam Şafii'nin Hukukun Köklerine (Usul'ül - Fıkıh) dair yazdığı "Risale" kitabı olduğunu belirtir. (M. Hamidullah, İslam'ın Hukuk İlmine Katkıları, Beyan Yayınları, sh. 16)

Hamidullah, dünyada hukuk ilmiyle ilgili ilk yazılan eserin İmam Şafii'nin Hukukun Köklerine (Usul'ül - Fıkıh) dair yazdığı "Risale" kitabı olduğunu belirtir.

İki cihan serveri Hz. Muhammed (SAV), Medine Site Devletinde Müslümanların, Ehli Kitabın ve o topluluk içinde yaşayan bütün insanların haklarını içeren, dini hoş görüden söz eden, bir tür sigorta fonksiyonu üstlenen ve adına Medine Sözleşmesi de denen dünyanın ilk yazılı Anayasa'sını meydana getirmiştir. (Age, sh. 11, 12)

İslam'da haklar sözde kalmayıp, yazılı metinlerle de kayıt altına alınmış, hiçbir hak ihlaline izin verilmemiştir.

İslam, Avrupalılar gibi insanı hümanizm saçmalığı ile tanrılaştırmamış ve sonra da siyah ırkın aşağı ırk olduğunu ileri sürerek kölecilik ticaretine meşruiyet kazandırmaya çalışmamıştır; tam tersine insana gerçek değerini vermiş, hakkını teslim etmiştir.

İki yıl üst üste 1 numara Erpilic!

2013'te olduğu gibi, 2014 yılı
Tüketici Memnuniyet Endeksi'nde de
Erpilic, et ve tavuk ürünleri
sektörünün 1 numarası oldu.
Bir kez daha teşekkürler Türkiye!

T M M E
Türkiye Müşteri Memnuniyet Endeksi

Türkiye Müşteri Memnuniyet Endeksi (TMMME), KalDer-Türkiye Kalite Derneği ve Kalı Akademi Limited Ortak Girişimi tarafından ACCI-American Customer Satisfaction Index, CFI-Çağrı Formel International, National Quality Research Center ve Michigan Üniversitesi ile ortak ve proje desteğiyle yürütülmektedir. Erpilic, TMMME 2014, Et ve Tavuk Grubu'nda mükemmellik ödülüne 81 puanla birinci olmuştur.

www.tmmme.org.tr

**KURU
YOLUM**

Türkiye'de ilk!

*Geleneksel usullere uygun,
el değmeden kuru
yolum.

Her piliç Erpilic değildir

erpilic.com.tr
facebook.com/Erpilic

TEVHİD-İ TEDRİSAT YETMEZ TEVHİDÎ TEDRİSAT GEREK

Mustafa AYDIN - Eğitimci

Materyalizmin kısılcacında çiğnenmiş bir eğitim ve sisteminin ürünleri: İşte tek dişi kalmış canavar. Bu canavar ile alaşağı edilen bu necip milletin yüksek ahlakı, üstün meziyetleri, ilmi, irfanı, hele son demlerde çok ucuza kirletilen ırzı ve namusu.

İnsanı insan yapan çok test çözmesi, çok tost tüketmesi olamaz. Testle tost arasında sıkıştırdığımız geleceğimizdir aslında, boyutlarını yok ettiğimiz insanlığımızdır farkında olmadan. Oysa tükettiği değil ürettiğidir insanı değerli kılan.

“Ne irfandır veren
ahlâka yükseklik,
ne vicdandır;
Fazilet hissi
insanlarda Allah
korkusundandır.”

M. Akif ERSOY

Hakka dayalı eğitim sistemi ancak insanı eşrefi mahlûk yapabilir.

Bu batıcı materyalist eğitim bize huzur, barış ve saadet getirmediği halde dünyaya da kendi ürettikleri kanlı coğrafyalarda da saadet getirememiştir ve getiremeyeceği besbellidir. İnsanı ve kâinatı yaratan Allah'ın programına uyulmadan huzur, barış ve saadet bulamayız.

İşte batı eğitimin sözde hoşgörüsü ve gerçek yüzü, yaşadığımız bu son olaylar ile gün yüzüne yeniden çıkmıştır. En yalın haliyle ve sağır kulaklara haykırırcasına, görmek istemeyen kör gözlerle inat: Sözde teröre karşı yürüyüşte en önde olanlar, yürürken cellâtlarıyla. Öldürülen masum üç genç Amerikalı Müslümanlara gelince yürüme şöyle dursun Paris sokaklarında bir cümle açıklamaya bile dökülemedi suskun dudaklarından. Sözde terörün mağrur çocukları, batı (m)edeniyetinin mağrur çocukları üç maymunu oynadılar adeta vahşi dünya sahnesinde, sersem aleme bilmem kaçınıcı gala ayarında.

Çok kültürlülük safsatalarının kocaman içi boş bir aldatmacadan öte bir şey olmadığını biz biliyoruz; ama yaşananlar bir kez daha açıkça ortaya koymuştur. Bu canavar ruhlu, insanlıktan nasibini alamamış canlı güruhu, batının materyalist eğitiminin ürüne değildir de nedir?

İşte bunun için ve tam yerinde haykırıyoruz dünyaya yeniden tüm sadeliği ile ve yapmacıksız en asil duruşumuzla:

Tevhid-i Tedrisat yetmez, eğitimde Önce Ahlak ve Maneviyat... Tevhid-i Tedrisat yetmez, yoksa milli şuur ve manevi benlik. Ne işe yarar yetişen gençlik?

"Yoksa kişide milli şuur ve manevi benlik, Ne işe yarar yetişen gençlik."

İnsanın değeri işgal ettiği makam ve mevki ile değil. Hele hele elde ettiği kazanç hiç değil. Değeri sahip olduğu edep, ilim ve huy güzelliğidir insanı yücelten ve yaşatan gönüllerde.

Öğrencilerimize bu şuur verecek olanlar da ancak şuurlu öğretmenlerdir. Söyleyecek sözü olmayanların çocuğa verebileceği bir şeyi de yoktur. Bir başka ifadeyle çağrısı olmayanın çağına etki etmesi de düşünülemez elbette. İşte Fatih'i yetiştiren hocanın çağrısının gücüdür, elbette gemileri karadan yürüten.

Bunun gerçekleşmesi şüphesiz eylemleri oluşturan düşüncelerde gizlidir. Düşüncelerin, fikirlerin enginliği (hakikatin gücü) hareketlerin etkisini oluşturur. Öyleyse değişim adına, dönüşüm adına ne kadar değiştirilen dönüştürülen ne kadar kelime varsa, hepsinin aslımıza, inancımıza uygun hale getirilmesi ile mümkündür. Fabrika ayarlarına dönüştürmeyle işe başlamak gerek. Onun için önce öğretmeni asıl yerine, yüceltmeyle işe başlamalı, o değerli kişiye yeniden münevver olmanın onurunu yaşatmalıyız. Ona yeniden muallim diyebilmeliyiz ki, yetiştireceği öğrenci de talebe olursun. Talebe olsun da talep ediversin dünyayı ve öteyi.

Önce öğretmeni asıl yerine, yüceltmeyle işe başlamalı, o değerli kişiye yeniden münevver olmanın onurunu yaşatmalıyız. Ona yeniden muallim diyebilmeliyiz ki, yetiştireceği öğrenci de talebe olursun.

İşte sır budur, şuur budur. Gelecek buradadır. Mefhumları yerli yerine koyarak işe başlamak, gömleğin ilk düğmesinin doğru iliklenmesi gibi ardından sırasıyla gelecektir doğru adımlar birer birer.

Onun için tevhid-i tedrisat yetmez, tevhidi tedrisat gerek diyoruz ilk ve son söz olarak.

OKUL ÖNCESİ DÖNEMDE TERÖR EĞİTİMİ

Nurgül ALTUNTOP - Eğitimci

Terörün kelime anlamı sözlüklerde; yıldırma, cana kıyma, malı yakıp-yıkma, tedhiş yani korku salma olarak geçmekte. Terörist ise “Bir siyasi davayı kabul ettirme için karşı tarafa korku salacak, cana ve mala kıyacak davranışlarda bulunan kimse.” ; Terörizm de “siyasi bir amaca ulaşmak için yıldırma hareketlerini düzenli olarak kullanma, tedhişçilik” olarak tanımlanmaktadır.

Peki ama bir insan niye terörist olur? Bireyi teröre iten nedenler nelerdir? Mutlu, huzurlu, sağlıklı, güvenli ve her türlü temel ihtiyaçların gideildiği aile ortamından mahrum, sosyal yapının zayıf olduğu bir ortamda, türlü türlü istismara maruz kalmış üstüne eğitim kurumlarından da yeterince destek alamamış; kendini bilme, farkedilme, değerli hissetme, bir gruba ait olma, dünyaya gücünü gösterme, varolma çabaları sürecinde kimlik kargaşası yaşayan bu bireyleri, terörizmin maşası olarak görürüz.

Bazen de sosyal çevrelerinden dolayı başka türlü

yaşamayı bilmeyen bireyler de terörizmin maşası olabiliyor. Bireyin yaşadığı yere bağlı olarak böyle bir sürece mecbur bırakılabilir. Her ne söylenirse söylensin eğitimsizlik, cehalet başlıca sebep.

Bazen de sosyal çevrelerinden dolayı başka türlü yaşamayı bilmeyen bireyler de terörizmin maşası olabiliyor. Bireyin yaşadığı yere bağlı olarak böyle bir sürece mecbur bırakılabilir.

Çeşitli kaynaklara göre teröristin psikolojik hali; kin, nefret ve öfke dolu, isyankar, asi, haksızlığa uğramış, kurulu düzene düşman, hayat kavgalarında şiddete başvuran, dengesiz, kolayca kontrollerini kaybedebilen; konuşmak yerine bağırabilen, itaat etmektense dövüşmeyi tercih eden,

özgüveni ve özsaygısı eksik, dışlanmışlık duygusuna sahip olarak tasvir edilmekte ayrıca oldukça zeki oldukları ve genellikle 15-25 yaş arasında oldukları belirtilmektedir.

Doğru bir eğitimle, arada kalmış, topluma uyumda zorlanan bireylere sahip çıkılıp, destek olunabilir. Elbetteki iş ailede başlıyor. Birey ilk eğitimini ailesinde alıyor. Acilen aile yapımızı güçlendiren çalışmalar yapmamız gerekmektedir. Eğitimin ikinci durağı ise günümüzde oldukça yaygın ve gelişmiş olan Okul Öncesi Eğitim kurumlarımız. Son yıllarda yürütülen yoğun çalışmalarla Okul Öncesi Eğitimi konusunda ciddi yollar almış durumdayız.

Doğru bir eğitimle, arada kalmış, topluma uyumda zorlanan bireylere sahip çıkılıp, destek olunabilir. Elbetteki iş ailede başlıyor.

Çocuğun okul öncesi dönemdeki deneyimleri gelecekteki tutum ve davranışlarını belirler. Yaşamının ilk yıllarında yeterince destek alamayan çocuk akranlarından geri kalırsa bazı davranış problemleri sergileyebilir. Bu dönemdeki deneyimlerinin doğrultusu ile kişiliği doğru orantılıdır. Olumsuz deneyimler yaşaması demek; özgüveni düşük, topluma tepkili, kendini gerçekleştirme çabasında etrafına zarar veren veren yıkıcı bir birey olması demektir.

Eğitimcinin bu konuda farkındalığının yüksek olması, bilinçli hareket etmesi, süreci planlarken ve uygularken çok dikkatli olması gerekiyor. Eğitimcinin çalıştığı çevreyi, çocuğu ve ailesini iyi tanımalı, ilgi ve gereksinimleri dikkate almalı, programını çocuğun seviyesine göre hazırlamalı ve uygulamalı ayrıca eğitimci titiz bir gözlemle ilgi ve yeteneklerini belirlemeli aileye de rehberlik edebilmelidir.

Her çocuğun kendine özgü olan öğrenme kabiliyetin keşfi de bu dönemde yapılır ve uygulanırsa eğitimin kalitesi artar.

Ayrıca bu süreçte çocuk korunmalı, sürekli takibi yapılmalı, ayakları yere basan övgülerle yüceltilmelidir. Amaç çocuğun gerçek benliğini çıkarmak olmalıdır. Çocuğa kendini gözlemleme, anlama ve kendini tanıma becerileri kazandırılmaya gayret edilmelidir. Kriz durumlarında “ – Ne hissettin?” “ –Evet haklı olabilirsin ama nasıl davranmak gerekir?” gibi sorularla kendini farketmesi ve kendiyle mücadele ederek yapılması gereken doğru davranışı göstermesi konusunda desteklenmelidir.

Okul öncesi eğitim döneminde çocukların sosyalleşmesi, arkadaş ortamlarının olması da kişiliklerini olumlu etkiler. Uyumlu ortamlarda çocuklar mutlu ve huzurlu olur. Tutum ve davranışlarının tohumunun atıldığı bu dönemde çocuklarımızın duygu ve hayal dünyalarını ayakları yere basan güzel düşüncelerle doldurmaliyiz. Çocuklar taklit yoluyla öğrenirler, taklit ettikleri de tabi ki sevdikleri ve yakınlarındaki büyükleridir. Taklit ettikleri tutum ve davranışlar ise sonradan kendilerinin olur; hatta daha da geliştirirler. Yaşamda başarılı oldukları tutum ve davranışları da zamanla içselleştirirler.

Eğitimcinin kişiliği de tabi ki çok önemli. Eğitimci; işini ve çocukları gerçekten sevmeli; her türlü davranışıyla örnek olmalı; toplumun temel ahlaki ve sosyal değerlerini benimsemeli; her zaman ve her konuda daima adil olmalı; çocuklara toplumun gelecekteki büyükleri gözüyle bakmalı, öyle davranmalı; daima sevgi ve hoş görüşle hareket etmeli; güler yüzlü ve affedici olmalı; çocuğun ve ailenin güvenini ve saygısını kazanmalı ki rehberlik yaparken etkili olabilsin. Aileye ve çocuğa insani ve ahlaki değerler edinmesi noktasında gerekli desteği sağlayabilsin.

Her türlü olumsuzluklar kadere bağlanmadan, boyun eğilmeden, umutla, gayretle, samimiyetle, hoşgörü ve sevgiye giderilebilir. İnsanlık tarihi kadar eski bir sorun olan terörü; nitelikli, bilinçli, samimi ve sağlıklı bir Okul Öncesi Eğitimle eritmek en azından minimuma indirmek mümkündür.

YARARLANAN BAŞLICA KAYNAKLAR

- 2013 Okul Öncesi Eğitimi programı
- Mesnevi ve Pedagoji Doç. Dr. Süleyman Doğan

Balık Baştan (Okul Öncesi Dönemde) Kokar

Yunus YAĞMUR - Eğitimi

Modern çağ sadece yaşam alışkanlıklarımız değiştirmekle kalmadı, dilimizi de değiştirdi. Aynı kelimelerle konuşuyor olmamıza rağmen, artık her kelime her insanda farklı anlamlara gelebiliyor. Genel anlamda “kuşak çatışması” diye tanımlanan bu durum birçok alt başlıklara ayrılabilir. Bu alt başlıklardan bir tanesi de “dil çatışması”dır. Tam da bu karmaşanın ortasında hem gerçek hem de mecazi “yıldızımızı” kaybettik ve yıldızlardan habersiz yaşamaya başladık. Dede için “yıldız” bir gök cismi iken; baba için yıldız iyi bir bürokrat, iş adamı veya siyasetçi; çocuklar içinse kimi zaman bir dizinin yakışıklı veya güzel kahramanı oldu. Buradan hareketle, “kim demiş çocuklarımız yıldızlardan habersiz!” diye düşünebilirsiniz. Bizim çocuklar tüm futbol takımlarının, TV kanallarının, sosyal medyanın kısacası aklını-

za gelebilecek hit yapmış tüm yıldızları tanır. Böyle düşünseniz de dedem için “yıldızın” anlamı üzerinden farklı bir yıldız okuması yapmak derdindeyim.

Çocuklar, yıldızlara hasret diyesim gelmiyor. Hasret çekebilmek için öncelikle onun varlığından haberdar olmak ve onun kıymetini bilmek gerekir.

Çocuklar, yıldızlara hasret diyesim gelmiyor. Hasret çekebilmek için öncelikle onun varlığından haberdar olmak ve onun kıymetini bilmek gerekir. Bilgisayar çağında yetişen çocukların, yıldızların büyüdü dünyasından haberdar olmadıkları

kanaatindeyim. Eğer “Yıldız Savaşları” gibi filmler olmasa, belki de yıldızların gökyüzünde olduğundan haberleri bile olmayacak. Bu yaklaşımı abartılı bulabilirsiniz. Ancak hangi çocuk, kuyruklu yıldızla, kutup yıldızıyla, büyük ayı, küçük ayı veya Samanyolu Galaksisiyle ilgili bir gözleme sahip ki! Modern şehirlerin beton blokları arasında, gri hayat yaşayan, aldatıcı ışıklarla önünü bile görmekte güçlük çeken; ekran bağımlılığı nedeniyle, akranlarına duyarsız ve bir arkadaşının çehresini bile tarif etmekte zorlanan bir neslin; kafasını yukarı kaldırarak gökyüzündeki güzelliklerden nasiplenmesini beklemek gerçekten de zor. Kaldı ki, modern yaşam tarzı, insanoğlunun gökyüzüyle irtibatını kesmek için bütün aldatıcı gayretlerini ortaya koymaktadır. Evlerdeki ekran bağımlılığı yetmezmiş gibi, okullarda, otobüste hatta sokakta yürürken bile cep telefonlarının ekranlarına bağımlı insanları görmeniz mümkün. Artık yıldızları bırakın, annesinin, babasının, arkadaşının velhasılı insanların gözüne, yüzüne bakmak yerine, ekranlara bakmayı tercih eden bir nesil var. Kendi kişisel bakımından çok; tweetine, sms’ine vakit ayıran; aynaya bakıp saçlarını taramaya, hatta yüzünü yıkamaya bile zaman ayırmadığı için, dağınık ve pejmürde bir nesil. İletişim becerisini makinalara havale etmiş, bu yüzden “selam” yerine “slm” gibi kelimeleri kodlayarak, küçülterek yazan ve hayalleri de küçülen, teknolojik kodlu bir nesil.

Modern şehirlerin beton blokları arasında, gri hayat yaşayan, aldatıcı ışıklarla önünü bile görmekte güçlük çeken; ekran bağımlılığı nedeniyle, akranlarına duyarsız ve bir arkadaşının çehresini bile tarif etmekte zorlanan bir neslin; kafasını yukarı kaldırarak gökyüzündeki güzelliklerden nasiplenmesini beklemek gerçekten de zor.

Hayatın zorlukları karşısında ilk darbeye yıkılmamaları için, yıldızlarla örülü bir dünyada binlerce çıkış yolu olduğunu; bir yıldız takılıp kalmadan, binlerce yıldızla ulaşabileceğimiz gerçeğiyle yüzleşmelerini sağlamalıyız.

Teknolojik gelişmelerin önüne geçmeniz mümkün olmadığına göre, bu durumu hep seyirci mi kalacağız? Yoksa bütün suçu, eğitim sistemimizin üzerine atarak sorumluluktan mı kaçacağız? Ya da çocuklarımızın muhteşem güzelliklerden sürekli habersiz kalmaları karşısında çaresizliğimizi itiraf etmekle yetinecek miyiz? “Zamane çocukları...” deyip, boş vermişlik edasıyla mı hareket edeceğiz? İşimizin çok zor olduğunun farkındayım. Ancak, hiçbir kayba tahammülümüz olmamalı. Kazanmak ve başarmak temel beklentimizse, imkân ve çıkış yolu bulmalıyız, tüm problemlerimize. Yapacağımız çalışma, çocuklarımızın gökyüzü ile temasa geçmelerini sağlamalı. Gökyüzüyle temasa geçmeleri için, gökyüzüne temaşa ortamı hazırlamamız; onları şehrin ve teknolojinin küçük ekranlarından, gökyüzünün muhteşem dev ekrana yöneltmemiz gerekiyor. Çocuklarımız hayaller kursun, icatlar yapsın, gece uzaklarla arkadaşlık etsin, ufku genişlesin istiyorsak; onları geniş ufukla karşı karşıya getirmeliyiz. Hayatın zorlukları karşısında ilk darbeye yıkılmamaları için, yıldızlarla örülü bir dünyada binlerce çıkış yolu olduğunu; bir yıldız takılıp kalmadan, binlerce yıldızla ulaşabileceğimiz gerçeğiyle yüzleşmelerini sağlamalıyız. Birlerce yıldız varsa; binlerce hayal ve binlerce umut var demektir.

Hayal kuramayanların, çözüm üretemedikleri bir gerçektir. Önemli gelişmelerin temeli hep bir hayalle başlamıştır. Şehrin ışıklarından uzak ve yıldızlarla temasını sağlayacak bir ortamda; açık bir havada, çocuklarımızla, sırtüstü yatarak, çerkerge seslerinin eşliğinde, gökyüzünün derinliklerine dalmaya ne kadar da ihtiyacımız var!

ÖĞRENCİ AİLENİN AYNASIDIR

Hüseyin YAVUZ -Eğitimci

Toplum aileden oluşur. Aile bağları sıkıntılı olan toplumlar da sıkıntılıdır. Çocuğun eğitimi anne karnında başlar. Psikologlar çocuğun davranışlarına bakarak ailesi hakkında bir bilgi edinebiliriz, kanaatindedir. Ailenin hamilelik döneminde mutlu olması, iyi şeylerle meşgul olması, helal lokma yemesi çocuğun Salih olması için birer nedendir. Bunun için Siyonizm önce aile bağlarını kopartma ve ulvi kavramları yok etme ile başlamıştır. Yani Kur'ani kavramlar önce yok edilmektedir. Sonra toplum sömürülmeye hızlı başlar. Aile yapısını bozmak toplumu bozmak için en büyük etkindir.

%95 oranında temelde öğrencinin ailesindeki ve çevresindeki problemlerin yansması olduğu sonucuna varılmıştır.

Çocuk, ailenin yansımasıdır. Okullardan öğretmen veya veli tarafından getirilen problemleri öğrencilerin üzerinde bir araştırma yaptık. %95 oranında temelde öğrencinin ailesindeki ve çevresindeki problemlerin yansıması olduğu sonucuna varılmıştır. Bu araştırma 500 ilkokul

ve ortaokul öğrenci üzerinde yapılmıştır. Buna göre; % 65 anne baba ayrılığı ve ev içinde görülen şiddet, % 20 model aldığı birinci derece yakını, % 10 evde baskı nedeniyle yapamadığı davranışları arkadaş ortamında kanıtlamak. %5 sebebi tam tespit edilemeyen nedenler olduğu görülmüştür. Çocuk 6 yaşına kadar aileden aldığı eğitimin şekline ve kalitesine bağlı olarak ya güvenli veya güvensiz, ya sorumlu veya sorumsuz bir kişilik kazanmış olur. Okul, ailede oluşan kişilik üzerine bilgi yükler; ona yeni bir kişilik kazandıramaz. Onun için eğitim ailede başlar. Araştırmalar ana rahmindeki embriyonun 4. aydan itibaren annesi tarafından istenip istenmediğini, sevilip sevilmediğini sinirler yoluyla hissettiğini gösteriyor. İstenen embriyo kendisini değerli hissediyor ve anneye güven duygusu geliyor. Annenin söylediği şarkı veya okuduğu Kur'an seslerini duyar ve kayıt eder. Bu kayıt sonraki hayatında o çocuğun kişiliğine etki etmektedir. 4 yaşında anne ve babasının namaz kıldığını gören çocuk onları taklit eder. Bunun için ebeveyn çocuklara iyi model kişi olmak zorundadır. Allah (c.c.) Kuran-ı Kerim'de buyuruyor ki; "Ey İman edenler, kendinizi ve aile fertlerinizi ateşten koruyun." (Tahrim Suresi, Ayet 6.) Çocuğumuza model olarak sunmamız gereken önderimiz Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir Hadis-i Şerifin de; "Hiçbir baba çocuğuna güzel terbiye ve edepten daha üstün bir miras bırakmış olmaz." (250 Hadis, Hadis:204) Bu ilkelerle hareket eden ebeveyn bu ilkeleri yaşayarak çocuğuna örnek olur.

"Hiçbir baba çocuğuna güzel terbiye ve edepten daha üstün bir miras bırakmış olmaz." (250 Hadis, Hadis:204)

Televizyonun yeni kullanıldığı dönemlerde Batı kaynaklı dizilerle aile, mahremiyet, sadakat temellerine dinamit kondu. Bunu yerli dizilerle devam ettiler.

Dizilerle Nesil Yok Ediliyor

Televizyonun yeni kullanıldığı dönemlerde Batı kaynaklı dizilerle aile, mahremiyet, sadakat temellerine dinamit kondu. Bunu yerli dizilerle devam ettiriyorlar. Bu diziler ailecek izlendi ve bazı değerlere küfür normal olduğu algısı yerleşti. Önce yüzü kızarak izleyen nesil yıllar geçtikçe ar damarları çatlamış olarak izlemeye devam etti. Aile dizileri sonra okul dizileri ile yarıyı derinleştirdi. Babalar köpek olarak çocuklara izletildi, aşk oyunları ilkökul öğrencileri arasında işlendi. Eşi aldatan ve mutlu olan bireyler aktarıldı. Recep, Şaban gibi isimler aşağılandı. Allah'ın Gaffar gibi isimleri alay konusu edildi. Siyonizm bu çalışma ile kavramları ortadan kaldırdı. Türk dizilerinin çekiliş amaçlarına baktığımızda, toplumun değer yargılarını önemseyip ona göre senaryolarını hazırladıkları ve manevi dinamiklere azami derecede hassasiyet gösterdikleri söylenemez. Zamanla bu sunular ailecek izlene izlene normal olmaya başladı ve toplum bozuldu ve amaca ulaşıldı. Her film, dizi ve animasyon bir amaçla sergilenmektedir. Toplumu bozmak ve değerlerinden koparmak bu amaçların en bilinçli olanıdır. Böyle bozulmuş ve değerlerini kaybetmiş bir aileden nasıl düzgün nesil beklenebilir? Bu yapı toplumu da bozmaktadır.

Son zamanlarda Türk dizilerinin başarılarından, dışarıya ihraç edilmelerinden ve yüksek miktarda para kazanmalarından bahsediliyor. Maliyetleri ile dünya ile yarıştığı övünülerek anlatılmaktadır. Diziler ülkemizin değer yargılarına, örf ve adetlerine uygun çekilirse, eğitici ve bilgilendirici

ÖĞRENCİ AİLENİN AYNASIDIR

yönü ön planda tutulursa aileyi ve toplumu islah eder. Yok, eğer toplumun değer yargılarına tamamen ters bir anlayışla bu diziler çekilirse o zaman da toplumun ifsadı yönünde bir araç olacaktır. Bugün dizilerin içeriğine baktığımızda İslam'ın haram saydığı, gayri meşru gördüğü ve ahlaksızlık olarak nitelendirdiği ne kadar fiil varsa, gündelik hayatın bir parçasıymış gibi işlenmekte ve uygar bir toplumun olmazsa olmazı olarak vurgulanmaktadır. Sanki Müslüman bir topluma yönelik bu diziler hazırlanmıyor da küfür ehli bir topluma yönelik hazırlanıyor gibi görülmektedir. Bu tür diziler ülkemizi zehirlediği gibi şimdi de İslam topraklarına ucuz şekilde satılarak bu görevlerini küreselleştirdiklerini görüyoruz. Ahlak-sızlık bir yaşam biçimi olarak takdim edilmekte, örf ve adetler yok sayılarak gayri meşru ilişkiler ön plana çıkarılmakta, geçinmek adı altında hırsızlık ve uyuşturucu kullanımı özendirilmekte ve insan öldürmeyi çok basite indirgeyerek yaşama hakkına kast etmeyi yaygınlaştırarak insani ve İslami olan değerleri yok etmeyi amaç haline getirmektedirler. Bugün boşanma oranını oldukça artmasında bu tür dizilerin etkisi tartışılmazdır.

Bu tür diziler ülkemizi zehirlediği gibi şimdi de İslam topraklarına ucuz şekilde satılarak bu görevlerini küreselleştirdiklerini görüyoruz.

ALO 147

Veli toplantılarında öğrencilerin dersleri sorulur. Ahlakı nasıldır? Namazlarını burada devam ettiriyor mu? Sizleri üzer mi? Sizlere proje sunar mı? Yalan söyler mi? Varlıkların kıymetini bilmiyor nasıl farkındalık oluşturabilirim? Sorularını kaç öğretmen duymuştur. Bunu merak ettim ve 1500 öğrencinin olduğu

okulda bir veli toplantısından sonra öğretmenlere sordum. 3 velinin buna benzer soru sorduğu aktarıldı.

Bir zamanlar "Eti sizin kemiği bizim" diyen veliler nerede kaldı, dersiniz. Evet öğretmen kasap değildir, ama bu bir anlam teşkil ederdi. Öyle zamandayız ki 8 yaşındaki çocuğuna inanıp öğretmene inanmayan bir veli. "Çocuğunun anlatıkları doğru mudur?" demeden öğretmen hatta müdür dövmeye kalkışan veli... Canı sıkılan birinin BİMER veya Alo 147 şikayet hatlarını kullanması, öğretmenine ve müdürüne güvenmeyen buna cevap vermesi için tehdit eden bir devlet. Öğretmenin eli kolu bağlı ve verim bekleniyor.

Velinin evde tartıştığı, aleyhinde atıp yuttuğu bir öğretmen o çocuğa nasıl etkili olabilir? Eğitimci olmadan eğitimciye yön vereceğini zanneden ve böyle davranan veli derin yaralar açmaktadır. Görev dağılımında bir yanlış var. Anne anneliğini, baba babalığını ve öğretmen öğretmenliğini bilmelidir. Roller değişince aksaklıklar ortaya çıkıyor. Bu yanlış sonrası öğrencinin gözünde öğretmen nasıldır? Kendini öğretmenine kapatan bir öğrenci ile nasıl ilişki kurulur? Veli bunları düşünmeden velilik yaptığını zannetmektedir.

Alo 147 ve BİMER Şikayetim var. Bir sıkıntı var yetiştirdiğimiz öğrenciler şiddet yanlısı oluyor. Rehberlik edeceğim ama öğrenciden çok velinin rehberliğe ihtiyacı var. Dizilerle bozulduk, müfredatla gerçek hayata ulaşamadık. Başarıyı sınavlardaki nota bağladık. Kendini öne çıkaran, makam hırsı sarmış, her döneme göre bukalemunlar çoğalmış, değerleri zenginliği oranında ve yüksek makamdaki tanıdıkları kadar yükselmiş kişiler olduk. Gereğinin yapılmasını arz ederim.

Eğitimci olmadan eğitimciye yön vereceğini zanneden ve böyle davranan veli derin yaralar açmaktadır.

Sizin için!

“Günlük kesim, taze ürünler”

beyzapilic.com.tr

TÜKETİCİ DANIŞMA HATTI
0850 252 52 52

Zeki BAYLAM
Satış Danışmanı
Kuzuculu Şubesi, Hatay

TERÖRDEN KURTULUŞ İSLAM'DA

Habib KARAÇORLU- Eğitici

Uzun yıllardan beri ülkemizin önemli problemlerinden biri olan terör son günlerde yine gündemin birinci sırasına yerleşmiş durumda. Peş peşe yapılan terör saldırılarıyla her gün yeni şehit haberleriyle uyanıyor, her gün aynı acıyı yeniden yaşıyoruz. Kucaklarında yeni doğan bebekleriyle dul kalmış taze gelinler, feryadü figan içerisinde gözü yaşlı anneler, babalar, kardeşler, bacılar, akrabalar, eş ve dostlar, hemşeriler, komşular, arkadaşlar. Hepsinin yüreğine kor düşmüş, yanıyor, sızlıyor, kahroluyor. Bu tabloları uzun zamandır unutmuştuk, rahatlamış, bitti diye umutlanmıştık. Ne yazık ki yeniden düğmeye basıldı, Türkiye düşmanı, İslam ve insanlık düşmanı şer güçler özledikleri ortamları yeniden meydana getirmenin çabası içerisinde. Katliam, cinayet, dehşet, kan ve gözyaşı onların hayat felsefesi, taptıkları şeytanların en büyük arzusu tabi ki. Peki kim bunlar? Bunların kökenlerini tarihten sorgulamamız lazım.

Terör kavramı, günümüzdeki zararlı bir çok ideolojinin de kaynağı olan 1789 Fransız İhtilali'nden sonra ortaya çıkmış, insanlık dışı düşünceden başka bir şey değildir. Kelimenin aslı Latince (terreur) olup "korkudan titreme" veya "titremeye sebep olma" anlamlarına gelmektedir. Kendi süfli emellerini gerçekleştirmek için tüm kanun, örf-adet ve insani değerleri hiçe sayarak yapılan tedhiş eylemlerine verilen isimdir. Amaç halkı ve devleti yıldırmak, korku salarak amaçlarını gerçekleştirmektir. Fransız İhtilali'nde Convention adı verilen yürütme kurulu 5 Eylül 1793 günü bir bildiri (la Terreur) yayınlarak devrim karşıtlarına karşı yargısız infazları başlatır. Binlerce

insan yargılanmadan veya sözde yargılanarak katledilir. Devrim karşıtları sindirilir. Bu insanlık dışı düşünce, 1917 Rus Bolşevik İhtilali'nde, 1948 Çin Mao Devriminde ve bunları örnek alan birçok Kominist devrimde aynı uygulamaları yapar. Milyonlarca insan katledilir, yine milyonlarca insana işkence yapılır, zindanlarda yok edilir. Bugün kendisine Marksist-Leninist felsefeyi rehber edinmiş, Lenin'i, Stalin'i, Mao'yu örnek almış terör örgütünün yaptıkları da öncekilerin taklidinden başka bir şey değildir.

Ülkemizde 1970'li yıllarda "anarşi" diye adlandırılan sol terör hareketleri 12 Eylül 1980 sonrası Güneydoğu'da Kürtçülük propagandasıyla ortaya çıkarak devlete ve millete karşı yeni bir savaş başlatmış oldu.

Ülkemizde 1970'li yıllarda "anarşi" diye adlandırılan sol terör hareketleri 12 Eylül 1980 sonrası Güneydoğu'da Kürtçülük propagandasıyla ortaya çıkarak devlete ve millete karşı yeni bir savaş başlatmış oldu. 1984 yazında başlatılan karakol saldırıları önceleri ciddiye alınmadı, "eşkiyalık" olarak tanımlandı. 1990 Körfez Savaşı'nın ardından daha da tırmanan terör çok büyük katliamlar yaparak bölgede kendini kabul ettirmeye çalıştı. Binlerce insanın ölümüne ve yaralanmasına, yüz binlerce kişinin yaşadığı beldeleri terk etmesine sebep oldu. Elebaşının yakalanıp yargılanması pek de sonucu değiştirmede, çünkü bataklık siv-

risinek üretmeye devam ediyordu. Irak ve Suriye'deki iç savaşlar terörü daha da güçlendirdi, cesaretlendirdi. Üstüne üstlük Kobani diye adlandırılan bölgedeki çatışmalarla meşru hale gelmeye, kurtarıcı olmaya soyundu. Önceleri "Açılım" daha sonra "çözüm" gibi kavramlarla olay siyaseten halledilmeye çalışıldı. Taviz üzerine taviz verildi, örgüt tüm Kürt vatandaşların temsilcisi gibi görülerek masaya oturtuldu, şımartıldı, legal hale getirildi. Güneydoğu illerinde önceki dönemlerde aşırı güvenlik uygulamalarıyla bezdirilmiş olan insanlar bu sefer de güvenliğin olmayışından şikayet eder hale geldi, örgütün elinden bizar oldu. İfrattan tefrite geçilmiş, orta yol bir türlü bulunamamıştı. Estirilen bahar havası 7 Haziran seçimlerinin ardından birden bire kışa dönüştü.

Ülkemizdeki terörün başka ülkelerde olduğu gibi dış bağlantıları mevcut olup varlığını ancak bu şekilde devam ettirebilmesi mümkündür.

Ülkemizdeki terörün başka ülkelerde olduğu gibi dış bağlantıları mevcut olup varlığını ancak bu şekilde devam ettirebilmesi mümkündür. Terörden fayda sağlayan ve bu nedenle açık ve gizli olarak teröre destek veren ülkeler her ne kadar bilinse de açıkça ifade edilememektedir. Terörün dış yardımlar yanında uyuşturucu ticareti, insan kaçakçılığı, büyük çaplı soygunlar, haraçlar, zorunlu bağışlar, kaçakçılık ve gönüllü katkılar gibi gelir kaynakları da mevcuttur. Bu kaynakların kurutulması da bu şartlarda epeyce zordur.

Terörü meydana getiren nedenler ve terör örgütüne sempati ve katkı nasıl önlenecektir? Ülkemizin, milletimizin ve Yüce dinimiz İslam'ın yüzlerce yıldan beri düşmanları olmuştur ve

yine olacaktır. Bu bilinmesi gereken önemli bir vakiyadır. Ancak önemli olan, düşmanın elini güçlendirecek, ona fırsat verecek istismar edilecek alanlar oluşturmamak, boşluklar bırakmamaktır. Devlet yönetimi her zaman aşırı ciddiyet isteyen, adaleti titizlikle uygulayan, herkesi ve her kesimi kucaklayan bir güven kapısı olmayı gerektirir. Yüzyıllarca üç kıtayı adaletle yönetmiş olan Osmanlı Devleti son dönemlerinde özellikle İttihat-Terakki yönetiminin ırkçı ve baskıcı yönetimi nedeniyle birçok Müslüman tebaasıyla bağlarını koparmak zorunda kaldı. Bin bir türlü plan ve oyunlarla tasfiye edilen Büyük Osmanlı Devleti yerine kurulan Türkiye Cumhuriyeti elbette kendi başına bırakılacak değildi. Yeniden toparlanıp eski ihtişamına dönmemesi gerekiyordu.

Ülkemizin madden ve manen kalkınması için çaba sarf eden, bu uğurda ter döken, birçok eza ve cefalara katlanan nice vatansever aydınımız, siyasetçimiz, bilim adamımız ve yöneticilerimiz olmuştur. Bu meselelerin farkına varmışlar, kısmen açıklayabilmiş, kesin çözümler için çareler aramış, ancak az seviyede sonuçlar alabilmişlerdir. Her birinin önüne engeller çıkarılmış, durdurulmuşlar, tasfiye edilmişler ve bazen de imha edilmişlerdir. Çok büyük tecrübe ve bilgi sahibi Emperyalist şer güçler ülkenin her hücrelerine öylesine sızmış, öylesine girmişlerdir ki tanımak, söküp atmak epey bir güç ve zaman istiyor.

Ülkemizin madden ve manen kalkınması için çaba sarf eden, bu uğurda ter döken, birçok eza ve cefalara katlanan nice vatansever aydınımız, siyasetçimiz, bilim adamımız ve yöneticilerimiz olmuştur.

Devletine canı yürekten bağlı olan ve yeri geldiğinde vatani için fedakarlık yapması bilen aziz milletimiz her fırsatta devletiyle karşı karşıya getirilmiş, ekilen nifak tohumlarıyla arasına dikenler konulmaya çalışılmıştır.

Devletine canı yürekten bağlı olan ve yeri geldiğinde vatani için fedakarlık yapması bilen aziz milletimiz her fırsatta devletiyle karşı karşıya getirilmiş, ekilen nifak tohumlarıyla arasına dikenler konulmaya çalışılmıştır. Bunların başında yapılan ihtilaller gelir ki, 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül ve 28 Şubat gibi müdahaleler ülkedeki dengeleri bozmuş, yapılan güzel icraatları durdurmuş her alanda memleketi geriye götürmüştür. Güya huzur için yapılan darbeler yeni huzursuzluklara kapı açmıştır. Yanlışta ısrar etmenin bir anlamı yoktur, bu ülke bin yıl öncesinde önce imanla sonra kılıçla fethedilmiştir. Gönüller kazanılmadan topraklar kazanılamaz. Yaklaşık iki yüz yıldır taklit ettiğimiz Batı medeniyet ve kültüründen bu millete ve bu ülkeye hayır yoktur. Batının bilim ve teknolojisini almak yerine onun yaşam tarzını ve düşüncesini almak bize hiçbir şey kazandırmadığı gibi birçok değerimizi de alıp götürmektedir.

Gönüller kazanılmadan topraklar kazanılamaz. Yaklaşık iki yüz yıldır taklit ettiğimiz Batı medeniyet ve kültüründen bu millete ve bu ülkeye hayır yoktur.

Bugün yediden yetmişe herkes eğitim sistemimizden ve sonuçlarından şikayetçi ise, bunun nedeni Batıcı zihniyetlerdir. Hristiyan batının kendisi için geliştirip uyguladığı eğitim müfredat ve sistemleri bu ülke insanına ve coğrafyasına uymamaktadır, asla da uymayacaktır. Eğitimin sorunları karşısında bocalayıp çaresiz kalan bakanlar, bürokratlar hala daha yazboz tahtası haline gelen, karma karışık uygulamalar karşısında arayış içerisinde. Bu eğitim sisteminin ülkenin kalkınması için yeterli olmadığını, ülke vatandaşlarını bir arada tutamadığını, çocuklarımızı ve gençlerimizi istediğimiz gibi yetiştiremediğini görelim artık. Manen ve madden kalkınma hamlesi başlatalım. “Önce ahlak ve maneviyat” diyelim. Batıdaki ve doğudaki, tüm ülkedeki gençlerimize yüce dinimizi, İslam kardeşliğini, helal ve haramları öğretilim. Onlara vatan, devlet ve millet sevgisini yeniden Kur’an ve Peygamber (S.AV.)’in üslubu ile kazandıralım. Hep birlikte çalışmak, üretmek, kazanmak, paylaşmak ve ilerlemek şuurunu verelim. Yoksa, gidişat ortada. “Denenmiş denenmez” diyen Hocamız, geleceği görerek 70’li yıllarda başlattığı “Ağır Sanayi Hamlesi” projesinde ağırlığı doğu illerine vermişti, ancak önemli projelerin bir kısmı gerçekleştirilebildi, sonra da ya kapatıldı ya da satıldı. Liberalist ve Kapitalist plan ve projeler ancak yoksulluğu, cehaleti ve sonunda terörü doğurur. Bu yanlışlardan dönelim. Aslımıza yani, İslam’a dönelim. Başka çaremiz yok. Vesselam.

Hocamız, geleceği görerek 70’li yıllarda başlattığı “Ağır Sanayi Hamlesi” projesinde ağırlığı doğu illerine vermişti, ancak önemli projelerin bir kısmı gerçekleştirilebildi, sonra da ya kapatıldı ya da satıldı.

AİLE ve NEVROTİK TOPLUM

Nizamettin KARS - Eğitici

Toplumumuz doğu ile batı kışkacının arasına sıkıştırılmış bir toplumdur. Birbirine zıt; birbirinden inanç, yaşam tarzı, kültürel farklılıklar açısından tamamen farklı iki kültürün arasında sıkışıp kalmaktan kaynaklı olarak da nevrotik bir toplum haline geldik. Bunalımların, depresyonun, psikososyal davranış bozukluklarının temel nedeni bize dayatılan yaşam tarzı ile inanç ve değerlerimize göre idealize ettiğimiz yaşam tarzı arasındaki farklılıklardır.

Toplumsal temel taşı ailedir. Millet olarak aile olmayı, hem de büyük bir aile olmayı hep önemsedik.

Toplumsal temel taşı ailedir. Millet olarak aile olmayı, hem de büyük bir aile olmayı hep önemsedik. Ancak son yirmi-otuz yılda kentleşme ve modernite adı altında toplumumuzun orta direği olan aile önce küçülmeye ve son on yılda da çatırdamaya başladı. Eşler kendilerine rehberlik edecek yaşlı anne ve babalarıyla aynı çatı altında yaşamayı istemiyorlar. Eğitim düzeyleri yüksek olsa dahi modern dünyanın bencil anlayışına sahip oldukları için de evlilikte bocalıyorlar ve en ufak bir tartışmada ayrılığa gidecek yollara sapıyorlar. Tüketim kültürünün dayatmasıyla birçok konuda doyumsuz olan eşleri sevgi ve aşk da artık mutlu etmiyor. Hep daha iyisini, hep daha güzelini, hep daha üstününü isteyen ancak bulamadığı zaman

AİLE ve NEVROTİK TOPLUM

da mutsuzluğun resmine kendi vesikalığını yapıştıran insanlar, aile içinde geçimsiz bir hale geliyorlar. Bireysel terapiler, aile terapileri her geçen gün artmakta ve artık mahkeme kararlarıyla yapılır hale gelmekte. Son yirmi yılda ülkemizde en çok kullanılan ilaçların başında antidepresanların geliyor olması git gide nevrotik bir toplum haline dönüştüğümüzü gösteriyor.

Modernizmle birlikte dayatılan tüketim kültürü ve insanların içine düşürdükleri manevi boşluk ve haz yoksunluğu süreci hızlandırırken televizyonlar da bu süreçte üzerlerine düşen görevi acımasızca yerine getiriyorlar.

Tüik verilerine göre 2013 yılında boşanma oranları 1.6 evlenme oranları 0.6'dır. Buna göre boşanmaların arttığı bir toplumuz. Boşanmaların en büyük nedeni şiddetli geçimsizlik olurken eşlerin birbirlerini aldatması da önemli nedenler arasında yer alıyor. Modernizmle birlikte dayatılan tüketim kültürü ve insanların içine düşürdükleri manevi boşluk ve haz yoksunluğu süreci hızlandırırken televizyonlar da bu süreçte üzerlerine düşen görevi acımasızca yerine getiriyorlar. Reklamlar ve diziler çoğunlukla kadına ve çocuğa kilitlenmiş güdümlü bir füze gibi tahribat yapmakta. Reklamların yoğun bombardımanına maruz kalan özelde kadın ve erkek mutluluğu birlikte bir şeyler yapmakta değil, alışverişte arıyor. Ancak AVM'lerde aradığı mutluluğu bulamayınca başka tüketim kanallarına yöneliyor ve bu kısır döngü devam edip duruyor; ta ki kendisini tüketinceye kadar. Eşler tüketim çılgınlığına daldıkça kendilerini, ailelerini tükettiklerinin farkında değiller. Farkına vardıklarında da iş işten geçmiş oluyor.

Televizyonda yayınlanan dizeler aileyi yıkmak için çalışan buldozerler gibi. Her dizide evlilik dışı birlikte yaşam kültürü özendiriliyor. Her dizide evlilik dışı çocuk edinme masum bir olaymış gibi veriliyor. Reyting rekorları kıran yeni bir dizide erkek kadına evlilik teklif ederken pırlanta bir yüzük hediye ediyor. Kadın, sırf bu yüzüğün hatırına dahi olsa teklifini kabul ettiğini söylüyor. "Deneriz olmazsa birkaç ay sonra boşanırız." diye devam ediyor kadın. Dizilerin evliliğe bakışı bu noktada. Pragmatist ve pozitivist bir eğitim sisteminde şekillenmiş senaryo yazarının (babası falanca tarikatın şeyhi dahi olsa) yazdığı dizide aileye ve kadın -erkek ilişkilerine yaklaşımı ancak maddecî, pragmatist bir yaklaşım olur. Kapitalizmdeki kazan kazan anlayışının dizilerde kadın - erkek ilişkilerindeki açılımı "Yararlan yararlan" olmalı. Dizilerde böylesine sapkın bir bombardımana uğrayan aile ne yazık ki zamanla sarsılıyor ve parçalanıp yok oluyor.

Ailenin tüketim endeksli yaşam tarzı, anne-baba ve çocuk üçgeninde ortak bir takım aktivitelerin yapılmaması çocukların ilgisiz kalmasına ve sevgisiz büyümesine neden olmaktadır.

Eşler arasında durum böyleyken ailenin neşe kaynağı ve geleceği olan çocuklarda durum farklı mı?

Ailenin tüketim endeksli yaşam tarzı, anne-baba ve çocuk üçgeninde ortak bir takım aktivitelerin yapılmaması çocukların ilgisiz kalmasına ve sevgisiz büyümesine neden olmaktadır. Ailede beklediği ilgi ve sevgiyi bulamayan çocuk bunları dışarıda veya elektronik cihazların karşısında aramaya başlıyor. Böylece çocuklar da tıpkı ebeveynleri gibi giderek artan oranlarda tüke-

tici kimliğine büründürülüyor. Satın aldıkları sürece kendilerini değerli hissetme aldatmacasının içine düşüyorlar. Tüketim endeksli davranış, çocuklar arasında yaygınlık kazandıkça çocuğun hayatı ve hayata bakış açısı değişiyor. Küresel markalar anne babaları devre dışı bırakarak çocukları hedef aldılar ve kan emici vampirler gibi çocuktan beslenmeye başladılar. Küresel sermaye ve bunların ürettiği markalar, tüketen ama sorgulamayan nesiller meydana getirdiler. Alışveriş çılgını ve marka bağımlısı çocuklar şiddet eğilimli, bencil ve hazı ertelemeyen elektronik bir nesil haline dönüştürüldüler. Vakitlerinin çoğunu telefon ve bilgisayarda oyun oynayarak ve televizyon karşısında hazır yiyeceklerle beslenerek ruhsuz, robotik bir şekilde geçirerek büyüyen ama gelişemeyen bir nesil!

Bir araştırmaya göre 4-12 yaş çocuklar arasında duygusal ve davranışsal sorunların hızla arttığı görülüyor. İntihar 10- 14 yaş çocuklarda ölüm nedenleri arasında dördüncü sıradadır. Yaygınlaşan tüketim kültürü maddeci değerlere bağımlılığı arttırdığı gibi

manevi boşluğu da derinleştiriyor. Anketlerde çocukların pek çoğu hedef olarak dürüst, ahlaklı çalışkan bireyler olmayı değil, zengin, şöhret sahibi insanlar olmayı seçiyor. Diziler ve olur olmaz yerde karşımıza çıkan reklamlar açıkça çocuklara ve gençlere olumsuz örnekleri rol model göstermekte ve kolay para kazanma sahtekârlığına özendirilmekte. Vahşi Kapitalizm ise çocuğu beşikten mezara kadar tüketici ve markaya bağımlı bir müşteri olarak görmekte.

Toplumumuzu tekrar inanç ve kültürel değerlerine bağlı bir toplum haline getirmek için aileyi kurtarmak zorundayız. Bunun için en başta eğitim sistemimizi gözden geçirmeliyiz. Yarının anne ve babaları bu çarpık eğitim anlayışıyla yetiştirilemez. Kültürel değerlere bağlı ve inanç esaslı bir eğitimle çocuklarımızı eğitirsek, gençlerimize aile ve anne-baba olmayı öğretebilirsek işte o zaman kurutulmuş temelleri atılmış olacaktır. Bunun için Milli Eğitim Bakanlığı ve Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın çok acil yapıcı politikalar ve projeler hayata geçirmesi gerekiyor.

Toplumumuzu tekrar inanç ve kültürel değerlerine bağlı bir toplum haline getirmek için aileyi kurtarmak zorundayız. Bunun için en başta eğitim sistemimizi gözden geçirmeliyiz. Yarının anne ve babaları bu çarpık eğitim anlayışıyla yetiştirilemez.

İSLAMIN EĞİTİM KALESİ ENDÜLÜS

Abdullah İKİNCİ - Eğitimci

Mekke’de doğan İslâm güneşinin neşrettiği nurlar, birkaç asır geçtikten sonra doğuda Maveraün-nehir ve Çin önlerine, batıda da Avrupa’ya kadar ulaşmıştı. Hızla ilerleyen Tarın Bin Ziyad komutasındaki İslâm fatihleri (M.711) de İspanya’ya çıkarma yapmışlar ve yaklaşık 715 yılında da İspanya’nın bütün büyük şehirlerini ele geçirmişlerdi. Ardından Fransa içlerine doğru akınlarını sürdürmüşler, diğer taraftan da Sicilya’dan hareketle Roma önlerine kadar gelmişlerdi.

İç dinamiklerini ve fetihçi ruhlarını henüz kaybetmeyen Müslümanlar, ilk 25 sene içinde Kuzey Afrika’yı fethetmişler, Endülüs’e karşı kıyıda bakmaya başlamışlardı. Endülüs’ün fethedilmesi için teknik imkanların elde edilmesi beklenenekti. Miladi 711’de Tarık b. Ziyad, gemilerle ilk defa karşı kıyıya geçmiş; müthiş bir İ'lâ-yı Kelimetullah aşkıyla dolu 7 bin askeriyle 90 binlik Rodrik ordusunu yenmesini bilmişti. Bu aşk devam ettiği sürece ilerleme devam etmiş, söndüğü yerde de geri çekilmek üzere duraklamışlardı.

İşte İslâm medeniyetinin Avrupa’yı aydınlatışı, iki asra yakın İslâm hakimiyetinde kalmış olan ve bugün de birçok İslâmî eserin mevcut olduğu İtalya’nın Sicilya adası, diğeri de sekiz asır İslâm hakimiyetinde kalan İspanya (Endülüs) vasıtasıyla olmuştur.

Endülüs, II. Abdurrahman, el-Hakem ve Mansur’un idaresinde iken (912-1002) bir milyondan fazla insanın yaşadığı başkent Kurtuba, Bağdat ve İstanbul avarında medeni bir şehirdi. Şehirde 200.000 ev, 600 cami, 700 hamam, 17 üniversite ve 70 halk kütüphanesi vardı.

Halife el-Hakem, memurlarını İskenderiye, Bağdat, Dimaşk gibi şehirlere göndererek kitapçı dükkanlarını gezdirir, satın alınacak kitapları aldırır; istinsah ettirilecek olanları istinsah ettirirdi. Böylece başşehirde en büyük ve en zengin bir kütüphane kurulmuş bulunuyordu. Buradaki yazma eserlerin sayısının 400.000’i bulunduğu ifade edilmektedir. Bu kütüphanenin sadece kitap adlarına göre yapılmış olan kataloğu 44 cilt tutmaktaydı.

MÜSLÜMANLARI TAKLİD EDİYORLAR

Avrupalı krallar da memur ve müşavirlerini Müslümanlar arasından seçiyor, Suriye ve Bağdat'tan gelen ulemaya büyük değer veriyorlardı. Bilhassa II. Roger ve II. Frederick, Müslümanlara benzer bir hayat sürüyor, Müslümanlar gibi giyiniyor ve onların hayat tarzını taklit ediyorlardı. Endülüs mezunu büyük alim İbn Haldun "Zayıflar, güçlülere taklid eder." kuralını belirtirken bunu Endülüs'te uygulatmışlardır. Her açıdan üstün olan Müslümanlar taklit edilmiş yani örnek alınmıştır. Bugün gençliğimiz batıyı taklid cereyanına yakalanmışsa bu durum kendini batının gerisinde gördüğü ve batıyı güçlü gördüğü için diyebiliriz. Bugün Müslümanlar yeniden ayağa kalksalar yani eğitime, kendi değerlerine, bilime, sanata ve teknolojiye geçmişte olduğu gibi önem verip güçlenseler batılı gençler bizi taklit ederler.

**II. Roger ve II. Frederick,
Müslümanlara benzer bir hayat
sürüyor, Müslümanlar gibi giyiniyor ve
onların hayat tarzını taklit ediyorlardı.**

ENDÜLÜSE BATILILAR EĞİTİM VE BİLİM İÇİN AKIN EDİYORLAR.

Endülüs'teki İslâm medeniyeti Avrupa'dan çok çok ilerde olduğu gibi Doğu İslâm dünyasından da geri değildi. "III. Abdurrahman tarafından başşehirde tesis edilen Kurtuba (Kordova) Üniversitesi, o devir dünya üniversiteleri arasında en yüksek mevkilerden birine ulaşmış bulunuyordu. Bu üniversite hem Kahire'deki el-Ezher ve hem de Bağdat'taki Nizamiye medreselerinden daha önce kurulmuş olup sadece İspanya'dan değil; Avrupa, Afrika ve Asya'nın diğer bölgelerinden de kendine "Müslüman olsun, Hristiyan olsun" öğrenci çekebilmekteydi.

Endülüs'te belli başlı şehirlerde üniversite diyebileceğimiz öğretim müesseseleri bulunuyordu ki bunların en önemlileri arasında Kordova, Sevilla, Malaga, Granada ve Tuleytula'da kurulu olanlar vardır. Avrupalılar bu üniversitelere öğrenci göndermişler ve bu öğrenciler Arapçayı öğrenerek İslâm medeniyetinin mahsulü olan eserleri Latinceye tercüme etmişlerdir.

ENDÜLÜS'DE YETİŞEN İLİM ADAMLARI VE GELİŞMELER

İspanya'da yetişen ilim adamlarının en belirgin özelliği isimlerinin başında genelde "ibn" ifadesinin bulunmasıdır.

a) Tarih: Endülüs, Ebu Bekir b. Ömer, Ebu Mervan Hayyan b. Halef, Abdülvahid el-Marrakuşî, İbnü'l-Faradî, İbn Başkuval, İbnü'l-Abbar, İbn Yahya, Said b. Ahmed el-Endelusî gibi meşhur tarihçiler yetiştirmiştir.

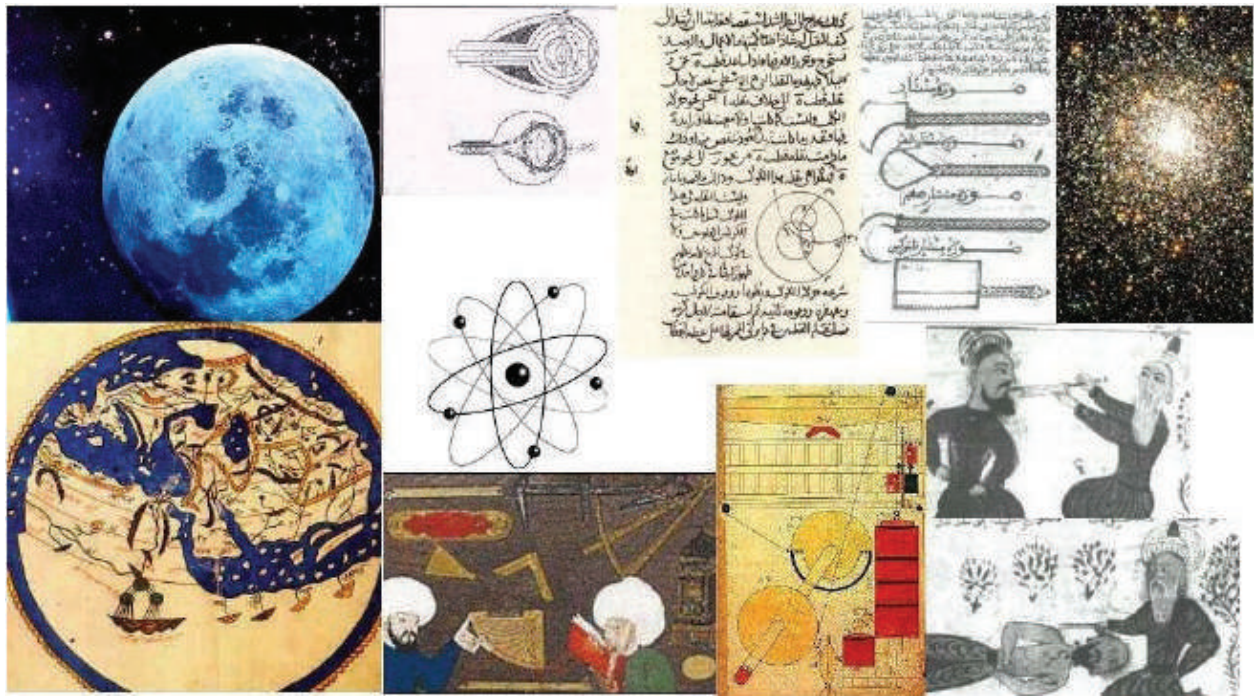
b) Coğrafya: Abdullah b. Abdülaziz el-Bekrî çok tanınmış coğrafyacı olup el-Mesalik ve'l-Memalik "Yollar ve Hükümdar Ülkeleri" adlı eseri ülkelerarası yol gösterici bir kitap olarak kaleme alınmış ve kısmen günümüze gelebilmiştir. En önemli coğrafyacılarından bir diğeri ise el-İdrisî'dir.

Ortaçağ'ın dünyaca tanınmış iki coğrafyacısından biri olan Ebu Abdullah Muhammed el-İdrisî, Kurtuba'da okudu, Sicilya Kralı II. Roger'in isteği üzerine Palermo'da "Kitabü'l-Rucari" (Roger'in Kitabı)'nı yazdı. Müellif bu eserde, dünyayı yedi iklim bölgesine; her iklim bölgesini de on bölüme ayırıyordu. Bu yedi bölümden her biri de etrafı bir harita ile resimlenmişti. Bu haritalar Ortaçağ haritacılığının zirvesi oldu. Doğruluk ve genişlik bakımından eşsizdiler. İdrisî, Müslüman coğrafyacıların çoğu gibi, dünyanın yuvarlak olduğunu kabul ediyordu. "1081 yılında Valensiyalı, es-Sahdî yeryüzünün ilk gök küresini yaptı".

Ayrıca İbn Cübeyr, el-Mazinî ve İbn Batuta gibi seyyahlar da Endülüs'te yetişmiş veya uzun müddet orada bulunmuş kişilerdir.

c) Astronomi: "İspanya'daki Müslümanların ortaya koyduğu esaslar sayesinde batı Hristiyan dünyası, astronomi ve astroloji konusunda doğudan ilham almıştır. Böylece Müslümanların astronomiye dair yazdıkları eserler, başta İspanya'da olmak üzere Arapça'dan Latince'ye tercüme edilmişlerdir." İspanyalı Müslüman astronomi alimleri arasında göze çarpanlar olarak Kordova'lı el-Mecritî, Toledolu ez-Zerkalî ve Sevilî İbn Eflahî gösterebiliriz.

Kurtubalı Ebu İshak el-Bitruçî de Batlamyus astronomisine karşı olan görüşleriyle tanınmak-

tadır. El-Bitrucî, yıldızların birbirine göre durumlarını anlatan “Kitab’ül Hey’e” adlı eseriyle Copernic’e yol göstermiştir. “Mesleme b. Ahmed, el-Harizmî’nin astronomik tablolarını İspanya’ya göre değiştirdi. Toledo’lu İbrahim ez-Zerkalî astronomik aletleri tekamül ettirerek milletlerarası bir ün kazandı. Copernic onun usturlab hakkındaki eserlerinden bahseder. Astronomik müşahedeleri zamanın en iyi müşahedeleriydi. Gezegenlerin hareketlerini gösteren ve “Toledo Tablosu” diye anılan tablosu uzun zaman bütün Avrupa’da kullanıldı” .

d) Matematik: Cebir ve analitik geometri gibi “trigonometri” ilmi de geniş çapta Müslümanlar tarafından kurulup geliştirilmiştir. Yine sıfır rakamının Avrupa’ya geçişi de Müslümanlar vasıtasıyla Endülüs üzerinden olmuştur.

e) Tıp: Müslümanların tıp ilmine katkıları oldukça fazladır. Tarihte ilk dispenseri, ilk eczane-leri açanlar Müslümanlardır. İlk eczacılık okulunun kurucuları ve eczacılık hakkındaki eserlerin yazarları yine Müslümanlar olmuştur. İbn Zühr, İbn Rüşd, İbn Sina burada yetişmiştir. Kitapları yıllar-ça Avrupa okullarında okutulmuştur. İbn Zühr, er-Razî'den sonra İslâm aleminde yetişmiş en büyük klinik mütehassısıdır. İbn Sina'nın "el-Kanun fit tıp" adlı eseri 1500' li yıllara kadar 16 baskısı

yapılmış, 17. yy ‘dan sonra bile okunmaya devam edilerek tarih boyunca en çok okunan tıp kitabı hüviyetine sahip olmuştur.

Bunun yanında İspanya'da yetişmiş filozoflardan birkaçı olarak da İbn Bacce, İbn Haldun, İbn Tufeyl, İbn Meymun ve İbn Rüşd'ü sayabiliriz. Ayrıca İslâm tasavvufunda büyük bir yeri olan İbn Arabî (Ö.1240) de Endülüslüdür.

Endülüs, o parlak devrine bir daha ulaşamadı. Kurtuba, Saragossa, Sevilla (İşbiliye) gibi şehirler kültür ve bilim merkezi olmaları sebebiyle İslâm hakimiyeti devrinde bütün dünyaca tanınan şehirlerdi. Bugün ise, Müslümanların bıraktığı sanat ve kültür eserleri sayesinde birer turistik ve tarihî şehirler olmaktan öte geçememektedirler.

Şu da bir gerçek ki, İspanya'nın Müslümanların elinden çıkışı, Avrupa'nın ilim ve teknolojiye Müslümanları geçmesinden ve askerî üstünlüklerinden olmamıştır. Bu parlak medeniyeti kuran fatihlerin torunları, geçmişlerine layık olamadılar. İçten içe karbonlaşmışlardı. Eski fatih güç ve dinamizm kaybolmuştu. Müslümanlar içten kuşunca Rabb'imiz de, Sünnetullahı gereği diğerlerini Müslümanlar üzerine musallat etti. Böylece Müslümanların parçalanış ve dağınıklığını gören Avrupa Hristiyan birliğini kurarak Endülüs medeniyetini ortadan kaldırdı.

YALNIZ ALLAH'A KUL VE ŞÜKREDENLERDEN OLMAK

ŞÜKÜR: Allah'ın nimetinin etkisinin kulun dilinde İTİRAF VE ÖVGÜ olarak, kalbinde ŞAHİTLİK VE SEVGİ olarak, organlarında da İTAAT ETME VE BOYUN EĞME' olarak ortaya çıkmasıdır. Şükürün zıddı, küfür yani nankörlüktür, nimeti unutup örtmektir. Şükür, Allah'ın verdiği nimet ile Allah'a isyan etmemektir. İSLAM Allah'ın kuluna ihsan ettiği en büyük nimettir. Bu nimetin kıymetini bilmek, yaşamak ve yaşatmak için mücadele etmek, kul için en büyük şereftir. Şükür ile ilgili bazı ayetlerin meallerini birlikte okuyalım.

İNSAN 2 ve 3: "Gerçek şu ki, biz insanı karmaşık olan bir nutfeden yarattık; onu imtihan edelim diye, kendisini iştir ve görür kıldık. Şüphesiz biz ona (İslam) yolu gösterdik. İster şükredici olsun ister nankör."

BAKARA 152: "Öyle ise siz beni (ibadetle) anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin; sakın bana nankörlük etmeyin."

NİSA 147: "Eğer siz iman eder ve şükrederseniz, Allah size neden azap etsin. Allah şükre karşılık veren ve her şeyi bilendir."

ARAF 189: "Sizi bir tek candan (Âdem'den) yaratan, ondan da yanında huzur bulsun diye eşini (Havva'yı) yaratan Allah'tır. Eşi ile (birleşince) eşi hafif bir yük yüklendi (hamile kaldı). Onu bir müddet taşıdı. Hamileliği ağırlaşınca, Rableri Allah'a: Andolsun bize kusursuz bir çocuk verirken muhakkak şükredenlerden olacağız, diye dua ettiler."

İBRAHİM 7: "Hatırlayın ki Rabbiniz size: Eğer şükrederseniz, elbette size (nimetimi) artıracam ve eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir; diye bildirmişti."

NAHL 78: "Siz, hiçbir şey bilmezken Allah, sizi analarınızın karnından çıkardı; şükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi."

FURKAN 62: "İbret almak veya şükretmek dileyen kimseler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren de Allah'tır."

ANKEBUT 17: "Siz Allah'ı bırakıp birtakım putlara tapıyor, asılsız sözler uyduruyorsunuz. Bilmelisiniz ki, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, size rızık veremezler. O halde rızık Allah katında arayın. O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Ancak O'na döndürüleceksiniz."

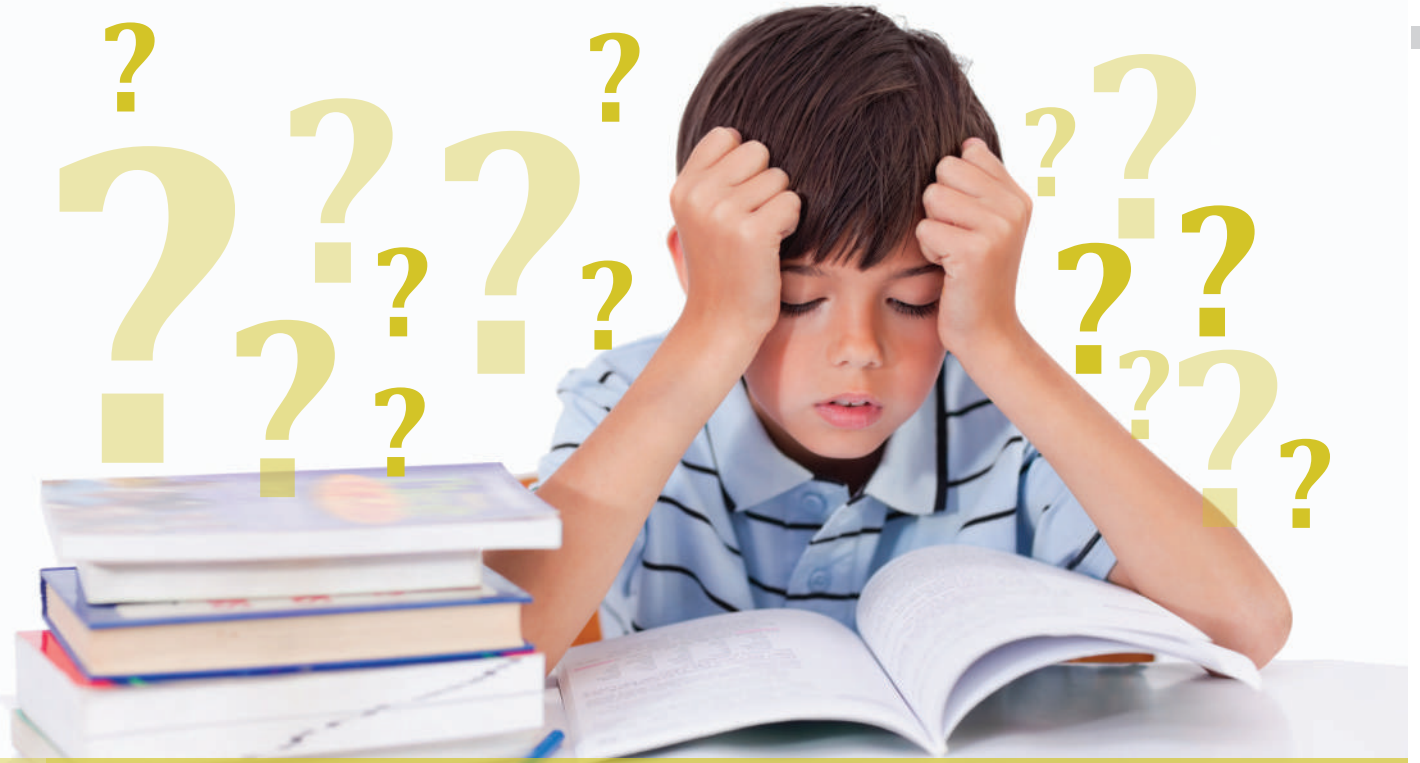
LOKMAN 14: "Biz insana, ana-babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Çünkü anası onu nice sıkıntılara katlanarak taşımıştır. Sütten ayrılması da iki yıl içinde olur. (İşte bunun için) önce bana, sonra da ana-babana şükret diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Dönüş ancak banadır."

FATİR 12: "İki deniz birbirine eşit olmaz. Bu tatlıdır, susuzluğu keser, içilmesi kolaydır. Şu da tuzludur, acıdır (boğazı yakar). Hepsinden de taze et (balık) yersiniz ve giyeceğiniz süs eşyası çıkarırsınız. Allah'ın lütfundan (nasibinizi) arayıp da şükretmeniz için gemilerin, denizi yarıp gittiğini görürsün."

ZÜMER 7: "Eğer inkâr ederseniz, şüphesiz Allah, size muhtaç değildir. Bununla beraber O, kullarının küfrüne razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizden bunu kabul eder. Hiçbir günahkâr diğerinin günahını çekmez. Nihayet hepinizin dönüp gidişi, Rabbinizedir. Yaptıklarınızı O size haber verir. Çünkü O, kalplerde olan her şeyi hakkıyla bilendir."

DUHA 11: "Ve Rabbinin nimetini (İslam'ı) minnet ve şükranla an."

EĞİTİMDE UNUTULAN UNSUR -1 “ÖĞRENCİLER”

İbrahim Halil ER- Eğitimci - Yazar

Siyasi çekişmeler sonucu zorunlu eğitim sürecini 12 yıla çıkardık. Eğitim sürecinin en önemli ayağı olan öğretmenler üzerinde çalışmalar yaptık. Ama aslında unuttuğumuz ve ihmal ettiğimiz bir unsur daha vardı: ÖĞRENCİLER... Malesef öğrencileri unuttuk. Biz öğrenciler için sıra, masa ve sınıf yaparak sorunu çözeceğimizi düşündük, ama aslında bu sadece bir algı kaymasıydı...

Çocuklarımız Öğrenmek İstiyor mu?

Bizim öğrencilerimiz üzerinde ciddi pedagojik, psikolojik, tıbbi ve sosyolojik araştırmalar yapmamız gerekirdi. Ama hiçbirisini yapmadık. Unuttuğumuz, belki de düşünmek istemediğimiz konu karşımızda; sınıfta eğitim görmek istemeyen şımarık bir neslin olduğuydu.

Öğretmenler bu ders dinlemeyen, başına buyruk nesil ile boğuşmaktadır. Bu genç kuşak rahata alışmış, babalarının yaşadığı hiçbir sıkıntıyı yaşamamış, evin tek veya çift bireyi olmanın getirdiği

tüm avantaj ve kaprisleriyle yetişip şımartılmıştır. Sınıfta hocaya saygı nedir bilmeyen bu genç kuşağa karşı hocaların yapacağı hiçbir yaptırım gücü kalmadığından, en iyi öğretmen öğrenciyi memnun eden, yani dümen suyuna giden öğretmenler haline gelmişlerdir.

Devlet ve uzmanlar bu sorunu, farklı bölgeler arasında yani kaba tabir ile zengin ve fakir bölgeler arasında karşılaştırma yaptığından daha iyi görürler. Fakir bölgelerde bu şımarık tavırlar daha az iken, zengin ve müreffeh bölgelerde şımarık ve söz dinlemeyen bir gençlik karşımıza çıkmaktadır.

Devletin uzmanlarından oluşan bir ekibin bu sorunu çözmesi ve formüller üretmesi gerekir. Benim önerim ise Japon modelidir. Yani şok tedavisidir. Buna göre Japonlar şımarık ve dünya sıkıntısını bilmeyen bu minikleri hiroşima ve nagazaski harabelerine gezmeye götürmektedirler. Onlara, çalışmazlarsa düşman tarafından yapılacak saldırılar sonucu böyle olacaklarını söylerler. Arkasından son model teknolojik yerler dolaştırılır ve bu da

çalışmanın sonucudur denir. Bu bilgilerle donanan çocuklar artık okumanın ve öğrenmenin kıymetini, ne anlam ifade ettiğini anlarlar. Ama bizde çocuk okula gelecekte bir iş/meslek sahibi olması için gönderilirken, kızlara da iyi koca bulma ve erkek hakimiyetine girmeyip kendi ayakları üzerinde dikilmesi telkin edilir.

Hiçbir kimse onlara bir ülkü ve amaç vermediği gibi, bu kadar bilgi ve donanımın ne amaçla verildiği de anlatmaz. Bu nedenle derslere ve onu öğreten öğretmene düşman olurlar. Gün boyu derslerle boğuşan gençler için bunların hiçbir anlamı yoktur ve öğretmen de arzularına gem vuran bir gardiyandır. Dersten ne kadar kaytarırlarsa kaddır.

Evet, eğitimin kalitesi artırılmak isteniyorsa öğrencilere bakmalı, araştırmalı ve onları eğitime katmalıyız. Eğitimi öğrencisiz veriyoruz. Bu sadece zaman ve para israfıdır.

Öğrencilerimiz Neden Derste Çok Konuşuyorlar?

Öğretmen arkadaşlarımızın en büyük şikayeti ders esnasında öğrencilerin dersi dinlemek yerine birbirleriyle sürekli konuşmasıdır. Hatta bazı öğretmenler, öğrencilere ders sırasında bir iki dakikalık molalar vererek konuşma ihtiyaçlarını gidermeye ve en azından ders sırasında konuşmalarını engellemeye çalıştıklarını, fakat bunun da fayda etmediğini, çocukların durmadan konuştuklarını söylemektedirler.

Hatta, sürekli konuşanlara ne konuştuklarını sorduğunda doğru dürüst cevap bile alamadığını, çocukların sırf konuşmak için konuştuklarını belirtmektedir. Bu şikayet doğrusu beni günlerce düşündürdü. Neden çocuklar bu kadar çok konuşuyor. İşin ilginç yanı erkek çocuklar, kız çocuklardan daha çok konuşuyorlar. Yani yeni nesil erkekler kadınlardan daha çok konuşan dedikoducu olabilir.

Bunun mutlaka makul sebepleri olmalıdır. Öncelikle uzmanların bu konuyu ciddi anlamda incelemesi gerekmektedir. Fakat çocukların derste sürekli konuşması bende “Acaba çocuklarımız özel hayatlarında ev ortamlarında konuşmu-

Hiçbir kimse onlara bir ülkü ve amaç vermediği gibi, bu kadar bilgi ve donanımın ne amaçla verildiği de anlatmaz. Bu nedenle derslere ve onu öğreten öğretmene düşman olurlar.

yorlar mı?” düşüncesini doğurdu. Ailelere baktığımda çoğu aileler konuşmak yerine bakmayı tercih etmektedir. Yani televizyon, internet, telefon ve kitap... Aile arası iletişim bittiği gibi, kimse kimseyle konuşmamaktadır. Bu durumda haliyle çocuklar bir araya geldiğinde konuşmakta, durmadan konuşmaktadırlar.

Çünkü çocuklarımızın sosyalleşmesi ve arkadaş elde etmesinin tek yolu da okullardır. Sokak kültürü ve sokak arkadaşlığı birçok yerde bitmiştir. Özellikle sokakların tehlike saçması, ailelerin çocuklarını sokaklardan uzak tutmalarına neden olmuştur. Bu durumda çocuklar hep kendilerini denetleyecek birisine ihtiyaç duymalarına yol açmış, bunu çözecek yer de okul olmuştur.

Benim önerim günlük 7 saat ders ve 10 dakika tenefüs yerine 6 saat ders ve arada en azından bir saatlik uzun mola verilmesidir. Bu uzun molada öğrenciler hem sosyalleşir ve hem de birbirleriyle uzun uzun sohbet etme fırsatını elde ederler. Çünkü ders öncesi veya ders sonrası birbirleriyle sohbet etme imkanını servisler nedeniyle bulamamaktadırlar.

Tabi ki benim bu önerim despot eğitim anlayışımızda kabul görmez; ama biz yine önermiş olalım. Halbuki bir çok şey oyunla öğrenilir. Varsın bazı derslerin saatleri az olsun; ama çocuklarımız sosyalleşsin, iyi arkadaşlar edinsin, psikolojileri düzelsin ve derse daha iyi konsantre olsunlar. Çok şey mi istiyoruz?

DERSTE ÇOK KONUŞAN ÇOCUKLAR VE AİLE FAKTÖRÜ

Sınıfta çok konuşan çocuklarla ilgili yazdığımız yazıda çocukların bu durumunun nedenlerini irderken olayın aile boyutuna değinmemiştik. Şimdi sınıfta çok konuşan öğrencilerin aile durumuna biraz değinmek istiyorum.

Biz pedagoglar “Sorunlu çocuk yoktur, sorunlu aile vardır.” ilkesini hep kendimize başucu yapmışızdır. Gerçekten de bu ilkenin birçok durumda test edildiğinde doğru olduğunu gördük. Özellikle eğitim hayatına yeni başlayan öğretmenler, şikayetçi

EĞİTİMDE UNUTULAN UNSUR-1 “ÖĞRENCİLER”

oldukları çocukların velilerini çağırıp durumu onlarla tartışmak istediklerinde biz hep “Emin ol, veli daha problemlidir.” dediğimizde bizi dinlemezken, veliyi gördükten sonra “Ben velisiyle değil de çocuğuyla konuşsam daha iyi olacak. En azından çocuk laf dinliyor.” noktasına gelmektedir.

Biz sınıfta çok konuşan öğrenciler üzerinde kısa bir çalışma yaptık. Bazı okullardaki öğretmen arkadaşların yardımıyla da birebir görüşme ve anket çalışması yaptık. Bütün bunların sonucunda edindiğimiz izlenimlerden birisi de çok konuşmanın arkasındaki nedenleri şöyle sıralayabiliriz.

1. Çocukların dersten sıkılması
2. Derslerin çocukların ilgisini çekmemesi
3. Öğretmenlerin dersi canlı ve çocukların ilgisini çekecek şekilde işlememesi
4. Günlük ders saatinin çok olması
5. Sabahçı öğrencilerin saat 7 gibi ders başı yapması, öğlen-ci öğrencilerin de akşam 7 gibi dersten çıkması. Yani zamanlamanın çocukların biyolojik saatine uygun olmaması
6. Dinlenme sürelerin az olması
7. Okulda birbirleriyle karşılaşan öğrencilerin yeterince birbirleriyle muhabbet etmeden ders maratonuna girişmeleri
8. Çocukların eğitimin amacını kavramamaları
9. Çocuklara bir hedef verilmemesi
10. Çocukların işitsel değil, görsel ve dramaya daha yatkın olması
11. Klasik anlatım, sunum ve yazım tekniğın artık yeni nesil için sıkıcı hale gelmesi
12. Derslerin çok ve konuların sıkıcı olması
13. Çocukların aileleriyle yeterince bir iletişim içinde olmaması, konuşmaması ve günlük konuşma ihtiyacını okulda gidermek istemeleri

Bunun bir kaçını daha yukarıda yazmış ve işlemiştik. Burada da olayın aile boyutu üzerinde duracağız. Aslında bu konuda devletin özellikle Milli Eğitim Bakanlığı’nın bir proje geliştirmesi ve ciddi

araştırmalar yapması gerekir.

Çocuklarla yaptığımız birebir görüşmelerde evde anne ve babalarıyla yeterince konuşmadıklarını ve hatta neredeyse hiç konuşmadıklarını tespit ettik. Akşamları eve giden çocuğu televizyona veya internete dalmış bir anne ve baba karşılamaktadır. Kardeşler de internette sörf yaptığından çocuk da ister istemez bu tür materyallerle vaktini geçirmektedir. Oyun alanları sınırlı olduğundan birçok çocuğun okulun dışında oyun oynayacak ve etkinlik yapacak bir imkanı da bulunmamaktadır.

Çocukların bu satır arası itirafları beni hem üzdü ve hem korkuttu. Teknoloji bizi yalnızlaştırmıştı. Evin minik bireyleri maalesef aile muhabbetinden yoksun bir şekilde büyüyorlardı. Bu açığı okulda kapatmaya çalışan çocuklar haliyle dersin kaynatılmasına neden oluyordu.

Benim önerim, günlük yedi saat ders yerine altı saat yapılması üçüncü saatten sonra bir saatlik uzun bir molanın verilmesiydi. Bu uzun molada çocuklar hem dinlenme ve hem de birbirleriyle

hasret giderme, konuşma, tanışma imkanını elde etmiş olacaktırlar. Unutmayın ki çocuklar sunum ve anlatımla değil örneklerle, modellerle ve hatta oyunlarla öğrenirler. Hatta birçok dersi oyun havasında bile sunabiliriz.

Bunun dışında her gün bir saat spor yapılabilir. Yalnız bu spor bizim ülkemizde olduğu gibi çocukların eline bir top vererek kendi haline bırakma değil, ciddi ve profesyonel bir eğitim yapılabilir. Bu eğitimin uzantısı olarak okulda hafta sonları turnuvalar ve müsabakalar düzenlenebilir.

Tabi ki sanat, hobi ve resim etkinlikleri de (Dikkat edin ders demiyorum. Çünkü derse dönüştürülmüş her etkinlik amacından sapar, nota ve baskıya dönüşür. Bu eğitimler baskı ve zorlama ile değil, gönüllülük ve istek üzerine yapılmalıdır.) verilmesidir.

Sorun önümüzde. Ama her sorunun mutlaka bir çözümü vardır. Hiçbir şey çözümsüz değildir. Yeter ki biz çözüm üretmeye istekli olalım.

devamı gelecek sayıda...

Evin minik bireyleri maalesef aile muhabbetinden yoksun bir şekilde büyüyorlardı. Bu açığı okulda kapatmaya çalışan çocuklar haliyle dersin kaynatılmasına neden oluyordu.

KARAMETE
TANITIM & TASARIM

**Hayalinizdeki
Dünyaya Açılın**

Ziya Bey Caddesi 26/4 Balgat / ANKARA
Tel : 0312 287 40 47 Faks : 0312 287 41 88

www.karamete.com.tr
www.karametepromosyon.com

“ Aynı zamanda geri dönüşü olan hizmetler”

Hayat Suyu

HAMD, ŞÜKRÜN BAŞIDIR.

Allah'ı bilmek ve tanımak en büyük nimettir ve şükrü gerektiren bir şeydir. Şükür, ihsan yapan kimseyi, ihsanını anarak övmektir. Şükür, Allah'ın nimet vermesinden dolayı O'nun ihtiyacı olmadığı halde O'nu övmekle lezzet duymaktır. Her türlü nimetin tek ve gerçek sahibinin Allah olduğunun şuuruna varmak ve bunu saygıyla ifade etmektir. Kur'an ve Peygamber nimeti Allah'ın bize en büyük ikramıdır. Peygamberimizin şükür ile ilgili bazı hadislerini okuyarak ders alalım.

BEYHAKİ: "Hamd, şükrün başıdır. Allah'a hamdetmeyen, O'na şükretmemiştir."

MÜSLİM: "Müminin işi tuhaftır, her işi hayırdır. Bu, yalnız mümine özgüdür. Sevindirici bir işle karşılaşsa şükreder, o iş kendisi hakkında hayırlı olur. Üzücü bir işle karşılaşsa sabreder, kendisi için hayırlı olur."

BUHARİ ve MÜSLİM: "Resulullah (s.a.v) geceleri ayağa kalkıp ayakları kaba rıncaya kadar namaz kılardı. Kendisine; Allah (c.c) senin geçmiş ve gelecek günahlarını affetti, niye kendini bu kadar yoruyorsun, denildiğinde; "Allah'a şükreden bir kul olmayayım mı?" cevabını vermiştir."

EBU DAVUD ve TİRMİZİ: "İnsanlara teşekkür etmeyen insan, Allah'a da şükretmemiş olur."

EBU DAVUD ve NESEİ: "Allah'ım, Seni zikretmek, Sana şükretmek ve güzel ibadet etmek için bana yardım eyle."

TİRMİZİ: "Allah, bir kuluna nimet verince, kulunun üstünde o nimetin izini görmek ister."

MÜSLİM: "Yüce Allah diyor ki: Ey kullarım; geçmiş ve gelecek, siz bütün insanlar ve cinler

bir araya gelerek, aranızdaki en muttaki kimse- nin kalbi gibi olsanız, sizin bu durumunuz, Benim hâkimiyetimi zerre kadar artırmaz. Yine ey kullarım; geçmiş ve gelecek bütün insanlar ve cinler bir araya toplansanız, aranızdaki en günahkâr birinin kalbi gibi olsanız, Benim hâkimiyetime en ufak bir noksanlık getiremezsiniz. Ey kullarım; Hakkınızda itibar ettiğim şey, amellerinizdir. Daha sonra siz, amellerinize göre eksiksiz olarak mükâfatlandırılacak veya cezalandırılacaksınız. Öyleyse kim bir hayır işlemeye muvaffak olursa, bundan dolayı Allah'a şükretsin. Kim de hayrın dışında başka bir şey işlerse, bundan dolayı da kendi nefisini suçlasın."

BUHARİ: "Yemek yiyip şükreden derecesi, nafil oruç tutup sabreden derecesi gibidir."

TABERANİ: "Kıyamet gününde, hamd edenler ayağa kalksın, denildiğinde yalnız Allah'a çokça ve her halükarda şükredenler ayağa kalkar."

TİRMİZİ: "Kim, kendisine yapılan bir iyiliğe karşı, bunu yapana: "Allah sana hayırlı mükâfat versin" derse teşekkürü en mükemmel şekilde yapmış olur."

TİRMİZİ: "Kim bir ihsana mazhar olursa, bulunduğu takdirde karşılığını hemen versin, bulamazsa, verene övgüde bulunsun. Zira onu övmekle, teşekkürünü yerine getirmiş olur. Gizleyip karşılık vermeyen nankörlük etmiş olur. Kim de kendisine verilmeyenle süslenirse iki yalan elbisesi giyen gibi olur."

TİRMİZİ: "Zikrin en faziletlisi LAİLÂHE İLLALLAH'TIR. Duanın en faziletlisi ELHAMDÜ LİLLAH'TIR."

OKUL ÇEVRE İLİŞKİLERİ

***İbrahim SARIÇAM**-Maarif Müfettişi*

Okul, toplumun amaçlarını gerçekleştirmek üzere kurulmuş bir kurumdur. Okullar bu amaçlarını hazırlanan öğretim programlarının okullarda uygulanmasıyla gerçekleştirilmeye çalışır. Okul denince aynı zamanda akla öğrenci gelir. Çünkü bir okulun ana unsuru öğrencilerdir.

Okulda yapılan tüm etkinlikler öğrencileri eğitip yetiştirmek ve onları hem genel yaşama hem de iş ve meslek yaşamına hazırlamak amacını güder. Bu nedenle, öğretmenler ve yöneticiler, öğrencilerini bireysel ve toplumsal bakımdan yararlı varlıklar olarak yetiştirmekle sorumludurlar (Öztürk, 1990, s.199).

Okul, bir örgün eğitimi kurumu olarak formal bir yapıya sahip olmakla birlikte, informal bir yana da sahiptir. Okulun, formal ve informal yönleri çevre ile bir etkileşim içindedir. Bu yüzden, okul çevre ilişkileri okulun görevlerini

yerine getirmesi açısından önem kazanmaktadır.

Buna göre okul bir taraftan içinde bulunduğu toplumun koşullarından etkilenirken diğer taraftan da toplumu değiştirme ve geliştirme ile sorumludur (Varış, 1991, s.133).

**Öğrenciler, okul
öncesinde, eğitim
öğretim çağında
bulundukları
çevrenin
kültürü ile
yoğrulmuşlardır.
Okulların
çevreyle işbirliği
yapmaları
öğrencilerin
yaşama
tam olarak
hazırlanması
açısından çok
önemlidir.**

Öğrenciler, okul öncesinde, eğitim öğretim çağında bulundukları çevrenin kültürü ile yoğrulmuşlardır. Okulların çevreyle işbirliği yapmaları öğrencilerin yaşama tam olarak hazırlanması açısından çok önemlidir. Çevre ile bağı olmayan okul, çağ dışı bir okuldur.

Okul, kendi normal işlevini yerine getirirken, bütün olanaklarını çevreye açmalıdır. Aynı zamanda kendisinde çevreye girmelidir. Çevre de okul tarafından uygulanacak bir eğitim programı ile hem kültürel hem de sosyal anlamda yaşamın niteliğini geliştir-

OKUL ÇEVRE İLİŞKİLERİ

mek isteyebilir. Böyle bir çevresel istek, çevrenin ekonomik gelişimini sağlayıcı programın hazırlanması ve uygulanması konusunda okul yönetimini cesaretlendirebilir (Aydın, 2002).

Okulun eğitim görevini yeterince yerine getirmesi ve çalışmalarında verimli ve başarılı olması, okul ile çevre arasındaki iyi ve uyumlu ilişkilerin kurulmasına bağlıdır. Okulun çevreyle sağlam ilişkiler kurması, çevrenin olanaklarından yararlanması, çevredeki işyerleri ve toplumsal kurumlarla işbirliği yapması; çevrenin de okulun olanaklarından yararlanması, çağdaş ve bilimsel eğitimin gereklerinden sayılmaktadır.

Çevre İle İlişkileri Açısından Okul Tipleri

Tarihsel süreçte okullar toplumda her zaman bir ihtiyacı karşılamak için yer almışlardır. Bu ihtiyacı karşılarlarken okulların toplumla olan ilişkisi sürekli sorgulanmıştır. Siyasal ve toplumsal politikaların kabulü için en önemli görev yine eğitime dolayısıyla okullara düşmektedir. Okul çevreye açık sistem olarak demokrasi bilinci ve kültürünü kazandıracak en önemli merkezlerdendir. Demokratik bir ortam öncelikle okullarda oluşturulmalı daha sonra çevreye yayılması için sürekli bir çaba harcanmalıdır. Demokrasi kültürünü ve bilincini çevre kazandıkça okula yakınlığı ve ilgisi o oranda artacaktır.

Tarihsel süreçte okullar toplumda her zaman bir ihtiyacı karşılamak için yer almışlardır. Bu ihtiyacı karşılarlarken okulların toplumla olan ilişkisi sürekli sorgulanmıştır.

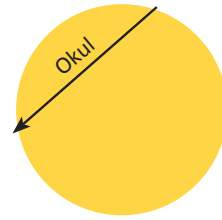
Okulların karşılaması gereken diğer bir ihtiyaçta okulların toplumun milli, manevi ve dini eğitim ortamlarını oluşturmaktır. Okulların çevreden alacakları milli, manevi ve dini değerler olduğu gibi okulda oluşturulacak eğitim ve öğretim ortamları ile oluşturulan iklimi de çevreye sunabilir. Böylece okullar hem çevreden alan hem de çevreye veren bir yapıya bürünerek toplumun geleceğine yön verebilir.

Okulun toplumla ilişkisi, onun toplumda yer alan işlevsel bir kurum oluşundan ileri gelmektedir. Okullar çeşitli tiplere göre çeşitli ülkelerde toplumlarıyla farklı ilişkiler geliştirmişlerdir. Bazı toplumlarda okul çevre ilişkileri olumlu iken, bazılarında genellikle bir çatışma görülür. Kuşkusuz bu ilişkilerin çeşitleri, okulun tipine göre değişmektedir (Tezcan,1985, s.303):

1. Geleneksel okul,
2. Topluluğun bir modeli olarak okul,
3. Topluluk okuludur.

Ülkemizde okullar farklı tiplerde yer almaktadır. Görev yaptığımız okullar bu okul tiplerinden hangisine girmektedir?

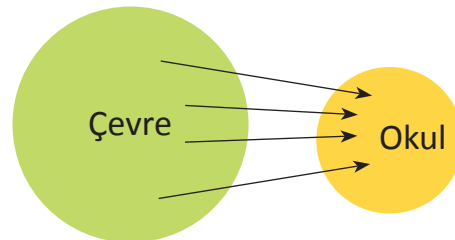
1. Geleneksel Okul

Şekil 1: Geleneksel Okul Tipi

Okul kendini çevreden soyutlamıştır. Kendi kültürünü öğrencilere aktarırken, çevreden etkilenmez. Kendini öğretim göreviyle sınırlı tutarak, çevreye kapılarını kapatmaktadır. Ülkemizde azda olsa bu tip okullar bulunmaktadır.

2. Topluluğun bir modeli olarak okul

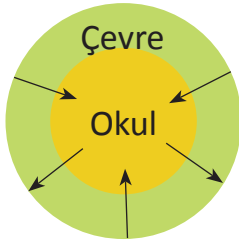
Şekil 2: Topluluk Modeli Okul Tipi

Bu okul tipinde okul topluluğun basitleştirilmiş bir modelidir. Çocuklar yetişkin olarak nasıl ya-

şanacağını okul-çevre işbirliğinde değil okulda öğrenmeye çalışır. Böylece okul sağlıklı dengeli ve uyumlu bireyler yetiştirmek için toplumun ihtiyaçları dikkate alınarak hazırlanmış amaçlar ve programlar çerçevesinde öğrencileri yetiştirir.

Ülkemizdeki okulların çoğu bu okul tipine girmektedir.

3. Topluluk (Çevre) Okulu

Şekil 3: Topluluk (Çevre) Okul Tipi

Bu okul tipinin çevreyle çok yoğun bir ilişkisi vardır. Öğrenciler ve yetişkinler tavır ve davranışlarıyla okulu ve çevreyi sürekli bir etkileşim haline getirmişlerdir. Bu nedenle, okul toplulukla yakın ilişki içindedir. Çocuğun toplumsallaştırılmasında okula önemli görevler düşmektedir. Aile ve okul bunu tek başına yapamazlar. Çünkü eğitim bir toplumda yaşam sonucu kazanılır.

Okul çevrede kültür merkezi görevini yaparken, hazırlanmış olduğu sosyal faaliyetleri çevreye sunar ve çevreninde bu sosyal faaliyetlerde görev almasını sağlar. Çevrede yapılan sosyal faaliyetlere katılarak iletişimin çok yönlü olmasını ve iletişimde sürekliliği sağlar. Ülkemizde bu tip okul örneği azdır.

Bu okul tipinin iki önemli özelliği vardır;

1. Çocuklara çevrelerinin keşfedilmesi, geliştirilmesi ve kaynaklarının kullanılmasını öğretir.
2. Okul, sadece okul çağındaki çocuklara değil, bütün topluluğa hizmet eder. Bu tip okullar çevre kalkınması aracı durumundadırlar. Çevre kalkınmasında birinci derecede sorumludurlar (Tezcan, 1985,s.231).

Okul Çevre İlişkilerinin Düzenlenmesinde Yöneticilere Düşen Görevler

Okul yöneticilerinin birincil görevi, okulun amaçlarını programlar doğrultusunda gerçekleştirmektir. Bunu yaparken çevrenin desteğini almaları gerektiğinin bilincinde olmalıdırlar. Ayrıca okuldaki uygulamalardan çevrenin bilgilendirilmesi gereğini yerine getirmelidirler. Okul çevre ilişkilerinin sürekli geliştirilmesi için farklı politikalar ve yöntemler geliştirmek yöneticilerin görevidir.

Okul yöneticilerinin birincil görevi, okulun amaçlarını programlar doğrultusunda gerçekleştirmektir.

Eğitim yöneticisinin çevre ilişkileri genel olarak dört esasa dayanır(Taymaz, 1995, s.130):

1. Demokratik düzende, okulun ne yapacağını çevrenin bilmesi, öğrenmek istemesi doğal hakkıdır.
2. Okul yöneticisi çevrenin ve toplumun okuldan beklentilerini öğrendiğinde karşılama yolları arayabilir.
3. Okul çevreye ve topluma beklediği hizmeti verebilmeli ve yararlı olabilmelidir.
4. Çevre ve toplumun istek ve ihtiyaçları sıralanırken okula da gerekli yararlar ve destek sağlanmalıdır.

Yönetici unutmamalıdır ki, okulun hizmet sunduğu insanlardan destek sağlamanın yolu, okulun onlar için olumlu şeyler yapmaya çalıştığı konusunda onları ikna etmektir. Zira insanlar, kendilerini desteklediklerine inandıkları insanları destekleme eğilimindedirler.

Okul Çevre İlişkilerinin Sağlanması

Okul, çevre ile ilişkilerini güçlendirmek için okulun bir kültür merkezi olduğunu etkinlikleriyle göstermelidir. Bunu gerçekleştirmede yönetici ve öğretmenlere büyük sorumluluklar düşmek-

OKUL ÇEVRE İLİŞKİLERİ

tedir. Bu sorumlulukları yerine getirmede kişisel çabaların yeterli olamayacağı, ekip çalışmasına gerek olduğu bilinmelidir. Okullarda oluşturulan çeşitli ekiplerin çalışmaları bunun için önemli bir adımdır. Çevrenin okula ilgi duyması için çevreyi oluşturan unsurlarla yoğun bir iletişim kurmanın yolları aranmalıdır. Okul çevre ilişkilerinin geliştirilmesi için şunlar yapılabilir:

- Okulda çeşitli etkinliklerde bulunurken çevreyi de işin içine katabiliriz.
- Çevrenin ilgisini artırmak için olumlu bilgi kazanmalarını sağlayabiliriz.
- Çevredeki kamu, özel, endüstri ve ticaret kuruluşları ile iletişim kurulabilir.
- Okullarda kermes, sergi, yarışma, anma günleri, çay, sportif faaliyetler, kurslar, seminerler vb. düzenlenerek veli ve çevrenin katılımı sağlanabilir.
- Velileri oldukları gibi kabul ederek, onların hem öğrencilerin gelişiminde hem de kendi gelişimlerinde nasıl etkili olabileceğimiz düşünülebilir.
- Okulun amaçları, tarihçesi, kaynakları, kadrosu, kayıt kabul koşulları, öğretim etkinlikleri, eğitim programları hakkında çevre ve veliler bilinçlendirilebilir.
- Okulun çevreye tanıtılması için okulu tanıtıcı broşür, kitap, dergi, gazete gibi çalışmalar yapılabilir.
- Toplantılarda velilerin anlayacağı şekilde “Veli Hakları ve Görevleri” konusunda onları bilgilendirebiliriz.
- Öğrencileri hakları konusunda bilinçlendirebiliriz.
- Okul rehberlik servisini çevreye açık hale getirebiliriz.
- Veli görüşme günü gibi sınırlı bir zaman olmamalı, velilerle her zaman görüşülmelidir.
- Okul çevresinde bulunan kurum, kuruluş, esnaf, iş merkezi vb işbirliği için sürekli diyalog halinde

olunur, onların görüşlerine önem verilir.

- Okuldan yetişmiş önemli kişilerle okulun bağları güçlendirilir.
- Yaygın eğitim çalışmalarına önem verilir.
- Okullardaki çeşitli branş ve dallarda kendini yetiştirmiş kişilerin okulda eğitim etkinliklerine katkıları sağlanabilir.
- Bazı uygulamalı derslerin çevredeki kurum ve kuruluşlarda yaptırılması sağlanabilir.
- Yoksul ve ihtiyacı olan öğrencilere çevre kuruluş veya durumu iyi olan ailelerden burs gibi parasal destek sağlanması istenebilir.
- Öğrenci kaynağı sosyo-ekonomik ve kültürel yönlerden tanımalıdır.
- Mezun ettiği öğrencilerle diyalog kesilmemeli, rehberlik servisi doğum günü, bayram vb. önemli günlerde kartlar gönderebilir.
- Öğretmenlerin çevreye karşı olumsuz tutumlarını giderici çalışmalar yapılmalıdır.
- Ailelerin eğitim anlayışları farklı olduğu için okulda verilen eğitim hakkında veliler çok iyi bilinçlendirilmelidir.
- Çocukların iyi yetişmemesinden üst kurumlar alt kurumları sorumlu tutarlar. Alt kurumlarda ana ve babayı sorumlu tutarlar. Sorumlu aramak yerine çözüm önerileri geliştirilmelidir.

Bunları daha da çoğaltabiliriz. Önemli olan okul-çevre ilişkisinin önemine inanarak çözüm yollarının aranmaya başlanmasıdır.

KAYNAKÇA

- Taymaz, Haydar (2003). *Okul Yönetimi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Tezcan, Mahmut (1991). *Eğitim Sosyolojisi*. Ankara: Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayını.
- Aydın, Mustafa (2002). *Eğitim Kurumları Yönetici Adaylarının “Eğitim Yönetimi” Ders Notları*. Ankara: MEB.
- Varış, Fatma (1981). *Eğitim Bilimine Giriş*. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri
- Öztürk, Hüseyin (1990). *Eğitim Sosyolojisi*. Ankara: Hatipoğlu Yayınları.

SÖZÜN GÜCÜ

Aydın FERŞADOĞLU
fmustafaaydin@gmail.com

“Milli görüş ne demektir?

Bütün insanlığın saadeti için yeryüzünde hakkın ve adaletin hâkim olması gayesiyle hep beraber disiplinli bir topluluk olarak çalışma görevini ifa etmek, milli görüşün şiarıdır.

Buna bizim inancımızda cihat denir.”

26 Kasım 2010 Cuma

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN
54. T.C. Başbakanı
Milli Görüş Lideri

İLETİŞİM!

Yunus YEĞİN- Psikolojik Danışman

Kişilerarası ilişkilerin başlangıcı olarak kabul edilir etkin iletişim. İletişim karşımızdaki nesneyi (canlı, cansız, tekil ya da çoğul) beş duyu organımızla (görme, duyma, koklama, tatma, dokunma) fark etmemizle başlar. O halde bu duyu organlarımızdan birisiyle temas kurmamız halinde iletişim başlamış demektir. Kişilerarası ilişkilerde iletişim duygu ve düşüncelerin etkin olarak aktarılması ve dönüt sağlanması olarak değerlendirilebilir. Her birey düşüncelerini istediği format içerisinde aktarabilme hakkına sahiptir. Kişinin kendisine ait duygu ve düşünceleri başka insanlara aktarmak istemesi ve bunu başarabilmesi çok önemli bir erdemdir. İnsanlar düşüncelerini paylaşabilecekleri ortamları önemserler. Çünkü bu ortamlarda herkes kişisel hakkını kullanarak duygu ve düşüncelerini güven içerisinde aktarmak ister. Bu ortamlara güven ortamı denilmektedir.

Kişilerarası ilişkilerde ortamın güvenli olması, çok önemlidir ve vazgeçilmezdir. Ortamın güvenli hale getirilmesi genelde taraflara, özelde ise otorite yetkisini kullanan kişi ya da kişilere bağlıdır. Otorite, iki şekilde kullanılabilir; 1. Haddini bildirme 2. Onay ve kabul. Eğer erk sahibi yetkisini karşısındaki kişi ya da kişilere haddini bildirme, normalleştirme, hizaya getirme, akıllandırma, terbiye etme şeklinde kullanıyorsa böyle bir ortamın güvenli olmasından söz edilemez. Güvenli olmayan ortamda kişinin düşüncesini açık olarak paylaşması mümkün değildir. Bu tutum içerisinde olan insanların, çevreleriyle olan güvenli ilişkilerini gözden geçirmeleri gerekmektedir. Güven hem kişinin kendisine ve çevresine ve hem de çevrenin kendisine beslediği duygudur. Kişinin yalnız kendisine olan güveni kaliteli bir kişilerarası ilişkiler oluşturabilmesi için yeterli olmayabilir. Bahsi geçen otorite yöntemini kul-

lanma kendi içinde büyük oranda iletişim engeli barındırmaktadır. Gerek kaba kuvvet kullanarak, gerekse farklı psiko-sosyal yöntemlerle iletişim engellerine başvurmak kişilerarası ilişkilerdeki kalite düzeyini oldukça düşürmektedir. Kişinin sözel ifadelerle kendisinin güvenilir olduğunu ifade etmesi ve başkalarına da güven duyduğunu söylemesi yeterli değildir. Karşılıklı güvenin oluşabilmesi sözlü ifadelerden çok davranış tutarlılığına bağlıdır. Tutarlı olmak bağdaşık olmayı gerektirir. Bağdaşık olmak duygu ve düşüncelerin davranışlarla desteklenmesi anlamına gelir. Kuran-ı Kerim’de “Ey îman edenler! Yapmayacağınız şeyi niçin söylüyorsunuz?” (Saf Suresi/2) buyrulmaktadır. Bağdaşık olmak tam da bu demektir. Buradan hareketle otoritenin bu yönüyle kullanılması kişilerarası ilişkilerde en büyük handikabı oluşturmaktadır. Oysa otoriteyi bir onay ve kabul yöntemi olarak kullanılmak becerilebilse insanlar arası ilişkilerde güvenin sağlanması ve pekişmesi adına en temel adım atılmış olacaktır. Önyargılarımız, çoğu zaman karşıımızdakilerle ilişki kurmayı ve geliştirmeyi zorlaştırmaktadır. İnsanlar için önyargıların olması kabul edilebilir. İnsani, farklı saiklerle herhangi bir konuda önyargı geliştirmiş olabiliriz. Ancak bu önyargılarımız başkasını küçük düşürmek, galip pozisyona geçmek, açık yakalamak, rencide etmek gibi amaçlarla kullanılırsa bu tam bir istismardır. Ve kişilerarası ilişkiler de asla bir yöntem olarak benimsenmemelidir. İnsanlar yapıp ettiklerinin beğenilmesini ve onaylanmasını isterler. Özellikle otorite pozisyonunda bulunanlar bu beklentiyi

Önyargılarımız, çoğu zaman karşıımızdakilerle ilişki kurmayı ve geliştirmeyi zorlaştırmaktadır. İnsanlar için önyargıların olması kabul edilebilir. İnsani, farklı saiklerle herhangi bir konuda önyargı geliştirmiş olabiliriz. Ancak bu önyargılarımız başkasını küçük düşürmek, galip pozisyona geçmek, açık yakalamak, rencide etmek gibi amaçlarla kullanılırsa bu tam bir istismardır.

karşılama ile sorumludurlar. Mesela öğrencileri gözünde öğretmen tartışmasız otoritedir. Çünkü öğretmen her şeyi bilen, yalan söylemeyen, güçlü, kurallara uyan, etkin iletişim kuran bir figürdür öğrenci gözünde. Durum böyle olunca öğrenci tabii olarak becerilerini öğretmenine onaylatmak isteyecektir. Öğretmenin önünde iki seçenek vardır. Birincisi; öğrenciyi onaylayarak (destekleyerek) olumlu davranışının pekişmesine ve başka alanlara genellenmesine katkı sağlamak, ikincisi; bir gerekçe ile öğrenciyi rencide ederek ilişkilerde oluşturulması beklenen güveni sıfırlamaktır. Bu tutum özellikle kişilerarası ilişkiler için tam bir felakettir. Benzer durumlar anne babalar içinde geçerlidir. Eğer öğrencilerimizin ve çocuklarımızın/gençlerimizin olumlu davranışlarının çoğalmasını istiyorsak, pozitif yanlarını değerlendirerek pekiştirmeliyiz. Süreç içerisinde bu tutum başka alanlardaki olumlu davranışları beraberinde getirecektir. “Marifet iltifata tabidir.”

İletişimin en temel öğelerinden biriside şartsız kabul etmektir. Kişilerin tercihleri anlamlıdır. Ve sorgulamaya tabi değildir. Davranış değerlendirmesi tabi ki yapılabilir. Ancak onur ve kişiliğin değerlendirilmesi, sorgulanması insani değildir ve kabul edilemez bir tutumdur. Prof. Dr. Üstün DÖKMEN hocanın dediği gibi “İnsanların onurları eşittir. Valinin onuruyla işçinin onuru eşittir.” Hiç kimse bir başkasının kişiliğini/ onurunu rencide edecek tarzda davranamaz. Özellikle gençler gururlarının korunmasında yüksek hassasiyet beklemektedirler. Bu beklenti mutlaka karşılanmalıdır.

ERBAKAN HOCA İLE İLGİLİ İLK KAYNAKTAN BİR BİLGİ

Bilal SÜRGEÇ - Eğitimci

31 Ekim 2015 İdris YAMANTÜRK'ün Türk Ocakları genel merkezi konferans solununda konuşmasını dinledim. Onun internette Rahmetli Adnan MENDERES'in idamını önlemeye yönelik ERBAKAN Hoca ile bir girişimleri olduğunu okumuştum. Bu konuyu bizatihi kendisine sormaya gittim.

Konferansın konusu Türkiye'nin 90 yıl içerisinde yaptığı büyük atılımlardı. Konuşmasının sonunda kendisine ERBAKAN Hoca'yla MENDERES'in idam edilmesini önleme çabaları hakkında sorduğum soru üzerine şunları anlattı: "İhtilal olduğunda ben DSİ Genel müdürlüğü yapmış olan Süleyman Bey'in (DEMİREL) yanına gitmiş, bu ihtilal kazası bizi yiyecek, demiştim. Yassıada mahkemelerinin sonuna doğru ortalıkta kan kokusu yayılmaya başlamıştı. İdamlar felaket olurdu. İstanbul'da Gökhan EVLİYAĞLU gazete çıkartıyordu. Telefon etti. O zaman ERBAKAN İstanbul'da oturuyordu. Dedi ki "ERBAKAN Ankara'ya gelecek, Talat AYDEMİR'e gideceksiniz. Onu yanlıştan döndürmeye çalışın." Rahmetli ERBAKAN geldi. Bir taksiye binip Harb Okulu'na gittik. Talat AYDEMİR Harp Okulu komutanı olmuştu. Aşırı kibirli, kendinde aşırı güç vehmeden biriydi. Biz demokrasiden, meşru yollarda, idamın yanlışından bahsediyoruz, o habire nasıl kudretli bir adam olduğunu bize anlatmaya, göstermeye çalışıyordu. Yanlış kapı çalmışız. Adam ihtilalin beyni. İhtilalde taarruz başlatan kişi. Kendisi albay ama generaller karşısında esas duruşta duruyor. Görüşmenin bir faydası olmadı. Bizi Müdafai Hukuk Caddesi'ne (Bugün Kızılay Güven Parkta mi-

nübüs duraklarının yeri) kendisi bıraktı. O, buradan İstanbul'a gitti.

ELEŞTİRİYE ELEŞTİRİ

Bir öğretmen, bir sendikacı arkadaşım okul kütüphanesinde Rahmetli ERBAKAN Hoca'nın Davam, kitabının fazladan bulunmasını, öğrencilere dağıtılmasını eleştirmiş. Eleştirisi; okul kütüphanelerinde bu kitabın fazladan bulunmaması öğrencilere dağıtmaması, yönündedir. Bu eleştiriye kesinlikle katılmıyorum. Aksine her okulda, her öğrencide bu eserin bulunması gerekiyor.

Bu kitapta herhangi bir siyasi partinin, bir hizbin kalıplarına sıkışmış propaganda yoktur. İnsanlığın çilesi anlatılıyor.

Bu kitabı 3 defa notlar alarak okudum.

Bu kitapta herhangi bir siyasi partinin, bir hizbin kalıplarına sıkışmış propaganda yoktur. İnsanlığın çilesi anlatılıyor. İçinde yaşadığımız buhran, ebedi saadete giden yollar, dünyaya hakim olan Hakk'ı üstün tutan değil gücü üstün tutan zihniyet anlatılıyor.

Anlatan sıradan biri değil. 5 yıl önce dünya yürüyüşünü tamamlamış Hakk'a ulaşmış bu ülkenin tarihine damga vurmuş bir bilim, bir siyaset bir devlet adamımıza aittir. O artık şu partinin bu partinin malı değil bu milletin, ortak tarihinin manevi zenginliği olmuştur.

Bu kitap, en büyük buluşun iman, ahiret, ebedi sadeti buluşu olduğu anlatmaktadır. Özellikle materyalist dünyanın büyük propagandası olan bilimsel gelişmelerdeki devrimlerinin, fizik, kimya, astronomi, tıp sahasındaki buluşların, insanlık tarihindeki, aklın yürüyüşünde tecrübelerin, formüllerin toplamından ibaret olduğu çok açık net herkesin anlayacağı bir dille anlatılmaktadır. Emperyalist dünyanın, güçlüysen haklısın, tıpkı Nemrud ve Firavun anlayışlarındaki gibi görüşlerin dünyayı ne hale getirdiğini bizim de hayatımızda şahit olduğumuz faciaları (Filistin ,Afganistan, Irak) göstererek izah ediyor.

Uzun yıllar özel sektörde çalışmış bir eğitimci olarak, öğretmen sendikalarının ne iş yaptığını hala bilmiyorum.

Uzun yıllar özel sektörde çalışmış bir eğitimci olarak, öğretmen sendikalarının ne iş yaptığını hala bilmiyorum. Anlamış da değilim. Bu fakire, "Gel sendikamıza üye ol!" denildiğinde tek istegim şuydu; okullarımızda hocaların hatta edebiyat hocalarının, bilerek, bilmeyerek, zorla, öğrencilere okumaları için dayattıkları gavur (evet bilerek yazıyorum) romancıların kitaplarına karşı sendika olarak tavır almaktı.

Evet okullarımızda manyak, meczup tamamen Rus derin devletinin adamı, kendisi aynı zamanda bir Rus aristokrati olan Tolstoy'un, alkolik Dostoyevski, bunak Victor Hugo'nun romanlarını ortaöğretim öğrencilerine yönelik zorla dayatmak, bu ülkenin tarihine kültürüne bir ihanettir. Yabancı kültürüne hizmettir. Yabancılar kültürcasusluğu yapmaktır. Çocukları gençleri okumaktan soğutmaktır. Bu yabancı yazarlar bu ülkenin hazinelerinden, Mevlana'nın, Yunus Emre'nin, Şeyh Galib'in, Namık Kemal'in Necip Fazıl'ın yanında bir hiçtir.

Gücüm yetiğince bu ülkede tarihin bazı kişileri hatadan münezzeh görmenin veya bazılarını da sadece kötülük yapmak için yeryüzüne indiği anlayışlarındaki yanlış mantığına karşı mücadele etmekle geçti. Hala bir Mustafa Reşid Paşa'nın neden Fatih döneminde, Yavuz döneminde, Kanuni Döneminde, kısacası devletin gücünün zirvede olduğu dönemde değil de Rusların Edirne'ye Mısır valisinin Üsküdar'a kadar geldiği sırada ortaya çıktığını anlatmaya çalıştım. Bu ülke kendi tarihine ait, beğenelim, beğenmeyelim. sevelim sevmeyelim, ayrı mesele, ön yarıdan uzak bir şekilde Sultan Abdulhamit'i de, Enver Paşa'nın mektuplarını da, Mustafa Kemal'i de, İsmet İnönü'yü Celal Bayar'ı da, Demirel'i de, Erbakan'ı da okuyacak. "Neden oldu, niçin oldu?" sorusunu bulmak için.

Hoca 30 yaşında iken MENDERES onu çağırır; Türkiye nasıl kalkınır, diye sorar. Ona niye sorar? Çünkü Hoca İkinci Dünya Harbinden sonra yanmış yıkılmış Almanya'nın kalkınmasına şahit olmuştur. Akademik çalışmalar yapmıştır. Bir ülkenin yıkıntıdan nasıl ayağa kalktığını görmüştür.

Çoğu Erbakan Hocanın derin devlet tarafından engellendiğini zanneder. Evet bir derinlik var; ama o derinlik yabancı derinliktir. Yoksa 27 Mayıs, hatta Hoca 30 yaşında iken MENDERES onu çağırır; Türkiye nasıl kalkınır, diye sorar. Ona niye sorar? Çünkü Hoca İkinci Dünya Harbinden sonra yanmış yıkılmış Almanya'nın kalkınmasına şahit olmuştur. Akademik çalışmalar yapmıştır. Bir ülkenin yıkıntıdan nasıl ayağa kalktığını görmüştür. Dönüşte bizatihi Adnan MENDERES ondan sanayileşme konusunda bilgi almıştır. 27 Mayıs yapıldığında Milli Güvenlik Kurulu toplantısının

ERBAKAN HOCA İLE İLGİLİ İLK KAYNAKTAN BİR BİLGİ

da Türkiye'ye nasıl motor üretebilirliği sormuşlardır. Hoca bunun o kadar basit olduğunu ifade etmiştir ki bırakın makineyi; fabrika yapan fabrika, kurmaktan bahsetmiş. Olayı adım adım takip eden Amerikan devleti ve yandaşları onu uzaklaştırmışlardı. Hatta bunlar zarar ediyor diye çimento fabrikalarını bile kapatalım, demişlerdi. 1961'de başbakan İnönü, Hoca'yı hayranlıkla takip etmiş. Ancak "Çıktı en sonunda akıllı bir adam çıktı ama -maalesef o da gerici-çıkı." demiştir.

Devlet eli ile fabrika kuramayan Hoca şeyhinin desteği ile gümüş motoru kurmuş, Amerikan işbirlikçileri onu iflas ettirmişlerdir. Odalar birliğine başkan olan ERBAKAN Hoca Anadolu sanayicisini uyandırmış, masonlar polis gücü ile onu oradan da uzaklaştırmışlardı.

Devlet eli ile fabrika kuramayan Hoca şeyhinin desteği ile gümüş motoru kurmuş, Amerikan işbirlikçileri onu iflas ettirmişlerdir. Odalar birliğine başkan olan ERBAKAN Hoca Anadolu sanayicisini uyandırmış, masonlar polis gücü ile onu oradan da uzaklaştırmışlardı. Konya'dan 1969 yılında bağımsız milletvekili seçilen Hoca, Milli Nizam Partisi'ni kurmuş tamamen bir Amerikan projesi olan bu müdahale ABD'nin istekleri sonucu yaptıkları ilk iş onun partisini kapatmışlardır. Hoca'yı tekrar siyasete geri dönmesini sağlayan Türkiye'nin milli güçleri olmuş, bir orgeneral onun siyasete dönmesi için ikna etmiştir. Bu General Muhsin BATUR'dur. 1974'te ECEVİT, ERBAKAN hükümetinin ilk icraatı haşhaş yasağını kaldırmak, Kıbrıs Barış hareketini gerçekleştirmek olmuştur. 1970'lerde Anadolu insanı sana-

yileşmenin ne olduğunu duymaya başlamıştır. 12 Eylül hareketi Hoca'yı siyaseten yasaklamıştır.

1983'te Hoca'ya teklif gelir; dünyaya yayıl, okul aç, seni destekleyelim. Hoca, bu ABD projesidir, diye reddeder. Kabul edenleri de kınamaz. Onlar belki bazılarını Müslüman ederiz diye bu işe girdiler; biz kendimizi kaybetmeyelim diye girmedik. Bu sırada Refah Partisi'ni bir örgü gibi örgütler videolarla Almanya'daki fikirdaşlarıyla birlikte. Bu sıra Anadolu insanı köyden şehirlere akmaktadır. Refah Partisi de onlara kucak açmaktadır. Partinin bu kucaklayıcı tavrı binlerce Anadolu insanının büyük şehirlerde kaybolup gitmesini önlemiştir.

"Siz ne diyorsunuz, O bizim Liderimiz!"

Bu sözler Prof. Dr. Erol MANİSALI'ya aittir. Liderimiz dediği kişi de ERBAKAN'dır. MANİSALI, eski Cumhurbaşkanı Abdullah GÜL'ün üniversiteden hocasıdır. Aynı zamanda uzun yıllar rahmetli Rauf DENKTAŞ'ın danışmanlığını yapmıştır. Ergenekon soruşturmaları başladığında gözaltına alınmıştı. Bunun üzerine Oğuzhan ASİLTÜRK burada bir ABD kumpası var demişti. Şimdi bazı medya yazarları demokrasi adına ASİLTÜRK'e saldırmışlardı. (Aynı kalemşörler daha sonra onun tutuklanmasını kumpas olduğunu söylüyorlar.) 1996 yılında Kıbrıs Barış harekâtının yıl dönümünde Rauf DENKTAŞ "Barış harekâtında ERBAKAN'a büyük borcumuz var, onu getirebilir miyiz, gerçi harekâtın yıl dönümünde onun yurtdışına programı varmış. Ne yapabiliriz?" deyince Prof. MANİSALI "Bu iş kolay bana Abdullah'ı bağlayın!" der. (Abdullah GÜL öğrencisi olduğu için böyle hitap ediyor. ERBAKAN bu konuda değil her zaman fikirleri ile bizim liderimizdir, diyor ve telefonla başbakan yardımcısı GÜL'ü arıyor. Bir öğretmenin öğrencisine şefkatle hitap eden hali ile GÜL'ün halını hatırlını sorduktan sonra "Abdullah, bu konuyu müzakere etmeyeceğim programı ayarlayacaksın, Kıbrıs Türkleri liderlerini bekliyor. Diyerek rahmetli Hoca'yı Kıbrıs'a getirir.

MİLLÎ EĞİTİM TÜM ÖĞRETMENLERE AKADEMİK EĞİTİM VERMELİ

Tuğba ER- Eğitimci

Hep öğretmenlerimizin kendilerini yetiştirmediklerini veya kitap okumadıkları eleştirisi yapılır. Bu eleştiriler kısmen de doğrudur. Öğretmenlerimizin bir kısmı maalesef mesleğe girdikten sonra (meslek diyorum, halbuki aslında öğretmenlik bir meslek değil, bir gönül işidir.) ilimle aralarına mesafe koymakta, kendilerini güncellemektedirler.

İşte bu sorunu temelde çözecek unsur Millî Eğitim Bakanlığı'nın YÖK'le anlaşarak tüm öğretmenlerine (özellikle ortaöğretim) yüksek lisans ve doktora zorunluluğu getirmesi gerekmektedir. Düşünün, öğretmeni master ve doktora yapan bir okul ve eğitim camiamız ne kadar verimli hale gelecektir. Bu sayede öğretmenler, kendi alanları ile ilgili bilgileri tazeleme ve alanlarında derinleşme imkanı bulacakları gibi, tekrar üniversite ile de tanışmış olacaklardır. Ayrıca, üniversite camiası da kendilerinin hammaddesi olan ortaöğretimle ve onların öğretmenleriyle de tanışarak karşılıklı bilgi akışı sağlamış olacaktır.

Bu durum öğretmenlerin niteliğini artırdığı gibi, derslere doktor veya profesör girmesi öğrenci üzerinde de motive edici bir etki bırakır. Artık orta ve lise okullarımızda da akademik kariyerini yapmış kişiler ders vermiş olacaktır.

Bu sistemde belki de en sıkıntılı nokta, belli bir akademik seviyeye ulaşan kişinin Millî Eğitim'i bırakıp üniversiteye geçmesidir. Eğer başarılıysa ve üniversite de kabul ediyorsa neden olmasın. Ya da Millî Eğitim öğretmenleriyle sözleşme imzalararak üniversiteye geçişin önünü kapatır. Ya da bence de en doğrusu aynı öğretmen isterse hem lise ve hem de üniversite de derse girebilmelidir. Gelişmiş ülkelerde zaten üniversite ve lise hocası ayrımı yok. Bir üniversite hocası lisede de derslere girmektedir.

Yani bu önerim hiç de zor değil... Sadece devletin altyapı kurması yeterlidir. Zaten öğretmenlerin birçok boş zamanı var. Bu boşluklarda alanları ile ilgili akademik kariyer yapmış olurlar. Öğretmenlerimiz tekrar öğrenci olurlar...

Önerimizi tekrarlıyoruz: Millî Eğitim Bakanlığı öğretmen niteliğini artırmak istiyorsa onlara akademik kariyer zorunluluğu getirmelidir. Bugün ülkemizde her ilde bir üniversite kurulmuş durumdadır. Yani artık üniversite imkanı yok edebiyatı da elenmiş bulunmaktadır. Akademik kariyerini yapmış veya yapmakta olan bir öğretmenin özgüveni artacağı gibi, eğitimimizin de seviyesini artıracaktır.

Bu talebimizin Millî Eğitim Bakanlığı tarafından dikkate alınmasını istiyoruz.

**Bu durum
öğretmenlerin
niteliğini artırdığı
gibi, derslere doktor
veya profesör
girmesi öğrenci
üzerinde de motive
edici bir etki bırakır.**

TIRTIKLI

Tırtıklı ayakkabılarımızla girdik
En mahrem yerimize
Sınıflarımıza
Tırtıklanmış kelimelerle doldurduk körpe beyinleri
Sözlerimizi tırtıkladık
Tırtıkladık dilleri
Bir de Türkçemizi
Tırtıklattık can parelerimiz
Nefislerimizi asla!

Tırtıklı cüzdanlar arasında kaldı ABC !
Tırtıklı yaprak testlerde kaybettik öğrencilerimizi
Tırtıklı bozuk para kadar değersizleştirdik zamanı
Tırtıklı pullarla bile gönderemedik hayallerimizi

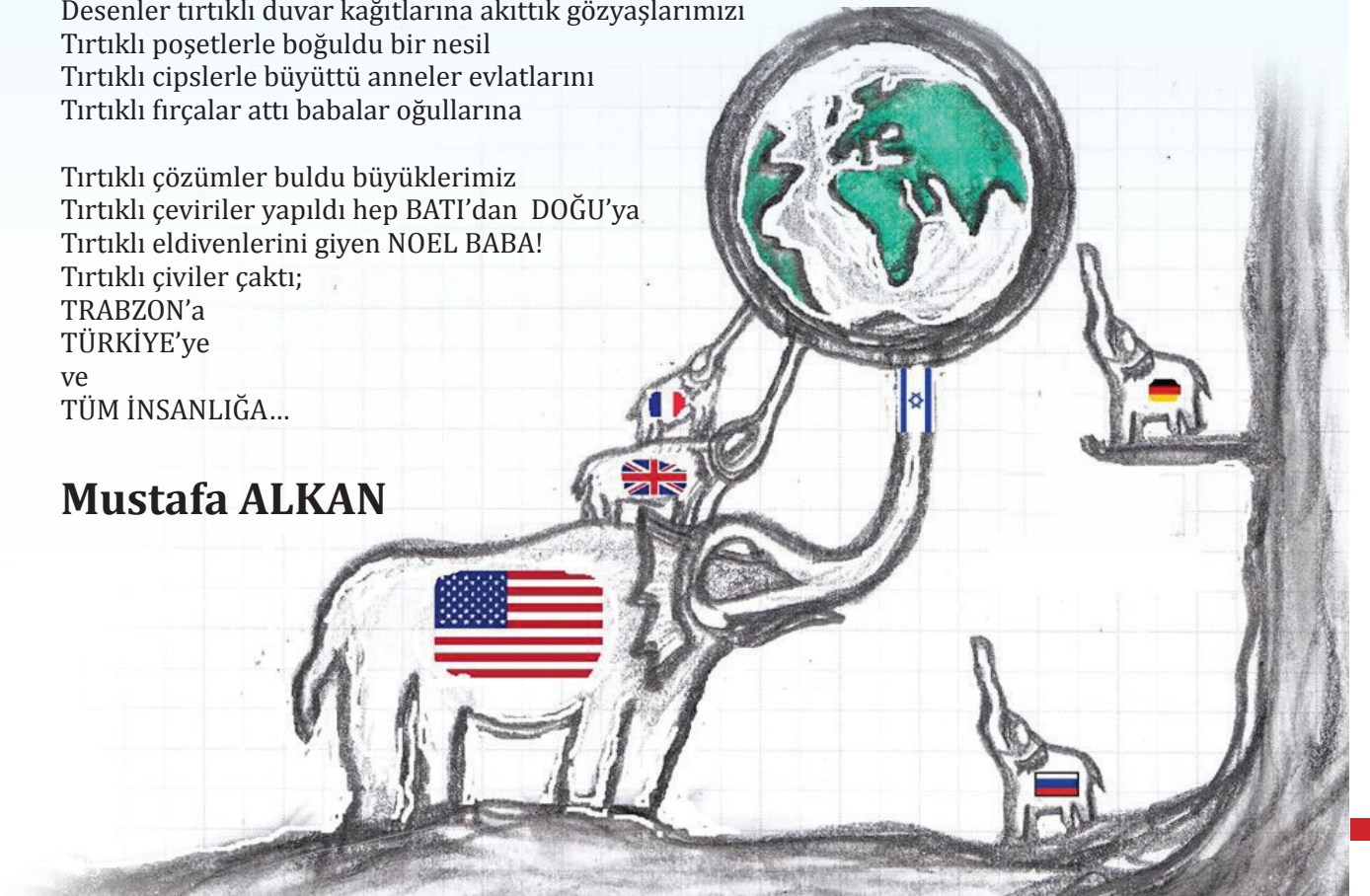
Çayımızı tırtıklı bisküvilerle yudumladık
Renki makinada tırtıkladı ailemiz
Tırtıklı buluşmaların adını
Tırtıklı seviyeli birliktelikler aldı

Tırtıklı deftere iki satır kınama yazamadı insanlık
Tırtıklı derimizden iki damla ter çıkmadan
Tırtıklı bıçakla öldürdü ESMA'yı
Yıldızı tırtıklanmış GÜNEYİN SEVİLEN ÜLKESİ!

Desenler tırtıklı duvar kağıtlarına akıttık gözyaşlarımızı
Tırtıklı poşetlerle boğuldu bir nesil
Tırtıklı cipslerle büyüttü anneler evlatlarını
Tırtıklı fırçalar attı babalar oğullarına

Tırtıklı çözümler buldu büyüklerimiz
Tırtıklı çeviriler yapıldı hep BATI'dan DOĞU'ya
Tırtıklı eldivenlerini giyen NOEL BABA!
Tırtıklı çiviler çaktı;
TRABZON'a
TÜRKİYE'ye
ve
TÜM İNSANLIĞA...

Mustafa ALKAN

DİK DURAN ERDEMLİ GENÇLİK;

Hatice KANAL- Sosyolog-Aile Danışmanı

Çocuklarımız, yarınlarımız... Hepsi birer cevher ve Türkiye nüfusunun yarısını oluşturan bütün dünyanın gıpta ettiği bir cevher... Bilgi çağında ve global dünyada en önemli işimiz cevherlerimizi yani gençliğimizi eğitmek olmalı. Çünkü hedef bu coğrafya üzerinde kirli oyunlarla gençliğimizi harcayıp milli ve manevi değerlerimizden uzaklaştırıp bizi bizimle yok etmek.

Bilgi çağında ve global dünyada en önemli işimiz cevherlerimizi yani gençliğimizi eğitmek olmalı.

O zaman bizim en önemli işimiz gençliğimiz olmalı. Bunun içinde en önemli silahımız eğitimidir. Maalesef bizler eğitimle öğretimi birbirine karıştırmış durumdayız. Artık iyi test çözen; matematiği, kimyası, fiziği iyi olan, değerlerinden bihaber, eve gelen misafirlerine bile "hoş geldin" demeyen, akrabalarını tanımayan gençlerin eğitimden geçtiğini düşünmekteyiz. Ne acı kapitalizmin cephede yapamadığını sahamızda içimizde nasıl başardığını görmekteyiz. Geç kalmadık

değerli anne babalar Ne demiş Necip Fazıl: "Yüz üstü çok süründün ayağa kalk Sakarya" Artık ayağa kalkma zamanı gençlerimiz yarınlarımız için.

Aile-okul-çevre-arkadaş erdemli bir nesil yetiştirmek için en önemli mihenk taşları. Erdemli nesiller mutlu ailelerde yetişir. İmam Gazali ne güzel söylemiş: "İnsan boş bir levha olarak dünyaya gelir." O halde bu levhanın ilk resimleri ailede çizilmeye başlar. Kötü çocuk yoktur, kötü terbiye vardır. İyi bir terbiye sadece çocuğun öteki dünyasını kurtarmaz; bu dünyasında da huzur mutluluk güven verir. Peygamber Efendimiz bir hadisinde "İyi bir terbiyede olmak çocuğun baba üzerindeki hakkıdır" buyurur. Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim, diyen bir Peygamberin ümmeti olarak en önemli görevimiz, erdemli nesil yetiştirmek için gayret göstermek olmalı. Çünkü terbiye anne karnında başlar. Bu yüzden anne çok hassas davranmalı, baba da harama helale dikkat etmeli değerli ebeveynler. Onları büyütürken ileride geleceğin yetişkinleri olacağını düşünerek büyütmeliyiz. Sevgiye dayalı saygı oluşturmaliyiz. Gençlerimiz, çocuklarımız duyduklarından çok gördüklerini yaparlar. Onla-

rın yanında başkalarına veya onlara en ufak yalan söylemeyelim ki yalan konuşma demeye hem hakkımız hem yüzümüz olsun; hem de yerinde bir örnek olalım. Nezaket çerçevesinde naif olalım. Tehdit, aşağılama, lanet, beddua gibi onların tertemiz yüreklerini yaralayacak söylemlerde bulunmayalım. Evimizde çocuklarımızla birlikte istişare ederek nedenlerini anlatarak aldığımız kurallarımız olsun. Gençlerimiz bu kuralları değiştirmek istediklerinde sizinle konuşup gerekçelerini anlatmaktan korkmamalı. Çok katı olmayalım. Yerinde esnek ama tutarlı da olalım ki sorgulamaktan korkmayan, erdemli gençlerimiz olsun. Evimizde onların sorumlulukları olsun. Onlara güvendiğimizi gösterelim. Ufak da olsa sorumluluklarını yerine getirmenin hazzını, başarı duygusunu yaşasınlar. Anne ve baba olarak boş vakitlerimizi kitap okuyarak sanatın herhangi bir dalıyla (resim, tezhip, ebru, hat gibi) uğraşarak veya sporun bir dalıyla ilgilenerek onlara örnek olabiliriz. Maalesef günümüzde anne ve babalar salonlarında dizi izlerken çocuklarından kitap okumalarını talep etmekte.

Lütfen hayat boyu eğitime inanıp kendimizi geliştirerek çocuklarımıza örnek olalım. Beraber başarılı ve erdemli insanların otobiyografilerini okuyalım. Böylece çocuklarımıza küçük yaşlardan itibaren güzel alışkanlıklar kazandıralım. Aileden sonra gelen medyayı da unutmamak gerekir. Çocuklarımızı, yalvarıyorum, hiçbir manevi değer taşımayan, ahlak yozlaşmasının en derinden hissedildiği dizilere mahkum etmeyin. Siz de izlemeyin. Ailece seyredebileceğiniz programları birlikte kararlaştırın. Bazılarınızdan duyar gibiyim, yok böyle hayat çocuklarımızı cam fanusun içinde mi yetiştirelim, dersiniz? Hayır tabi ki... Hayatın içinde yetiştirelim. İyiyi de kötüyü de tanımalı. Ama onu kötülüklerden koruyacak vicdan eğitimi de kazandırmış olmalıyız. Bu da ancak ve ancak ALLAH sevgisiyle olur. Bana şah damarından daha yakın diyebileceği Rabb'ine olan sevgisiyle olur. Her dinin özellikle İslam di-

ninin ortak noktası erdemli yaşamaktır. O halde çocuklarımızı yetiştirirken dinden faydalanalım. Onlara Allah'ı ve peygamberimizi sevdirelim. Dinin sadece ritüellerden ibaret olmadığını, bu ritüellerin ahlakla desteklenmesi gerektiğini, hem lisan hem de hal diliyle anlatmalıyız. Oruç açın halini anlatmalı, bize namaz kötülüklerden alı koymalı, zekat gösterişsiz verilmeli. En önemlisi de etraflarında gördükleri kötü insanları İslam'la bağdaştırmamaları gerektiği. Çünkü kötü olan dinimiz değil; onları çıkarları konusunda çarpıtma-ya çalışan insanların olduğu anlatılmalı.

Çocuklarımıza Efendimizin bir hadisini anlatalım. "Kişi dostunun dini üzerinedir. O halde her biriniz dost edindiği kişiye dikkat etsin." Onların gözlerine bakarak onları çok sevdiğinizi onların ne kadar değerli olduğunu söyleyin. Korkmayın şırmamazlar.

Çocuklarımıza Efendimizin bir hadisini anlatalım. "Kişi dostunun dini üzerinedir. O halde her biriniz dost edindiği kişiye dikkat etsin." Onların gözlerine bakarak onları çok sevdiğinizi onların ne kadar değerli olduğunu söyleyin. Korkmayın şırmamazlar.

Yavrum karga çöplüğe, bülbül gül bahçesine götürür deyin ve çocuklarınıza bolca dua edin. Erdemli nesil zulme haksızlığa dur der. Makam ve mevki onlar için amaç değil Rabb'lerine iyi kul olmak için araçtır. Dik duran sorgulayan böyle güzel bir gençlikte neden bizimde payımız olmasın. Haydi geleceğimiz için el ele! Allah salih ve saliha nesil yetiştirmek tek gayesi olan ana babaların yar ve yardımcısı olsun. İnşallah bir diğer yazımızda erdemli nesillerin yetiştirilmesinde öğretmen okul ve uygulanan müfredatın önemini konuşacağız.

Umutsuzluğa yolculuk... Animasyon, Eğitim ve Geleceğimiz!

Ali SAĞLAM - Yapımcı, Yazar

Animasyon, hepimizin bildiğini sandığı ancak aslına bakılacak olursa pek de bilmediğimiz çok büyük bir alan. Sınırlarını basitçe çizgi film diye çizdiğimiz Animasyon, insanoğlunun binlerce yıl önce mağara duvarlarına, devam eden anlamlı bir sıra ile kendini anlatma metodu olarak çizdiği resimlerle temelde aynıdır. İnsanoğlu yaradılışından gelen bir dürtüyle “şey”leri anlatma ihtiyacını hep hissetmiştir. İşin enteresan kısmı, teknik olarak da milyonlarca yıldır bunu hep, temel animasyon teknikleriyle yapıyor olmasıdır. Kaba tabirle en ilkel biçimde mağaralarda yaşayan eski insanların, bugün bazılarımızın lüks ve gereksiz gördüğü animasyonu, bilgi, tecrübe, kültür, bilim vs. her tür birikimi aktarmak için kullanıyor olması şaşırtıcı değil mi?

Animasyonda, binlerce yıl evvelki ilk örneklerinde olduğu gibi, durağan görüntülere hareket ediyormuş izleniminin verilmesi temel ilkesini içerir. Günümüz teknolojisi ile Animasyon, bir saniyede 24,30,50 vs. tek kare resmin ardı sıra dizilmesiyle oluşmaktadır. Bizlere, Rahman Suresi 29. Ayette Allah’ın “O her an yeni iş’tedir.” Ayetindeki yaratmanın devamlılığını anlamamıza da katkı sağlamaktadır. Yani animasyon anların akıcılığını görebildiğimiz yegâne alandır.

Bizde pek anlaşılmayan ve de pek kurcalanmayan animasyonun insanlığın en temel birikim aktarım aracı olması, bizim aksimize başkalarını çok ilgilendirmiş; üzerine binlerce yıldır düşünürler çalışmalar yapmış ve çözümler aramışlardır.

Bizde pek anlaşılmayan ve de pek kurcalanmayan animasyonun insanlığın en temel birikim aktarım aracı olması, bizim aksimize başkalarını çok ilgilendirmiş; üzerine binlerce yıldır düşünürler çalışmalar yapmış ve çözümler aramışlardır. Peki, ilk medeniyetlerin animasyonun temel ilkeleri ile insan benliğini değişime uğrattığını, yeniden bir zihin inşası gerçekleştirdiklerini, kimi şeyleri unutturup olmayan şeyleri varmış gibi hatırlattıklarını söylersem ne düşünürsünüz? Hayır hayır, hiçbir şeyi yeniden keşfetmiyoruz, sadece öğretilerin dışına çıkıyor ve başka türlü düşünmeye çalışıyoruz.

Animasyonun ülkelerin geleceğindeki rolleri üzerine 1000 sayfalık özet bir kitabı neredeyse hiçbir Türkçe kaynak olmayan bir ülkede, 3 sene de zor yazabilmiş bir insan olarak söylüyorum; konu, tribünden izleyici olmakla yetinmiş bir milletin zihin yapısını kenardan değil; sahanın içinden bakabilecek biçime sokmak için bile çok uzun.

Kısaca, meselenin hiç de basit olmadığını az da olsa açıkladıktan sonra bir üst seviyeye geçebiliriz. İşte bomba! Tüm dünya animasyona her yıl milyarlarca doları önümüzdeki 10 ila 50 sene içerisinde tüm geleceğimizi yok etmek için harcıyor. Bu çabalarında da başarılı olmaya başladılar. Biz 100 senedir uyurken dünya da çok şeyler olmuş. Şimdi çıkıp bunları söyleyince herkes bunları rüya sanıyor. Hâlbuki hiçbir rüya değil sadece gerçekleşmesi muhtemel kâbus.

Neyse konumuza dönelim “eğitim ve animasyon”. Aslında yukarıdaki yazıyı dikkatli okumuş bir okuyucu bunun çok saçma olduğunu hemen fark etmiştir. Hem diyorsun animasyon binlerce yıldır benlik inşasında kullanılıyor; hem de eğitim ve animasyonu yeni bir şey “miş” gibi anlatıyorsun.

Umutsuzluğa yolculuk... Animasyon, eğitim ve geleceğimiz!

Evet –maalesef- komik ama gerçek. Bizi 100 yıldır uyutanlar “bilelim” istememişler, diyelim ve sözü kısa keselim. Eğitim ve animasyon. İki ayrı kelime, tek bir anlam. Nasıl? Animasyonun milyonlarca yıl önce nasıl oluştuğunu bilemiyoruz; ama neden oluştuğunu çok iyi iyi biliyoruz. Kendinden bir sonraki veya daha da sonraki insanları eğitmek. Yani aslında eğitimin bilinmediği dönemlerde şimdiki anlamdaki eğitimin karşılığı animasyondur.

Şimdi Animasyonu teknik açıdan, yani sıralı resimlerin hızla oynatılması tanımının dışındaki tanımları üzerinden, değerlendirelim. Animasyon, genel çerçevede resimlerin içeriğinde renklerin, sembollerin, çizgilerin, tonların, ışıkların, toplumsal korkuların, sevinçlerin, endişelerin vs. yer aldığı; toplamında ise seslerin, müziklerin, cümlelerin vs. bulunduğu hedefe yönelik gerçeğe yakın veya uzak, ilgili veya ilgisiz belirli yaş aralığında bireylerin özel algılarına hitap edecek biçimde derlenmiş bir çalışma bütünüdür. Bu haliyle bile animasyonu sınırlamış bulunup yine de hakkını teslim edememekteyiz. Hani, amaç sonuç ilişkisi diye bir şey var ya, işte animasyon bu sonucu belirlenmiş işin amacı. Yani Animasyon öyle bir araç ki, hedef kitleniz ve bu kitle ile ilgili emeliniz her ne ise sizi o hedefe ulaştırmanın en garanti yolunu sunar. Daha iyi anlaşılсын diye şöyle açıklayalım: Belirli bir hedefiniz varsa animasyon sizi o hedefe ulaştırır.

Şimdi bunun üzerinden animasyonla eğitimi yeniden değerlendirelim. Eğer hedefiniz birilerini bir konu hakkında eğitmek ise animasyon, hedeflediğiniz birilerini istediğiniz konuda eğitir. Bunun için sadece animasyonla ilgili ve gerekli şartların yerine getirilmesi yeterlidir. Bu şartlar ve gereklilikler ise işin düğüm kısmıdır. Bazılarınız içinizden veya bazılarınızda dışınızdan “Yok canım ben bir sürü animasyon gördüm, hiç de faydası olmadı.” diyordur. Doğruca söylüyordur. İşte onlar şart ve gereklilikleri yerine getirmemiş “öylesine”, yapılmış olsun diye yapılmış olan çalışmalarlardır. Bu işi doğru şekilde yapmak, bu ül-

kede açıkçası çok zor. Daha da ileri gidelim, çok çok zor. Yapılan çalışmaların ve yapılması planlanan çalışmaların hiç biri yukarıdaki net ifadelerle belirttiğim kesinlik sonucunu veremez. Bazıları şimdi bana kızıyor olabilir ama gerçek, maalesef bu. Bu sebeple pazarlıkla giriştiğiniz animasyon işlerinizi boşu boşuna yaptırmayın. Yaptırırsanız da çok bir şey beklemeyin.

Gerçek anlamda her tür şart ve gerekliliklerin yerine getirildiği bir animasyonla neler başrılabilir, biz şimdi ondan bahsedelim. Birincisi, her türlü hedefe ulaşılabilirsiniz. İsteddiğiniz fikri istediğiniz kişilere anlatabilir ve hatta inandırabilirsiniz. Eğitilmesini istediğiniz konuları hedefe uygun biçimde öğitebilirsiniz. Kitlel olarak bir fikri bir düşünceyi zamanla verebilirsiniz. Yüksek boyutlu çalışmalarla kitleleri dilediğiniz gibi yönlendirebilirsiniz. Bireylerin tek tek veya bir grup içinde veya topluca, toplumsal, tarihsel, çevresel vs. belleklerini deforme edebilir, değiştirebilir veya sil baştan yeniden inşa edebilirsiniz. Ya da sözün kısası belirli bireyleri, grupları veya toplumları sınırları çizilmiş veya çizilmemiş “digital mankurt” haline getirebilirsiniz.

Peki, daha ileri gidilebilir mi? Evet.

Evlerinizde masum masum animasyon izleyicisi olan o yavrular 20-30-40 sene sonra ne olacaklar biliyor musunuz?

Bireylerin tek tek veya bir grup içinde veya topluca, toplumsal, tarihsel, çevresel vs. belleklerini deforme edebilir, değiştirebilir veya sil baştan yeniden inşa edebilirsiniz.

Ülkelerin kaderlerine yön veren bireyler. En kötü ihtimalle bir şekilde tüketici olacaklar. Başlarında sanal deve derisi, TV radyasyonu ile ısındıkça acaba kimi dinleyecekler?

Buraya kadar açıklayım gerisini bırakayım.

Hepinize uyanık ve aydınlık günler dilerim. Allah yâr ve yardımcımız olsun.